

Mit liv i år 2000.

Oplevelser og overvejelser. Med tilbageblik for at skabe baggrund for nutiden.
v/ Kaj Schmidt, Søndermarksvej 411, 7190 Billund

Vort nye år begyndte med at vi skålede med vores 77-årige nabokone, som havde været her hele aftenen. Mens vi havde fjernsynet tændt og hørte rådhusklokkerne og nogle efterfølgende udsendelser, så vi det meste af tiden den følgende time ud af vinduet og iagttog det intense fyrværkeri, som i år var noget kraftigere, end det plejer at være. Få minutter over 12 prøvede jeg computeren, som var tændt. Indtastede et enkelt navn i mit slægtsforskningsprogram og konstaterede, at datoen nu var 01.01.2000. Altså ingen problemer. Da skyderiet hen imod kl. 1 stilnede lidt af, fulgte jeg Anna hjem, og så gik jeg i seng, mens Ingrid sad et kvarter endnu foran fjernsynet.

I morges vågnede jeg som sædvanligt kl. 6, stod op og hørte nyheder i radioen, mens jeg lavede nogle styrke- og smidighedsøvelser. De meget frygtede år 2000 problemer udeblev. Radioen meldte kun om nogle spillemaskiner, som var gået ned i USA.

Det skal i dag være regnvejr med temperaturer på 1-6 grader med opklaring i eftermiddag, og vejret har særlig interesse, da vi skal køre ca. 150 km. til deltagelse i et bryllup i Ginnerup kirke kl. 13 og efterfølgende fest på Væksthøjskolen Djursland samme sted. Det er af Ingrids veninder gennem mange år, Bryndis Jørgensen, som på højskolen har truffet en ny mand, og de har ønsket at holde deres bryllup der i dag. Vi var indbudt til at komme der i aftes, men som de fleste andre ønskede vi at være hjemme nytårsaften, og det påtænkte arrangement blev så aflyst. Vi skal ikke give bryllupsgaver, men hver betale 175 kr. for festen og hjælpe med det praktiske arbejde, for vores vedkommende er at rydde af bordet efter middagen.

Vi skal køre herfra kl. 10.15 og have en anden af Ingrids veninder Grethe Fink og hendes mand Per med i bilen. Vores bil er en 5 dørs Ford Escort, som vi har haft 1½ år og kørt godt 24.000 km. i.

Nu er kl. 6.45 og jeg vil snart spise min morgenmad, som hver dag består af en god portion frugtyoghurt med mysli til. Dertil drikker jeg en kop vand og tager lidt medicin: en vitaminpille, en hjerte magnyl og en Selo-sok, fordi jeg for 2½ år siden havde en blodprop i hjertet, hvilket nær havde kostet mig livet, men jeg blev reddet på grund af heldige omstændigheder, som gjorde at jeg meget hurtigt kom under lægebehandling og blev indlagt på hospital.

I den kommende tid vil jeg spise lidt mindre portioner af alting, for jeg har i julen taget et par kg. på i vægt af al den gode mad. Fra 75 til 77 kg. En almindelig dag spiser jeg ikke noget i formiddagens løb, frokost kl. 12, bestående af 1/3 l skummetmælk varmet 2 minutter i mikroovn. Dertil 1½ eller 2 skiver fuldkornsrugbrød med ½ stegt eller marineret sild og lidt maget kød eller bare hjemmesyltede græskar. Før jeg havde blodproppen spiste jeg næsten hver dag spejlæg og leverpostej, men det er slut. Ved 15 tiden drikker jeg som regel 1/3 l.

saftvand til hjemmebagt fuldkornshvedebrød med ost. Kl. 18 spiser vi sammen middagsmad, hvor vi oftest får hjemmeavlede kartofler med noget kød eller fisk og grøntsager til. Sjældent sovs. Dertil 1/3 l. vand. Ca. kl. 22 dagens sidste måltid en kop varmt vand til et stykke brød med hjemmelavet marmelade, eller undtagelsesvis honning. Omkring kl. 23 går jeg helst i seng og sover med 1 eller to afbrydelser af toiletbesøg til kl. 5 eller 6. Sådan er min døgnrytme, som jeg føler mig godt tilpas med. Sommetider bliver jeg søvrig efter et par timer ved computeren og sætter mig i en god stol og sover lidt. Hver dag sover jeg til middag 1/2-1 time efter min frokost. Når vi en gang om ugen er på landsarkivet i Viborg, kan jeg sagtens undvære middagssøvnen, men sover så tit lidt i bilen på hjemvejen, mens Ingrid kører. Til gengæld sover hun det meste af tiden på vej til Viborg om morgenen. I dag vil jeg efter morgenmaden prøve at få sovet noget mere, fordi vi skal ud og køre.

Søndag 2. jan. Turen i går gik godt. Det regnede lidt meget af tiden, men ikke så det generede trafikken væsentligt, og der var ikke mange på vejene, så kørselen var uden problemer. Brylluppet blev en speciel oplevelse: Brøndis i flot rød kjole gik alene ind i kirken, fordi hendes far, som skulle have ført hende, er død for kort tid siden, og så er det typisk for hende, at hun kan selv. Der var 2 bemærkelsesværdige udtalelser i præstens tale, dels udtalen af *Brøndis* som *Brindis*, hvilket vi senere fik at vide, var efter hendes ønske og også brugt, før hun kom til Billund. Vi kendte det bare ikke. Dels sagde præsten, at de skulle bekræfte deres ja til hinanden, efter at de allerede havde delt *bord og seng*, hvilket ikke før er hørt i den sammenhæng. Hovedmåltidet var en kold anretning af forskellige vegetariske retter med drikkevarer efter frit valg og selvbetjening. Speciel var også bryllupstalen af skolens kvindelige forstander, som fremlagde den teori eller påstand, at forskellen mellem mand og kvinde i det nye årtusinde ville blive mindre, fordi kvinden ville forstærke sine mandlige sider og omvendt, og hovedopgaven i ægteskabet såvel som generelt ville være at bekæmpe det negative og vende det til noget positivt.

Bryllupskagen blev spist med velbehag i skolens sal, hvor der var mere hyggeligt end i spisesalen. Brudeparret fortalte om, hvorledes de havde truffet hinanden på højskolen i et 3 måneders kursus, men først den sidste aften var kommet hinanden så nær, at der opstod kærlige følelser mellem dem, og hvorledes det i de følgende uger hurtigt udviklede sig. En par andre af deltagerne fortalte fornøjeligt og smukt om deres iagttagelser af kærlighedshistoriens udvikling i dette tilfælde. Ingrid talte sjovt om nogle træk fra den tid, da Brøndis og hun var sammen i en rødstrømpegruppe i Billund.

På vej hjem hørte vi i nyhederne over bilradioen, at statsminister Poul Nyrup Rasmussen ifølge kommentarerne ikke var kommet godt fra sin nytårstale. Det er også det indtryk jeg får af avisen, *JydskeVestkysten*, her til morgen. Dels har han talt om, at de gamle har det bedre i Danmark end andre steder, hvilket mange synes, ikke er godt nok. Dels talt ukonkret om udlændingeproblemer. Jeg mener, at Nyrup har tabt meget af sin troværdighed og ikke har ret gode muligheder for at vinde den tilbage. Det begyndte med hans løfte om ikke at forringe efterlønsordninger og derefter være med til netop at gøre det. Men jeg synes, at problemerne i socialdemokratiet startede, da han kom til magten ved en kupagtig afstemning i

partiet, hvilket var meget usympatisk. Da solidaritet næsten samtidig blev nedtonet i partiet, meldte jeg mig ud, og har siden stemt længere til venstre.

Det bliver spændende at se, om magtskiftet i Moskva vil kunne mærkes. I avisen skrives, at Jeltsin trækker sig tilbage nu for at give ministerpræsident Vladimir Putin bedre muligheder ved det kommende præsidentvalg. Jeg opfatter det sådan, at Jeltsin dels opnåede at gøre sig meget bemærket en sidste gang, dels sikrede sig en livsvarig immunitet, som måske ikke er så meget værd. Så syg, som han forekommer, kan hans liv blive kort. Den 47-årige Putin har en hel anden fremtoning end tidligere sovjetledere. Han er mindre, mere spinkel og yngre, end vi før har set det derovre. At hans popularitet hænger sammen med en voldsom militær fremfærd i Tjetjenien, synes jeg er bekymrende, men det er ikke let for os at bedømme forholdene i det fjerne land.

Mandag 3. jan. kl. 7.18. Der tales i nyhederne stadig om lidt nervøsitet for om computerne vil arbejde fejlfrit i virksomhederne. De frygtede vanskeligheders udeblivelse ved nytårsskiftet får 2 slags kommentarer. Enten har edb-firmaerne spekuleret og tjent urimelig mange penge på folks usikkerhed, eller også har de mange forsigtighedsforanstaltninger forebygget vanskeligheder.

Vi fik i går en e-mail fra Earl Colpitts i Canada. Han fortalte kort, at Doris var død fredeligt kl. 19 nytårsdag. Doris er min kusine, født i Canada 1926 som første barn af min faster Marie, som var udvandret og blevet gift med en dansk mand, og sammen drev de i nogle år en farm i Alberta, indtil hun døde i 1935 efter at have født et dødfødt 6. barn. Mine 3 kusiner og to fætre voksede så op uden kendskab til deres mors familie, indtil de i slutningen af 60-erne fik del i arven efter min farbror Søren, som døde ugift af lungekræft. Han havde været fisker i Esbjerg, og ved skiftet fandt man ud af, at der var søsterbørn i Canada, men ingen kendte deres bopæl. Frelsens hær tilbød at finde dem og efter et par år fik de 5 hver et par hundrede kroner og en oversigt over de øvrige arvinger. Min far var den ældste af en søskendeflok på oprindelig 15, og han stod derfor øverst på listen, hvilket gjorde, at Doris skrev til ham i 1972 for at få kontakt med sin mors slægtninge i Danmark. Brevet var jo på engelsk, og vi fik det til oversættelse og besvarelse. Derfor fik vi kontakt med familien i Canada, og Doris kom her med en datter 1973, hvor vi var rundt og besøge nogle af hendes mors søskende, for det første min far, som boede på plejehjem i Rindum, min farbror Anton i Esbjerg og faster Tea i Jerne. Et par år efter var en anden af Doris' døtre her på besøg og i 1984 besøgte vi familien i Canada, hvor vi fik en meget kærlig modtagelse og boede på skift hos de 3 kusiner og fætter, som havde overtaget forældrenes farm. Siden har Doris og Earl været her 1989, hvor vi opsøgte de steder i Andrup og Tourup, hvor hendes mor var født og opvokset og besøgte andre fætre og kusiner.

Doris havde de senere år svigtende syn og et par år Alshaimers sygdom, som gjorde, at hun mistede sin forstand. Derfor kommer døden nok som en lettelse for familien derovre.

I går indtastede jeg både en del personer fra en slægtsbog i vore børns slægtsregister og nogle vielser fra Ø. Brønderslev i Kip2, som er et kildeindtastningsprogram og resultaterne afleveres til DDA, Dansk Data Arkiv i Odense. Jeg har tidligere indtastet Jerne og Skads sogne, hvor mange af min farmors slægtninge levede.

Kildeindtastningerne forsyner jeg så med korte supplerende oplysninger om vore slægtninge. I Ø. Brønderslev findes en del af Ingrids slægt, og hun læser korrektur på mine indtastninger på den måde, at hun læser, hvad jeg har skrevet, og jeg følger med i kilden, så vi får alle med.

For at komme ud og få os rørt gik vi en tur i går eftermiddag ned gennem byen forbi posthuset for at aflevere et brev til lokalhistorisk arkiv i Dronninglund, for Ingrid har der slægt, som hun dels kan oplyse om, dels håber at få supplerende oplysninger om.

Vi modtog også i går e-mail fra Peter Jessen med lokalhistorisk stof til vort lokalarkiv, som jeg siden 1991 har været leder af. Til arkivet samler jeg dagligt udklip fra de lokale blade og i 1½ år har jeg af dette stof indlæst en kommunal lydavis, som biblioteket udgiver hver anden fredag. I dag skal jeg i gang med at læse den avis, som jeg skal aflevere onsdag aften, så den kan kopieres torsdag og udsendes fredag.

Tirsdag d. 4. jan. kl. 6.54. Nyhederne i radio og avis indeholder oplysninger om et par pludselige dødsfald tilsyneladende af madforgiftning og redegørelse for, at ca. 100 mennesker forsvinder hvert år, men kun 4-5 bliver aldrig fundet. En 66-årig kvinde forsvandt i Grindsted en dag kort før jul og er ikke fundet endnu, og nytårmorgen forsvandt en 19-årig mand i Ribe.

I går regnede det en stor del af tiden, så da jeg manglede mælk til min frokost hentede jeg den i den nærmeste butik, Nærbutikken, selv om den der er lidt dyrere end i Brugsen og Netto, og selv om det ikke var økologisk. Samtidig tog jeg en pose vinflasker med til containeren. Det undrer mig, at der ikke er så mange med pant, som for få år siden. Nogle knuses, når man lader dem dumpe i containeren. Hvis man afleverer dem sammen med pantede flasker i Brugsen, kan de måske alligevel genbruges hele. Sidst på eftermiddagen klarede det noget op og jeg gik en lang tur, ca. 4 km, i det milde, lidt blæsende vejr.

Jeg fik indlæst det meste af lydavisen og indtastet en del fra slægtsbogen, som jeg vil prøve at blive færdig med i dag og dermed passere indtastning nr. 66.000. Grunden til at vi medtager slægtsbøger, er at i vores registrering af aners efterslægt, er det sket, at vi har brugt megen tid på arkiv til at finde sammenhænge, som vi meget lettere kunne komme til i slægtsbøger. Selve det arbejde at ordne og skabe sammenhænge i de mange slægtsgrene optager mig på en behagelig måde.

Onsdag d. 5. jan. kl. 6.56. I går var det dejligt solskinsvejr hele dagen og jeg var om formiddagen ude i haven og samlede nogle grene sammen, som jeg havde savet af dels på grund af stormskader, dels fordi de fyldte for meget. Om eftermiddagen kørte jeg dem på den kommunale genbrugsplads, hvor det er gode muligheder for at aflevere affald. Al haveaffald bliver lavet til kompost, som man gratis kan tage med

hjem. Jeg havde også aviser med fra en måned og noget glas fra drivhuset. Det kom i hver sin dertil indrettede container. Ved haveaffaldet lå en knippe vådt, men rent halm, som jeg kunne bruge til at lægge mellem mine jordbær, så det tog jeg med og kørte ud på min mark i Plougslund. Marken er på ½ tønde land, og jeg har dyrket den økologisk i 9 år med mange dejlige afgrøder både til os selv og en halv snes andre familier, som selv henter friske grøntsager om sommeren. De betaler ca. halv forretningspris, og derved får jeg de udgifter ind, som jeg har til leje af marken - 1500 kr. for naturgødning og pløjning – lidt til frø, men de fleste frø avler jeg selv. Jeg har også mange blomster på marken og glæder mig mange gange både over synet af frodighed og farver og over det behagelige arbejde med at få planterne til at gro. Jeg kan bedst lide at have et mål at cykle efter, når jeg skal ud og motionere. Der er 3 km. fra vores bolig til marken.

Det ser ud til, at de 2 pludselige dødsfald i Ejstrupholm skyldes salmonellaforgiftning fra en kiksekage, hvortil naboer havde brugt egne æg. Det må være forfærdeligt for dem, som har villet glæde med en lækker gave, at være blevet årsag til far og søns død.

Flygtninge og indvandredebatten fortsætter. 2 modstridende opfattelser gør sig gældende. Nogle borgmestre har i deres områder store problemer med koncentrationer af udlændinge, som belaster kommunernes økonomi, og de presser på for at få begrænsninger i tilflytningen. På den anden side siges mere teoretisk, at vi har brug for flere indvandrere til at være med til at producere til den voksende gruppe af uproduktive. EU ønsker, at vi lemper på reglerne for familiesammenføring, så også fjernere slægtninge end ægtefæller får ret til at komme til deres familie. Jeg kan godt forstå, at mange gerne vil undgå at dele vore sociale fordele med store udenlandske grupper, men jeg mener, det er urealistisk at tro, at vi kan isolere os og bare sørge for os selv. Når vi har så gode kår, skyldes det i nogen grad, at vi igennem mange år har nydt godt af fordelagtige handelsforhold mellem i-lande og u-lande. Forhold som moralsk set burde have været omvendte. Derfor har vi pligt til at dele vores velfærd med andre, selv om det skulle koste noget af vores overflod.

Jeg er ved at læse en roman af Knud Sørensen ”En tid”, som foregår under 2. verdenskrig i Vendsyssel. Knud Sørensen forstår at skildre begivenhederne, som de oplevedes af en dreng, Jakob, der bliver hentet hjem til sine forældre på landet efter en opvækst i Aalborg de første 9 år hos moderens kusine. Forældrene er et søskendepar, som har overtaget deres fødegård, og drengen ved kun, at Oline er hans mor, mens han kalder Thomas onkel. Knud Sørensen er god til at skildre et sådant forhold uden fordømmelse og kan på den måde være med til at skabe en forståelse for, at et par søskende også kan have et sexliv, som har udviklet sig på grund af de givne omstændigheder.

Fredag d. 7. jan. kl. 6.50. I forgårs var det igen så dejligt mildt og lyst i vejret, så det om formiddagen var en nydelse at gå ude og samle grene til at køre på genbrugspladsen. Om eftermiddagen cyklede jeg til lokalarkivet for at ordne nogle få sager og på hjemvejen gjorde jeg nogle indkøb, både ringbind m. m. til arkivet og til os selv mælk og brød. Onsdag aften studerede vi en del af Ingrid's slægt i Hallund

sogn ved hjælp af mikrofiche, som vi har købt for at spare tid på landsarkivet til andre opgaver. I går var vi på vores næsten ugentlige tur til arkivet i Viborg. Vi kører hjemmefra kl. 7.45, og hvis vi er heldige med kørslen kan vi lige være i Viborg kl. 9, men i går var der en del lastbiltrafik, som ikke kunne overhales lige med det samme, så vi kom lidt senere, hvilket så også bevirkede, at jeg måtte finde en parkeringsplads længere fra arkivet. Om formiddagen fandt jeg ikke ret meget, for det jeg havde planlagt, kunne jeg ikke komme i gang med, da en anden brugte bindet med Hee sogn, og jeg så samlede nogle spredte oplysninger til andre notater, jeg havde gjort. Da jeg efter at have spist madpakken, fik Hee sogn, gik det godt med at følge en efterslægt efter en ane, hvis børn omkring år 1700 jeg først for nogle måneder siden gik i gang med at finde efterkommere til, da vi så en afleveret anebog, som førte en linie op til nutiden, men kun med anesøskende, som jeg så udbygger så vidt, som jeg kan følge deres slægter. Det optager mig meget at sammenligne med beskrivelserne bøger om sognene, og i margen i de bøger jeg har at notere anerelationsnummeret ved navne, som jeg finder slægtskab til. I mit hjemsogn Hee har jeg således slægtninge på næsten alle sider i afsnittet om bosteder. Jeg kan som supplement til sognebogen udskrive familieoversigter med henvisninger til sidetal og i samme rækkefølge som i bogen. Det har jeg gjort til nabosognet No og vil gøre, når jeg kommer til en vis mæthedsgrad med Hee sogn. Dertil efterslægtsoversigter efter udvalgte aner, som har rimeligt store efterslægter.

Det er også morsomt at kende slægtskab til kendte personer, således som jeg oplever det i dag, når det skrives i avisen at milliardæren Alex Brask Thomsen vil købe en stor aktiepost i Tivoli. Så udskriver jeg en side med en oversigt, der viser slægtskabet, som jeg ikke huskede, da jeg for nogle uger siden samlede en del af sådanne udskrifter.

Lørdag d. 8. jan. kl. 7.20. Den milde vinter fortsætter, idet der dog havde været let frost i går morges, men det blev igen en dag med noget sol og vejr til udearbejde og rengøring inde, da sollyset afslørede noget støv, og vi fik ryddet alle julerierne væk, samt pillet pynten af juletræet i havestuen. Jeg var også ude og save et træ ned, finde kartofler i kulen, jordskokker, gulerødder og porer. Så kom min fætters datter, Birthe med sine 3 børn på 7, 5 og 0 år, og jeg skiftevis snakkede med hende og legede med børnene, som er så dejlige som var de mine børnebørn.

Dagen sluttede med at vi så en god film i TV om en livlig ung pige, der allerede som barn bliver konfronteret med livets alvor, da hun af kammerater lokkes til at drille en dreng, ved at spørge ham, hvad hans far laver, uvidende om, at faderen har begået selvmord. Det bliver fulgt op af, at moderen ved sengetid fortæller, at hendes far også begik selvmord, da hun var en lille pige, så hendes datter bør ikke drille denne dreng. Da pigen bliver voksen, forelsker hun sig i sin klasselærer, bliver gravid ved en tilfældig flirt med en anden, virker stærk i sin beslutning om at føde barnet, men bryder psykisk sammen før fødselen og forsøger selvmord et par gange, opsøger læreren, som hjælper hende en tid, men hendes sind er blevet så ødelagt, at tredje gang er det den endelige afsked med både mand/lærer og barn.

Søndag d. 9. jan. kl. 7.07. Morgenavisen fortæller, at den kvinde, som forsvandt i Grindsted for 3 uger siden, er fundet død i en lille beplantning nogle km. vest for det sted, hvor hun sidst er set, længere væk end eftersøgningen har strakt sig. Opdaget af et ægtepar, som luftede deres hund, der reagerede på stedet.

I går gik det meste af formiddagen med at forske i Ingrid's slægt i Hallund, da vi aftenen før havde fundet nogle spor, som skulle følges, og det var meget fængslende at se, hvor meget det gav. Om eftermiddagen var jeg ude at gøre rent på taget af carporten, fordi nogle nedfaldne blade forhindrede vandet i at løbe af, og det var godt vejr til det arbejde.

I aftes fulgte jeg fra kl. ca. 21.30 til 23 en tema udsendelse i DR2 tv om Jorden. Det var meget interessant at se den kalejdoskopiske sammenstilling af menneskenes liv på jorden og høre forskellige filosofiske betragtninger om fremtidsmuligheder og fremskridtsbegreber. Dali Lama, Thor Heierdal, Peter Høeg og mange andre var enige om, at den teknologiske udvikling fører til kaos. En dame foreslog, at alle unge i et par år skulle lære om økologiske sammenhænge i stedet for at lære mange af dem at slå ihjel som soldater. Thor Heierdal mindede om, at alle store fortidige samfund er gået til grunde og det nuværende vil også gøre det, men nu er det et stort sammenhængende samfund, som ikke kan afløses af et andet. Han så en mulighed i, at internettet giver forskere chancer for tværfaglighed. Et bredt rundspørge om det "vigtigste i livet", viste tydeligt, hvor afhængig synspunkter er af stedet, man står på. For børn i ulande kan viden, der andre steder er en selvfølge, være det vigtigste. Peter Høeg pointerede, at man må regne med, at hvert øjeblik kan være det sidste, og derfor skal man ikke udsætte en vigtig handling, som for eksempel at fortælle sin kone, at man elsker hende. Vi som har et overskud af tid og energi til at filosofere kan ikke forlange, at mennesker, der lever på minimumsgrænsen skal tænke som vi. Dette er min konklusion efter denne udsendelse, hvoraf jeg jo husker det, der bekræfter mig i mine overvejelser. Det er dejligt hver dag et stå op til morgengymnastik, avislæsning, morgenmad og dagbog. Nu er grunden lagt til en ny dag.

Mandag d. 10. jan. kl. 7.03. Endnu en mild vinterdag i går, da jeg cyklede til kirkegården, dels for at røre mig og få lidt frisk luft, dels for at tilse vores gravsted, hvor vi i 1982 begravde vores 18 år gamle søn Allan, som var død efter ca. 9 måneders sygdom, Hodkins syge, der som kræft blev behandlet med kemoterapi, men ikke lod sig standse. Det var en streng tid, som i minderne stadig kan få øjnene til at stå fulde af tårer. Da jeg kom til kirkegården 3 km. vest for Billund, begyndte det at regne og jeg stod lidt i læ ved kirken, for jeg kan ikke lide at føle regnen i ansigtet, og det var heldigvis også kun en byge.

Ind imellem indtastninger af kirkebøger så jeg lidt tv. Jeg foretrækker naturprogrammer, og der er næsten altid noget på National Geographic Channel eller Discovery. I aftes var der også en "Dus med dyrene" film på DR1. Jeg synes dyrenes liv er mindre kompliceret end menneskers, fordi de bare kan følge deres instinkter. På hver sin måde opleves de fleste dyr som fuldkomne. Noget af det samme gælder naturfolk, hvor den naturlige udvælgelse og de bedst egnedes overlevelse har fjernet

det mangelfulde, som ofte opleves i skildringen af menneskelivet i de komplicerede samfund.

Som det også blev nævnt i temaudsendelsen lørdag aften, er der en konflikt mellem det fremherskende kristne menneskesyn med beskyttelse af de svage og den kommercielle dominans i erhvervslivet. Trods megen god vilje er det altid vanskeligt at tage tilstrækkeligt hensyn til de mindre godt udrustede i erhvervslivet og konkurrencen.

Jeg ringede i går til min kusine Inger i Esbjerg, fordi jeg har lyst til at besøge hende i dag, når Ingrid skal til et ældrerådsmøde i Esbjerg. Det er over 10 år siden, jeg har snakket med Inger, da vi besøgte hende sammen med vores kusine Doris, som nu er død i Canada. Inger mistede sin mand for 5 år siden og har siden mistet en datter og et barnebarn på 26 år. Vi har ikke haft megen kontakt med fætre og kusiner på min fars side, fordi der var relativ lang afstand til dem, men i forbindelse med registrering af mine bedsteforældres efterslægt opsøgte jeg en del af dem midt i 80-erne. Den kontakt, jeg da fik, er i de fleste tilfælde igen mistet. Ligesådan går det med kontakten til fjernere slægtninge, som jeg af og til opsøger for en tid til gensidig oplysning om slægtskabsforhold. Og ligesådan er det gået med venskabsforhold, som har bestået en tid, men ikke har været så holdbare, at vi har regelmæssig kontakt. Vi har gode venner og naboer, som vi gerne kommer sammen med og besøger nogle få gange om året.

Tirsdag d. 11. jan. kl. 4.05. Da jeg for 3 kvarter siden var oppe for at tisse, blev jeg så vågen af at tænke på mine oplevelse i går og de påfølgende overvejelser, at jeg ikke kunne sove, før jeg har fået det skrevet.

Jeg havde et par meget hyggelige timer i samtale med min kusine, som er født 1924 og har hele sin familie i Esbjerg: 4 børn, 10 børnebørn og 9 oldebørn. Over nogle kopper kaffe og noget godt brød fik vi opfrisket mange minder og udvekslet overensstemmende synspunkter.

Da jeg derefter ventede en ½ time på Ingrid på biblioteket, læste jeg i Aktuelt en artikel om socialdemokratiets krise. Konklusionen var, at socialdemokratiet har mistet sin troværdighed som garant for *tryghed*. Jeg mindes Erling Olsens udtalelse på et socialdemokratisk møde for nogle år siden: *Det var lettere at føre socialpolitik, da flertallet manglede velstand, end det er, når flertallet er velstillet.*

Jeg læste for nogle år siden om en landmand, som havde arbejdet i 40 år for at skabe sig en tryghed i alderdommen. Denne tryghed blev baseret på oparbejdelse til en landbrugsstørrelse med 6 køer. Jeg sammenligner med min egen situation, hvor jeg 1959 til 1991 havde tryghed i en tjenestemandsstilling, som gav mig mulighed for at yde en optimal arbejdsindsats, og på dette heldige tidspunkt gå på pension som 60-årig med en økonomi så tryk, at der er overskud til interessant forskning og ubetalt lokalhistorisk arbejde, som kan komme mange til gode i en uoverskuelig fremtid.

Der er mange fordele ved en tidlig pension eller efterløn. Den 3. alder bliver meget værdifuld for den enkelte. Et godt helbred kan holde længere, når det ikke udsættes for stress. Der kan blive overskud til frivilligt socialt arbejde, som kan afhjælpe nogle af de mangler, som de sociale nedskæringer i disse år afstedkommer. De raske pensionister er gode forbrugere, som er med til at holde produktionen i gang og betale høje skatter og afgifter.

Ingrid blev valgt til formand for et amtsældreråd, som er under forberedelse, og det vil desværre nok give hende endnu mere travlhed. Hun ville gerne have været fri, men er nok også bæret over, at de andre synes, at det skal være hende. I dag skal hun interviewes til et lørdagsportræt i Vejle Amts Folkeblad.

I aftes udarbejdede jeg nogle udskrifter fra min slægtsforskning til min kusines søn, som har vist interesse for slægtssammenhænge. Det er dejligt at kunne delagtiggøre andre i min viden.

Onsdag d. 12. jan. kl. 7.31. Efter den tidlige start i går morges sov jeg et par timer i min gode lænestol, og så gik dagen med indtastning af kirkebog og nogle billedskanninger. Jeg gik ned i byen for at købe rugbrød, mælk og yoghurt. Det var regnvejr det meste af dagen, Kold, piskende finregn. Ubehageligt at færdes i. Ingrid snakkede imens med journalisten, Christian I. Nielsen, som er sådan et dejligt menneske. I aftes var jeg 2 timer i lokalarkivet for at passe åbningstiden.

Nyhederne var i går præget af, at formand for dansk industri, Hans Skov Christensen, har skrevet en kronik i Politiken og kritiseret indvandrepolitikken, idet han mener, at vi har brug for nogle flere indvandrere for at holde industrien i gang i en størrelsesorden, som kan klare vore indtægtsbehov. I en Profil udsendelse i tv i aftes forklarede han hvorfor: Vi kan ikke være bekendt at opføre os, som om Danmark er en ø kun for danskere eller en fæstning, hvortil andre ikke har adgang.

Jeg tænkte i går på, hvor heldige vi har været med at leve i en tid, (ca. 1965-85) hvor demokratiseringen udviklede sig, så vi følte, at vi fik bedre indflydelse på vore forhold gennem lærerråd og fælleslærerråd, som jeg var formand for i perioder, hvor den demokratiske debat ganske vist tog noget tid, men da vi var med til at træffe afgørelser, følte vi ansvar for vor gerning. Nogle politiske kredse fik mistænkeliggjort lærerstanden for at indoktrinere venstreorienteret, og en del af indflydelsen blev flyttet til skolens ledelse med det resultat, at ansvarsfølelsen blev mindre hos lærerne. Ansvarsbevidsthed er størst i små enheder, derfor har jeg både i skoleforhold og på landsplan arbejdet imod de store koncentrationer og stemt imod ved alle EF/ EU valg.

Under mit daglige arbejde med kirkebogs afskrivning og slægtsforskning føler jeg, at jeg bygger bro mellem fortid og fremtid ved at gøre gamle notater lettere tilgængelige og skabe nogle sammenhænge, som ikke før har eksisteret.

Torsdag d. 13. jan. kl. 6.39. I går regnede det næsten hele dagen, så det var ikke godt vejr at komme ud i, men om formiddagen vaskede jeg bil i carporten, og fordelten ved at vaske bil i regnvejr er, at man ikke skal tørre den af bagefter. For første gang har vi

en grå bil og med metallak. Begge dele gør renholdelse enklere. Snavs ses ikke meget og vaskes lettere af. Vore første biler var af mærket Prinz, to blå af de mindste, 1959-63, der første blev totalskadet i et harmonikasammenstød uden, at vi kom alvorligt til skade. Den næste blev udskiftet til en lidt større grøn af samme mærke. Den blev også ødelagt i et sammenstød, da Ingrid i glat føre skred over i modkørende større bil, men hun slap med en flænge i panden og trykkede ribben af sikkerhedsselen, som nok reddede hendes liv og derfor senere har været brugt konstant som en selvfølge. Det var i 1966 og vi købte en tilsvarende gul, som vi 2 år senere skiftede ud med vores største bil, en blå Toyota Crown combi, som vi havde i 10 år. Noget af tiden med en lille ekstra bil, først en rød Bianca, så en grøn Fiat 127, som vi sammen med Toyotaen i 1978 udskiftede med en rød Simca, der var mere luxuriøs, men forholdsvis hurtigt rustede, så vi var nødt til at handle igen i 1985, hvor vi købte en grøn Mazda 323. Den kørte vi i en grøft med i glat føre året efter og købte så en ny rød Mazda 323. Efter 8 år fik jeg igen lyst til at skifte og det blev til en 3-dørs rød Ford Escort, som vi var glade for i 4 år, men fik så lyst til at handle for at få en 5-dørs bil med lidt større motor, men stadig Escort, som vi er meget tilfredse med på andet år.

På grund af vejret kørte jeg i går eftermiddag i byen for at handle – ellers cykler eller går jeg gerne – men så benyttede jeg også lejligheden til at få returneret nogle flasker og købt lidt større ind.

Lørdag d. 15. jan. kl. 7.25. I går var det næsten tørvejr og fint føre til køreturen til Viborg. Dagen gik som sædvanligt hurtigt på arkivet og jeg fandt mange nye oplysninger, som jeg i aftes begyndte at indføre.

Der var i går brev fra Torben – vores søn på 32 år, som ofte rejser i udlandet som turist - i Hampi, Karnatika, Indien, som han siden nytår er rejst tværs over. Det er dejligt at vide at han har det godt. Bjarke - vores anden søn på 39 år, som er it-chef i ABB - kom fra København i aftes for at være hjemme i week-enden, før han på mandag skal på kursus på Fyn.

I går hørte vi i radioen og læste i avisen, at det var lykkedes forskere at kloner en abe ved at dele et foster på det stadie, hvor der kun er 8 celler. Det er før sket med mus og kvæg, men det er første gang med en primat, og det kan få betydning for sygdomsforskning, at man har individer med ens arveanlæg.

Søndag d. 16. jan. kl. 7.15. I går skinnede solen næsten hele dagen, og hvor var det dejligt at komme ud og virke efter en hel uge med så fugtigt vejr, at ophold ude var ubehageligt. Efter en tur på cykel for at købe ind var jeg i haven nogle timer, hvor vi savede et par træer ned. Vores nabo Frits var i gang med at beskære et kastanietræ, som står i skel, da jeg kom hjem. Han havde stillet sin anhænger parat, og i fællesskab fik vi ryddet op i skelområdet, hvor et plankeværk var ødelagt af orkanen først i december. Et 30 år gammelt mirabelletræ var så stort, at det både rakte ind over naboens grund og op over vores tag. Nu er det skåret til i begge sider, men kan stadig give læ for vestenvinden, som det har gjort i mange år og været med til at gøre vores have til et behageligt opholdssted. Det har også båret mange dejlige frugter.

Et lærketræ, som var det sidste af 3, jeg plantede som ganske små i 1970, savede vi også ned, og Frits fik alle store stykker træ til brændsel. Det kan være vanskeligt at beslutte at fælde et gammelt træ, men når det så er gjort, er jeg glad for den plads det giver til de andre planter.

Mandag d. 17. jan. kl. 6.44. Det var i går formiddag mildt overskyet vejr, så det var rart at gå ude og rydde noget op i haven. Om eftermiddagen blæste det og blev koldere, hvilket jeg mærkede, da jeg cyklede til posthuset med et par breve. Det meste af dagen studerede jeg sognebogen ”No sogn gennem skiftende tider” for at finde oplysninger om de slægtninge, som jeg har registreret, og skrive disse oplysninger til eller en henvisning til omtalen i bogen. Jeg vil meget hellere studere en bog på den måde, end læse skønlitteratur.

Bjarke slappede af foran fjernsynet og så meget sport, som jeg ikke er interesseret i. Men for selskabs skyld og for ikke at sidde for længe ved computeren så jeg med ved noget håndbold. I aften så vi en lang film ”Schindlers liste”, som skildrer en gruppe polske jøders liv i kz-lejr. Det specielle i filmen er, at Schindler, en højtstående nazist, udvælger mange jøder til overlevelse, fordi han opdager, at den bedste form for magt er magten til undlade den ondskab, som ellers trivedes så uhæmmet i kz-lejren. Det er meget rørende, at de reddede efter nazisternes nederlag af deres tandguld laver en ring til deres redningsmand. I ringen er indgraveret ”Den, som redder et menneske, redder generationer,” og Schindler fortryder, at han ikke reddede flere.

Jeg mindes, hvorledes vi før har hørt om at magt korrupperer, og et i det små har vi også oplevet at afmagt gør det. Under golfkrigen sagde en engelsk biskop, at hele ulykken skyldtes magtbegær, og jeg har siden tit lagt mærke til, hvor dækkende denne definering er på store og små stridigheder.

Vi fik i går e-mail fra Earl med hele den tale, som hans næstældste søn holdt ved sin mors begravelse. Det er en god beskrivelse af hendes liv lavet af hendes nærmeste familie og sendt til også den lidt fjernere familie på denne hurtige måde.

Tirsdag d. 18. jan. kl. 7.41. En stræk blæst væltede i går morges en del af det mirabelletræ, som vi i lørdags beskar. Der var et svagt sted, hvor stammen delte sig, og den kraftige nordenvind vred ca. 1/3 af træet, så jeg brugte lidt tid til at save det afbrækkede i stykker.

Da jeg i går eftermiddag gik ned i byen for at handle, blæste det stadig en del, men det var så mildt, at da jeg gik hjem med vinden i ryggen, kom jeg til at svede.

Ingrid har i godt en uges tid været lidt forkølet med ondt i halsen og megen træthed, så hun har næsten ikke været ude siden sidste tirsdag og har aflyst sin deltagelse i svømning, gymnastik og spansk. Det er ellers meget sjældent, at vi er syge, og det er flere år siden, at vi har ligget i sengen en hel dag. Jeg har et forkølelsessår på underlæben, og var da også noget træt i går, men føler mig ikke syg.

Både formiddag og eftermiddag indlæste jeg en del artikler på lydavisen, som skal gøres færdig i morgen. Jeg blev færdig med min gennemgang af No sogns beboere og sendte et brev til en anden slægtsforsker og slægtning for at vise ham en nyopdaget slægtssammenhæng. Jeg skiftede sengetøjet, Ingrid ordnede vasken, vi hængte tøjet op, og i løbet af dagen var det tørret i vores dejligt ventilerede hus, så vi i aftes kunne hjælpe hinanden med at lægge det sammen, efter at Ingrid havde strøget det.

Onsdag d. 19. jan. kl. 6.15. I går formiddag læste vi korrektur på en del af mine indtastninger til DDA, hvilket almindeligvis sker ved at Ingrid læser højt fra skærmen og kontrollerer stavningen, som hun har et godt blik for, og jeg følger med i den gamle tekst, men de sidste gange har jeg læst højt fra originalen, fordi hendes stemme ikke har kunnet holde til oplæsning. På den måde tager det noget længere tid, for jeg kan ikke læse så hurtigt, når jeg samtidig skal tyde de noget uklare bogstaver. Men det tempo passer også mig bedst.

I går eftermiddag kørte jeg til Grindsted for vores nabokone Anna, som skulle til tandteknikker for at få taget mål til nye tænder. Mens hun fik det ordnet, handlede jeg 3 steder. Vi havde en gammel nummerskivetelefon, som blev overflødig, da vi i julen fik installeret ISDN. Den afleverede jeg i telebutikken og købte en nummerviser, så vi kan se, hvem der forsøger at ringe op, mens vi har en anden forbindelse. Det kan vi nemlig nu høre, når nogen gør. Desuden kan vi vanskeligere høre telefonen i tv-stuen, hvor vi havde den gamle telefon i nærheden, men på nummerviseren kan vi nu se, om nogen har ringet, og hvem det er. Jeg købte nogle dagligvarer i Netto og hentede et termometer og nogle næsedråber til Ingrid på apoteket. Anna var meget taknemmelig og ville give mig 100 kr. for at køre de ca. 25 km. Men jeg ville kun have de 50 kr.

Sidst på eftermiddagen kom Birthe, som er min fætters datter, med sin datter, Anne på 5 år for at hun kunne blive passet her, mens Birthe var til forældrebestyrelsesmøde i børnehaven. Vi har gensidig glæde af at hjælpe hinanden. Børnene er glade for at komme her. Det føles som var de vore børnebørn – dem har vi ingen af – ligesom vi ingen døtre har – og Birthe kommer vi også efterhånden så nær som var hun en datter af huset. Hendes ældste barn Kristian på 7 år kom lidt senere fra gymnastik, og vi lavede pandekager til dem og os, efter at vi havde spillet forskellige spil en tid. De få timer de er her, får de vores opmærksomhed. Birthe har fortalt om en kedelig tendens hos andre bestyrelsesmedlemmer, som ensidigt søger at fremme netop deres egne børns interesser. Vi føler, at egoismen i disse år vinder frem på solidaritetens bekostning.

I aftes havde jeg den tilfredsstillende i lokalarkivet at finde dokumentation i en gammel skoleprotokol til en mand, som gerne ville have sit efternavn Jensen slettet for at bruge et mindre almindeligt mellemnavn som familiens efternavn. Han skulle kunne dokumentere, at mellemnavnet havde været brugt i 50 år, og det var så heldigt, at læreren både i 1948, 49 og 50 havde skrevet både hans og hans søsters navne med mellemnavnet som efternavn i eksamensprotokoller.

Torsdag d. 20. jan. kl. 7.25. Hovedopgaven i går var at færdiggøre lydavisen, og da dagens aviser var læst, så de sidste nyheder kunne komme med, blev båndet fyldt op og indholdsoversigten indlæst, så det ligger klar til aflevering tidligt i dag, når jeg alligevel skal i Centret for at ordne noget i lokalarkivet. Med i lydavisen er den gode artikel, som kom ud af journalistens samtale med Ingrid i sidste uge, men også 3 dødsannoncer over mænd, som jeg kendte, og hvoraf de 2 var yngre og den 3. kun lidt ældre end mig.

Vi blev i dagens løb færdige med korrekturlæsning af en afdeling dåbsindførelser på 300 poster, som så er overført til en anden computer, hvor det hele samles, før det i pakket form sendes til DDA, når sognet er færdigt.

Solen skinnede hele dagen, og jeg var et par gange ude for at ordne lidt i haven, hvor jeg næsten altid kan finde noget at lave. Sollyset afslørede også en del støv på gulvene, så lidt tid måtte bruges på støvsugning, der er en let opgave, da vi for et år siden fik lagt trægulve i stuer og køkken ovenpå på henholdsvis nålefilt og vinyl.

Vi fik i går en bunke breve med oplysninger om vore økonomiske forhold omkring det årlige skattegrundlag. Heldigvis er vi fri for at skulle udfylde skatteskema, da alt er indberettet.

Lørdag d. 22. jan. kl. 4.03. Jeg skriver i dag så tidligt, fordi jeg efter en tur på toilettet kom til at tænke på, hvad jeg skulle skrive og så ikke kunne sove igen. Torsdag formiddag gik med arbejde på lokalarkivet og indkøb på hjemvejen. Om eftermiddagen vaskede jeg vinduer, hvilket det var godt vejr til, nemlig overskyet, stille tørvejr med nogle få varmegrader. Jeg gjorde også rent ved høns og duer. I går var i på landsarkiv. Det var fint føre, tørt med temperatur lige omkring frysepunktet, og i nat har det sneet lidt. Det mest interessante jeg fandt i går, var nogle slægtinge, som var født meget nær ved mit hjem i slutningen af forrige århundrede i et husmandshjem med 9 børn, hvoraf de 4 blev lærere.

Da vi kom hjem, var der brev fra en anden slægtsforsker, som ad en omvej, havde fået kendskab til en del af min slægt og nu gerne ville gøre gengæld for det udbytte, hun havde deraf, men også ville påvise nogle andre og flere fælles aner, end dem jeg havde, da jeg for flere år siden sendte en efterslægtsrække til en slægting, som har videresendt til hende. Det var en anden grund til, at jeg er så vågen nu, og tænker på, hvorledes jeg skal svare hende, dels for at takke, dels for at stille uddybende spørgsmål, da hun ikke fører linien helt frem til sig selv i den slægtshistorie, som hun fortæller.

I aftes så vi en spændende herrehåndboldkamp mellem Rusland og Danmark. Indtil sidste sekund havde de spillet uafgjort, men så vandt Rusland alligevel. Derefter gik vi samtidig i seng, hvilket kun sker en gang eller to om ugen, da vores døgnrytme er så forskellig, at jeg næsten altid sover, før Ingrid kommer i seng, og står op flere timer før hende, men til gengæld tager en lur en gang eller to i dagens løb. Efter 14 dages forkølelse med noget mellemhulebetændelse uden sengeleje om dagen, følte hun sig i går for første gang helt rask.

Søndag d. 23. jan. kl. 7.36. I går faldt årets første sne, så naturen var så smuk, og der var lidt at komme ud efter, men det var ikke store mængder, som skulle ryddes, og det var tøvøj, så der blev helt bart i løbet af eftermiddagen, der hvor sneen var skrabet væk om formiddagen.

Jeg fik i dagens løb indtastet både mine resultater af fredagens studier i Viborg og de oplysninger, jeg fik i et brev fra Inger Nørholm, som jeg også skrev og ringede til for at vise min glæde over henvendelsen, stille spørgsmål og få løfte om flere oplysninger. En god positiv oplevelse af en nyopdaget slægtning med samme interesse for opklaring af slægtens spor, som vi kan supplere hinanden med. Hun havde gjort nogle notater fra Hee kirkebog, hvoraf jeg kunne se nye sammenhænge og fik føjet 6 aner til min slægt i Hee.

Mandag d. 24. jan. kl. 7.51. Det var i går det dejligste solskinsvejr, som forstærkede lyset fra det tynde lag sne, der ligger fra i forgårs. Temperatur lige under frysepunktet hele dagen og helt vindstille, så det var dejligt sammen at gå en tur forbi posthuset med et brev til Inger Nørholm og til Netto efter nogle få varer.

Da jeg havde siddet et par timer ved computeren, vågnede Ingrid og hentede avisen ind i sengen. Lidt efter lavede jeg kaffe til hende, og vi indledte den fælles dag med en sjælden harmonisk symbiose, som lagde en lykkefølelse over hele dagen. Det er sjældent, at Ingrid er så oplagt om morgenen, selv om hun har udsovet, og vores forskellige temperamenter gør, at vi ofte oplever tingene så forskelligt, at hvis vi hører hinanden fortælle om en fælles oplevelse, kan vi næsten ikke lade være med at modsige hinanden, fordi vi husker oplevelsen forskelligt.

I går eftermiddag så vi 2 pigehåndboldkampe og i aftes lidt af en 3. landskamp for mænd, som tabte for 3. gang. Jeg synes, at pigernes spil er meget smukkere og mere legende. De fleste af dem har en dejlig udstråling, som mændene helt mangler i deres anstrengelser. Om aftenen så jeg Troels Kløvedal og Ib Michael på Påskeøen, hvor de beundrede mindesmærkerne for en svunden kultur. Ingrid sagde, at hun kunne tænke sig at komme dertil, mens jeg havde nok i at se det på tv. Derved kom jeg til at tænke på en replik, som jeg husker fra vores besøg i Canada i 1984. Min kusines mand sagde, at han ikke havde lyst til at rejse til Europa. Han havde en sådan fred i sindet, at han ikke behøvede jage verden rundt for at søge oplevelser. *I have got that peace in my mind*, har siden lydt for mit indre øre.

Senere var der et indslag om en slægtsgård, som efter 10 generation i slægten, stod for nedlæggelse. Både den nuværende ældre ejer og hans yngste søn var ilde berørt over situationen, men det kunne ikke blive anderledes. I den forbindelse var der samtale med forfatteren Knud Sørensen, som så rammende har skildret de voldsomme følelser i forbindelse med mange familielandbrugs afvikling. Jeg har selv følt, at den landbrugsstørrelse, som var fremherskende i min barndom, var den ideelle for et liv i pagt med naturen. Man havde det godt nok hårdt rent fysisk, men man havde ikke så voldsomt et forbrugsbehov som i sidste halvdel af århundredet.

Den tekniske udvikling, som min generation har oplevet, har gjort livet meget lettere og mere behageligt på mange måder, men har skabt nye bekymringer især for miljøet, og jeg tror, at eksplosionsmotoren, som har betydet så store lettelser i det fysiske arbejde, er den værste synder i den forbindelse.

I nat har det frosset 12 grader lige her uden for vinduet, men nu bryder en ny dag frem med et dæmpet lys i let morgentåge. Jeg kan så godt lide Jacob Knudsens salme: *Se nu stiger solen af havets skød*, fordi jeg selv har en dejlig følelse i forbindelse med daggryet. På seminariet lavede jeg en litteraturopgave om Jacob Knudsen og følte, at vi havde et åndeligt slægtskab, derfor var min opdagelse langt senere af også et genetisk slægtskab også en speciel oplevelse.

Tirsdag d. 25. jan. kl. 6.04. Temperaturen var natten til i går nede på 19 kuldegrader i det centrale Jylland, mens det i nat kun har været lidt under frysepunktet, og der er tåget til morgen.

I aftes så jeg i norsk tv en interessant udsendelse om forskning af lemminger i deres årlige cyklus. Forskerne aflivede myten om deres selvmorderiske vandringer ud i havet, når de blev for mange. Naturen regulerer sig selv på mindre drastiske måder, og den voldsomme tilvækst i perioder reguleres både af manges død i hårde vintre og af smukke rovdyr som sneugler og polarræve.

I går formiddag hentede jeg foderkorn til mine høns og duer i Fitting landhandel, en gammeldags købmandsbutik, som endnu har lidt foderstof, men blandingskorn med majs i kunne ikke længere skaffes, da der er for lidt omsætning deri. Majs kan heller ikke købes alene. Det er måske også en luksus at fragte dem over Atlanten for at give dyrene det, som de helst vil have, og når de foruden byg og hvede får æglægningsfoder, er det sikkert alsidigt nok. Jeg købte også tilskudsfoderet strandskaller og undrede mig over priserne på bonen, da jeg kom hjem: 2 gange 67 kr. for 2 gange 25 kg. æglægningsfoder, 2 gange 100 kr. for 50 kr. byg og 50 kg. hvede, og så 3 gange 1.75 og 2 gange 17.50. Der gik lidt tid, før jeg fandt ud af, at det var udregning af betaling for 23 kg. strandskaller, som åbenbart koster 1.25 kr./kg.

Jeg skrev i går eftermiddag brev til Arne Jens Knudby, som jeg har fælles aner med, og som har afleveret en anebog på landsarkivet i efteråret 1999, ligesom jeg har afleveret mine forældres anebøger sidste år. Og ligeledes med opfordring til at skrive, hvis man har noget at tilføje eller rette. Jeg havde fundet et par tilføjelser til ham.

Onsdag d. 26. jan. kl. 7.13. I går var det igen tøvejr, og da jeg kom ud og så, at bilen var helt våd af kondensvand, vaskede jeg den med rindende vand og fik dermed skyllet det vejsalt af, som havde sat sig på de sidste ture.

Der blev også tid til pudsning af nogle vinduer og en cykeltur efter brød og mælk. Senere gik jeg en tur i det grønne område syd for vores bydel, og jeg gik også til lokalarkivet i aftes. Her fik vi en flot aflevering bestående af et par album med billeder fra vores by samlet gennem en lang årrække.

Nyhederne er præget af afsløringer i Tyskland af hemmelige pengetransaktion omkring den tidligere kansler, Helmut Kohl, så man mister indtrykket af en stor, reel statsmand, som har været med til at udvikle EU. I morgennyhederne nævnes, at i Rusland har man afsløret, at ingen tjetjener har noget med de eksplosioner at gøre, som har været begrundelse for flere måneders krig i Tjetjenien. Men måske står kredse omkring Jeltsin bag, fordi korrupsion skulle skjules. Det er meget skuffende, at store ledere viser sig så samvittighedsløse.

I de sidste dage er der forhandlet overenskomster, som hurtigt har ført til aftaler om, at få den 6. ferieuge til gengæld for mere fleksibilitet, og det er godt, at vi slipper for arbejdsnedlæggelser i den forbindelse. Det er også rimeligt, at den rationalisering, som sker ved teknikkens brug, kommer arbejderne til gode. På den anden side snakkes der om snarlig mangel på arbejdskraft, hvilket giver flere muligheder for beskæftigelse til indvandrere.

Torsdag d. 27. jan. kl. 6.36. I går var Ingrid i Ribe for at mødes med en amtsdirektøren til forberedelse af amtsælderådets økonomiske opbærgning fra amtsrådet. Det var heldigvis udmærket føre også for min fætters datter, Birgit og hendes farmor, som er min moster. De kom fra Sjællands Odde med færge til Århus, hvor deres lille pige blev indskrevet til en mindre operation i dag. De har så overnattet her og er lige kørt mod Århus, mens min moster Stinne bliver her nogle dage. Hun er 84 år og har boet hos sit barnebarn godt et år i et "aftægtsforhold", som minder om det, man kender fra gamle dage, hvor generationerne hjælper hinanden til gensidig glæde, men også de med gnidninger, som det nære forhold giver, når der opstår problemer, hvilket jeg fik et indtryk af i aftes, da de andre var gået i seng, og Birgit fortalte mig, at deres største barn, Patric, på 4 år vil prøve grænser af over for sin oldemor, som ikke er villig til at opdrage på drengen.

Fradag d. 28. jan. kl. 7.12. I går snakkede jeg en stor del af tiden med min moster. Ingrid var hele dagen til møde i Odense i landssammenslutningen af ælderåd. Jeg kørte hende til lufthavnsbussen kl. 7.30 og hentede hende der kl. 20.50. Hun syntes, det havde været en god dag. Min moster og jeg så på nogle af de gamle billeder fra vores familie, og hun fortalte som så ofte før træk fra sin barndom og ungdom, hvilket giver mig mange gode indtryk af mine forældres liv før min tid. F. eks. fortalte hun om sin 10 års fødselsdag 30. aug. 1925, som hun fejrede ved sammen med min mor, som var født 29. dec. 1899, rejste fra Ringkøbing til Esbjerg for at besøge min far, som samme dag blev 33 år. Far hentede dem ved toget i bil, og de kørte på besøg hos familier, som henholdsvis min far og mor havde tjent hos. Far var på det tidspunkt ansat i som chauffør i et foderstoffirma.

Hun var hele dagen meget spændt på, hvordan det gik hendes lille oldebarn, som skulle opereres, så det var godt, at Birgit ringede sidst på eftermiddagen og fortalte, at det var forløbet så fint, og gået så hurtigt, at de var hjemme 5 timer før beregnet. Selve operationen tog kun et minut og foregik med laser, som kun efterlader et lille brandsår.

Ind imellem vores snak læste vi en del. Jeg er i gang med en bog af Ebbe Kløvedal Reich: ”Bygningen af en bro”, hvori han på interessant vis fortæller mange små træk om Storebæltsbroens historie og ser sagen fra mange vinkler, endog fiskenes.

Jeg blev i går ringet op af vore venner Gudrun og Erik Hansen, som vil komme fra Esbjerg til Billund i dag for at besøge vor nabo og os. D. v. s. Gudrun besøger uventet Bodil, som har fødselsdag med damegæster og Erik besøger mig. Det glæder jeg mig til, for vi snakker altid så godt med hinanden. Han var lærer her før mig, og jeg overtog hans embede, da han læste til præst. Efter en årrække som sognepræst i Gørding, flyttede de som pensionister til Esbjerg. Vi har med mellemrum mødtes igennem de mange år og altid haft det så godt sammen.

I morgennyhederne i dag er der et par positive træk: En regeringsrapport opgør de danske pensionisters økonomiske udsigter til at være meget lyse for de næste 45 år, og præsident Clinton har i en tale til nationen lovprikket USA's økonomiske formåen i høje toner og lovet endnu større fremskridt i kampen mod fattigdom.

Nu står moster Stinne op, så jeg må hellere lave morgenkaffe til hende.

Lørdag d. 29. jan. kl. 7.23. Det regnede i går hele dagen i hele landet, hvilket ifl. metrologerne er usædvanligt. Jeg gennemgår i går formiddag mine breve fra de sidste to års korrespondance for at udskrive oversigter over slægtskab med de slægtsforskere jeg har haft kontakt med. Da fandt jeg en 2 år gammel forespørgsel om Martin Petrovits Spangbergs ophav, som jeg dengang ikke kunne besvare, men i mellemtiden har fundet en sandsynlig forklaring på. Så jeg sendte mine oplysninger til spørgeren, Sigurd Rambusch på rigsarkivet, og i dag vil jeg sende det samme til Lars Boutrup Groth på Fanø, da han også har spurgt, om jeg havde oplysninger om den Morten P. Spangsborg, som var ansat i russisk tjeneste først i 1700-tallet.

I går eftermiddag havde jeg et par gode timer sammen med Erik Hansen, hvor vi over kaffen ”ordnede hele verdenssituationen”. Vi bekræfter hinanden i mange synspunkter på opdragelse og undervisningsforhold og er så enige om, at vi har været meget heldige med den tid vi har levet i og det sted vi lever på. Vi har begge oplevet at blive kørt på hospital med en livstruende blodprop i hjertet, og har kunnet tænke i ambulancen, at selv om det skulle være afslutningen, har vi haft et godt liv. Vi er så taknemmelige for at kunne fortsætte det gode liv sammen med vore kære.

I aften så vi i tv filmen ”Verden ifølge Garp”, som skildrer Garps liv fra en usædvanlig undfangelse, da en sygeplejerske benytter sig af en dødssyg soldat for at få et barn uden at have en mand. Hele vejen gennem filmen bliver man konfronteret med ualmindelige eksistenser. Det ender med Garps drastiske død. Nok mange usandsynlige situationer samlet i et liv, men mange kendes alligevel fra de daglige nyhedsudsendelser.

Søndag d. 30 jan. kl. 8.14. I dag har jeg sovet en time længere end sædvanligt og haft nogle drømme, som sikkert var påvirket af det blæsevejr, som hele tiden kan høres og har stået på siden i går, da det midt på dagen afløste regnvejret. Den korte radioavis

kl. 8 drejede sig helt undtagelsesvis kun om vejr. Vendsyssel er mest ramt denne gang med skaber på skove og bygninger, men også togtrafik på dele af Sjælland og trafikken på Storebæltsbroen er lukket for tiden.

Dagen i går gik med skiftevis læsning og skrivning, samtale og lidt tv. En lille spadseretur blev det da også til, men vejret var ikke rigtig til det. Jeg har læst i Falck - bladet om en dansk familie, som besøgte sit "adoptivbarn" i Senegal og konstaterede, at deres hjælp gjorde en forskel, hvilket er rart at vide, når man lige har hørt, at store dele af bl. a. Røde Kors hjælp til ulande havner i handelsboder forskellige steder. En sådan viden kan let blive en undskyldning for ikke at hjælpe, men heldigvis er der da ret god offervilje, når ulykkerne er værst.

Mand. d. 31. jan. kl. 6.40. Da jeg i går formiddag kom ud for at lukke op for høns og duer, så jeg at nattens storm igen delvist havde ødelagt mit drivhus ligesom orkanen d. 3. dec. sidste år. Blæsten fortsatte hele formiddagen med enkelte byger, men det var dog muligt at cykle en bytur. Om eftermiddagen skinnede solen, og jeg fik samlet glasskår og repareret drivhus delvist, så ny blæst ikke skulle blæse løse ruder ned. Lige før det blev mørkt var det helt stille vejr, og jeg gik en tur sammen med min moster, som jeg er glad for at have boende på ubestemt tid. Hun er som en reservemor for mig. Jeg har altid været glad for hende, og har nu fået at vide, hvordan hun passede mig som spæd, da hun var 16 år. Hun bar mig ud i stalden, hvor far arbejdede. Hun var glad for min far, som "var så rar". Der er noget kemi, som passer sammen på samme måde, som jeg føler, det er tilfældet med de to fætres døtre, der kommer her af og til og deres børn, som vi er reservebedsteforældre for.

I formiddag skal vi efter aftale besøge Birthe, som har forældreorlov til at passe Louise på ½ år, og Anne på 5 år er hjemme om mandagen. Vores nære bekendtskab begyndte lige efter Annes fødsel, og i flere år har Anne frimodigt erklæret mig sin kærlighed, som jeg i høj grad gengælder. Det blæser ret meget igen til morgen. I aftes faldt der lidt sne, men det er væk igen.

Tirsd. d. 1. febr. kl. 7.17. Vi havde i går et par gode timer hos Birthe og børnene, dels med samtale, dels med leg med børnene. Det er, som jeg sagde til Birthe, som om jeg både har en datter og børnebørn, hvilket fik Ingrid til at sige, at de skulle ikke regne med at arve.

I går eftermiddag skinnede solen og blæsten lagde sig, så det var rart at komme ud og rydde lidt op, finde kartofler og gulerødder frem af kulen og vaske vinduer, som var meget beskidte efter den regn og det blæsevejr, vi har haft.

I aftes ringede Lars B. Groth og takkede for brevet, jeg havde sendt. Han ville gerne på diskette have slægtsprogrammet og sin gren af slægten, som jeg så udskilte i aftes, og det viste sig at være 12.928 personer.

Moster Stinne fortalte om sine vanskeligheder med at omgås Michael, Birgits mand, som er invalidepensionist, næsten uarbejdsdygtig og noget barnlig i sin væremåde. Hun ønsker at flytte et andet sted hen, men det er ikke så let, da Birgit har indrettet

også sin økonomi på at have hende boende. Vi kan dårligt hjælpe på anden måde end ved at lade hende bo her, til der findes en løsning.

Der var i aftes e-mail fra Torben i Bombay. Han har snakket med Lia i telefon og lovet at komme hjem en uge før beregnet: 12. februar, så han kan holde vinterferie sammen med sin kone. Lia har været hos sin familie i Brasilien i julen, men kom til København for et par uger siden, fordi hun går på pædagogseminarium der. De har været gift siden 1990, men har rejst meget både sammen og hver for sig.

Onsd. d. 2. febr. kl. 7.32. Det milde, fugtige vintervejr fortsætter, så de nødvendige småture foregår mest i bil. I går formiddag havde jeg et par gode timer sammen med tidligere kæmner og kommunaldirektør Jørgen S. Nielsen, som blev ansat her for 40 år siden som den første kæmner på stedet, der i hans tid voksede fra en lille landsby til en ret stor industriby. Efter hans fratræden i 1994 havde han en løser tilknytning til administrationen et par år og lavede bl. a. nogle oversigter over indholdet i kommunes arkiv. Dette materiale har han nu overdraget lokalhistorisk arkiv til registrering og opbevaring, så det kan bruges til en eventuel historisk redegørelse.

Da vi har kendt hinanden, siden vi kom hertil i 1966, men ikke haft ret meget med hinanden at gøre, var der meget at snakke om over et par kopper kaffe. Det er dejligt, at han kan bevare en positiv opfattelse af tilværelsen også efter, at han i de sidste år er blevet meget dårligt seende.

Nyhederne var i går præget af, at det stærkt højreorienterede frihedsparti i Østrig er på vej til at deltage i regeringen, og de 14 andre statsledere i EU kom med en stærkt formuleret advarsel, som af mange vurderes som forhastet indgriben i et andet lands styre, og det har da også straks virket mod hensigten og fremskyndet netop den regeringsdannelse, det skulle forhindre. Lederen af frihedspartiet, Jörg Haider, betegnes i JydskeVestkysten til morgen, som en mester i rollespil, og han har i regeringsforhandlingerne modereret sine stærkt højreorienterede standpunkter.

Torsd. d. 3. febr. kl. 7.27. Det har vist sig, at det var den socialdemokratiske østrigske præsident, som bad de øvrige EU-lande om støtte til at forhindre et højreorienteret styre i landet. Præsidenten tøver da også med at udnævne den regering, som politikerne har sammensat. Jeg synes, man skulle lade demokratiet fungere og dømme politikerne på deres gerninger mere end på deres højlydte valgpropaganda.

I går formiddag gjorde jeg rent ved mine høns og duer. Jeg fik brev fra Sigurd Rambusch med kopier af to afsnit af en ny bog om Martin P. Spangsberg. Han opfordrede mig til at skrive til Birgit Lampe, som er forfatter af disse afsnit og selv hører til Spangsberg slægten. Jeg udskrev så nogle sider til hende og sendte det i går, da jeg afleverede den færdige lydavis, som har taget noget af min tid de sidste par dage. Det lokalhistoriske stof fylder godt i lydavisen, fordi både VAF og Billund Uge Avis har gode fyldige afsnit derom. Det er nu spændende at se, hvor meget Birgit Lampe vil bidrage med til Spangsberg slægten.

I aftes så jeg sammen med min moster en dejlig udsendelse i tv om studiet af en flok aber.

Lørd. d. 5. febr. kl. 7.35. Efter en torsdag med det dejligste solskinsvejr har vi haft en fredag med regnvejr. I torsdag var der 22 graders varme i vores havestue, som kun opvarmes af solen, og vi sad og nød det for første gang i februar i de 15 år, vi har haft havestuen, som er 2 ½ gange 12 m langs huset sydside og et dejlig sted til dyrkning af blomster og vin. Vi lod vores hus bygge i 1971 efter egen grundtegnig og fik 185 m² for 190.000 kr. Siden er det steget i værdi til 1.000.000 kr. Her bor vi godt med god plads til mange gøremål, og vi er om et par år færdig med at betale huset.

På landsarkivet mødte jeg i går min slægtning, Inger Nørholm, som for kort tid siden skrev til mig for første gang. Hun så mit navn og arbejdspladsnummer i besøgsprotokollen og kom hen og hilste, så vi fik lejlighed til et par meningsudvekslinger. Det er meget sjovt, at jeg knapt er færdig med opsøgning af en slægtsgren, før jeg får en anden ny gren at forske i, og det er dejligt med samarbejdet.

Sønd. d. 6. febr. kl. 7.25. I går indskrev jeg resultaterne fra studiet i Viborg, og om eftermiddagen var jeg ude i havestuen og malede et par stolper, som jeg skal have sat op til låger i indhegningen til hønsene, som snart skal have begrænset deres område, så de ikke ødelægger de mange forårsblomster, som er ved at spire frem i det milde vintervejr. Det er dejligt at se både høns og duer nyde det gode vejr, og 5 par duer har også allerede unger, så vi kan få nogle til slagt i det tidlige forår.

Vi blev i går indbudt til at besøge Jens og Gerda Bach Pedersen, som dels er interesseret i mit arbejde med den fælles slægt, dels har nogle gamle papirer, som de vil give eller låne til lokalarkivet, så vi der kan have dokumenter om Løvlund Mølle.

Ingrid og moster Stinne var i går eftermiddag til lørdagscafé på plejehjemmet.

Mand. d. 7. febr. kl. 7.20. I går blev jeg så forkølet, at jeg ikke lavede ret meget. Det er ikke ovre, men jeg skal da foretaget mig noget og kan godt skrive lidt, selv om øjnene vil løbe fulde af tarer, da jeg som regel har stoppede tårekanaler, når jeg er forkølet. Det plejer at gå hurtigt over.

Nyhederne er stadig præget af røret omkring den højreorienterede regeringsdannelse i Østrig. Både i Østrig og hele det øvrige Europa er meningerne stærkt delte. Der sker en kedelig polarisering af standpunkter, hvilket kan vanskeliggøre fremtidigt samarbejde. En islandsk forsker har i danske arkiver fundet ud af, at 21 jøder i 1941 blev sendt tilbage til Tyskland, da de havde søgt tilflugt i Danmark, og fra forskellige sider kræves en undskyldning fra officielt dansk side, men hvad er en undskyldning værd. Det vigtigste er, at man lærer at handle mere humant fremover.

I lørdags delte et forsikringselskab rundstykker ud sammen med et tilbud om senere at ringe for at give tilbud på en billig forsikring på hus og bil til folk med fornuftig bil og vedligeholdt hus. – Det er da rart at vide, at huset fremtræder vedligeholdt og at valget af bil er fornuftigt. - At manden sammen med aflevering har gjort en del

iagttagelser kom frem, da han i aftes ringede og fortalte, at han havde noteret, hvilket bilmærke vi har, og begyndte at spørge, hvor meget vi kørte om året. Samtalen blev kort, for vi er godt tilfreds med vores forsikring i Lærerstandens Brandforsikring og skal ikke have noget lavet om, så han fik ikke lov at fremsende et tilbud. Der er ikke meget solidaritet i, at velbjergede slutter sig sammen i billigere forsikringer.

Tirsd. d. 8. febr. kl. 7. 57. I går fik jeg brev fra Inger Nørholm med en masse oplysninger, som hun har noteret fra forskellige kilder og i nogle tilfælde ordnet, i andre tilfælde er det et puslespil at finde sammenhænge. Det er så spændende af få det registreret, at jeg i perioder glemmer min forkølelse, men så lukkes næse og øjne en tid af væske, og jeg må holde pause.

Vi kørte i går eftermiddag til Århus med moster Stinne og fulgte hende ombord på færgen til Sjællands Odde. Jeg kørte næsten til Vejle, men så måtte Ingrid fortsætte, da mine øjne løb i vand, men hjemad kørte jeg det meste af vejen uden problemer.

Torsd. d. 10. febr. kl. 6.31. I tirsdags var jeg så forkølet, at min aktivitet var begrænset, men det blev bedre hen mod aften, så jeg var i arkivet de 2 timer uden besvær. Det regnede det meste af dagen. I går var vi på arkiv i Viborg, og da var forkølelsen væk, så jeg fik lavet en del studier i Tim kirkebog som opfølgning af det materiale jeg mandag fik fra Inger Nørholm, og jeg fandt også nye oplysninger i skifteprotokol fra Timgård om slægtninge, som jeg ikke før har lagt mærke til. Da vi kørte i går morges, regnede det meget, men i går eftermiddag skinnede solen. I aftes indtastede jeg nogle af resultaterne fra Viborg, men var også ude at gå en tur, for jeg trængte efterhånden til at røre mig. Jeg har ikke været meget ude de dage, hvor jeg var forkølet, men det har kun været nødvendigt at ligge ned i korte perioder.

Fred. d. 11. febr. kl. 7.06. I går formiddag kørte jeg til Plougslund for at købe økologiske spisekartofler, da vore egne er sluppet op. Jeg købte 3 kg. for 20 kr. og synes, at det er for dyrt, når man kan få 10 kg. for 15 kr. i brugsen. Godt nok synes jeg om den økologiske dyrkningsmetode, men jeg er ikke fanatisk nok til at ville betale meget ekstra for økologiske varer. På hjemvejen var jeg i tømmerhandelen efter 3 ruder til drivhuset, og derefter besluttede jeg at køre til en servicestation for at få vasket bil. Det sker sjældent, at jeg kører i vaskehal, men dels på grund af den netop overståede forkølelse, dels fordi bilen har godt af en sådan grundig vask og voks behandling, valgte jeg at gøre det. Hvor jeg sidst år gav 40 kr. for sådan en vask, måtte jeg i går af med 75 kr., men så blev bilen også fin, og det var tørvejr, da jeg kørte hjem, men da vi i går eftermiddag kørte til Løvlund, øsregnede det. Gerda og Jens Bach Pedersen havde indbudt os til eftermiddagskaffe, dels fordi de havde nogle dokumenter fra Løvlund Mølle, som arkivet kan låne og kopiere, dels for at Gerda og jeg kunne klarlægge lidt mere om vores slægtskab. Vi havde et par hyggelige timer sammen med dem.

Da jeg fodrede høns og duer, før vi tog af sted, så jeg, at en ung due havde mistet sin hale og ømmede sig på et ben. Den har nok været i kløerne på en spurvehøg, som jeg af og til ser suse omkring huset. Jeg er spændt på at se, hvor alvorligt medtaget den er.

I aftes så jeg en DR-derude udsendelse fra Norge, hvor en mand uddannede jyske heste til skovarbejde, og det var dejligt at se det harmoniske og tillidsfulde samarbejde mellem en rolig mand og de sindige dyr.

Nyhederne er præget af meddelelse om, at hachere har saboteret mange computere i USA ved at organisere masseopkald over internet og få systemer til at bryde sammen. Det er kedeligt, at det, som gør mange opgaver lettere, også er sårbar for sådan en ondsindet adfærd. Der er megen opmærksomhed omkring et udkast til en ny udlændingelov, som bl. a. skal forhindre, at unge under 25 år tvinges til ægteskab. Noget af det radikale bagland protesterer stærkt og taler om, at regeringssamarbejdet er i fare. Det regeringssamarbejde vil nok alligevel snart stoppe, da flertallet bag det er langt væk i meningsmålinger, og flertallet for et ja til euroen er også forsvundet, så der venter en meget vanskelig tid for politikerne. Jeg tror, at vi skal være glade for, om vi kan undgå, at blive viklet mere ind i det europæiske stormagtsvanvid.

Lørdag d. 12. febr. kl. 7.06. I går læste jeg korrektur på nogle indtastninger, som Linda Nielsen har lavet i lokalarkivet af vores kirkebøger. Jeg indskrev for nogle år siden kirkebøgerne i Brother's Keeper, og det har vi megen glæde af, når der kommer forespørgsler til indholdet i kirkebøgerne. Det er dejligt at kunne udskrive slægtssammenhænge. Men da Linda tilbød at indtaste dem i kip til DDA, lovede jeg at læse korrektur og der går så et par dage, hvor jeg lader mine indtastninger af Ø. Brønderslev sogn ligge.

Efter at jeg et par gange forgæves har prøvet at ringe Inger Nørholm op for at fortælle om mine opdagelser til vores fælles slægt, skrev jeg i går et brev til hende både med oplysninger og forespørgsler.

Bjarke kom hjem i aftes for at blive her til tirsdag morgen, da han skal på kursus på Hindsgavl. Han havde ringet for et par dage siden og spurgt, om vi var hjemme, for så ville han prøve at få fri mandag, og så ringede han igen kl. 17 i går og sagde, at nu kørte han fra København. Vi ventede med at spise til han kom kl. 20.15. Ingrid stegte frikadeller og kogte spagetti, som smagte dejligt som sædvanligt. Hun kan godt lide at lave mad af god kvalitet, så det er jeg fri for at spekulere over og tager til gengæld med glæde opvask og oprydning. Vi har i mange år ikke haft opvaskemaskine, fordi jeg synes, at det er ressourcspild.

Søndag d. 13. febr. kl. 7.30. Til morgen er jord og tage dækket af et tyndt lag sne, men termometeret viser 1 plus grad. I går formiddag var jeg cyklende ned i byen efter kaffe, brød og mælk. Hjemturen i modvind følte kold, og om eftermiddagen regnede det en del. Jeg var lidt ude, hvor jeg under halvtaget ved garagen kunnet oliebehandle nogle træstykker, som jeg skal bruge til en ny låge i mit dueslag.

Torben ringede i aftes kl. 21.30 fra Moskva, hvor han var mellemlandet på vej hjem fra Indien. Ingrid havde tidligere på aftenen ringet til Lia og fået at vide, at han var forsinket på sin hjemrejse af tåge i Indien. Nu måtte han vente i Moskva til i dag kl.

12. Det meldte jeg videre til Lia efter et par forgæves opkald – Torben havde også prøvet at ringe hende op – nu må hun så finde ud af, hvornår han lander i Kastrop.

En samtale i søndagsavisen med Villy Søvnald om en påtænkt socialreform styrker min overbevisning om, at SF med folk som ham rammer mit politiske standpunkt nærmest. Der finder man den gode solidaritet med de svageste.

I aftes satte jeg mig sammen med Ingrid og Bjarke, da de så en krimi i tv, og det er da spændende, mens det står på, men jeg vil som regel hellere bruge tiden på noget mere produktivt eller nydelsesfyldt. Det sidste var tilfældet med en pighåndboldkamp, som vi så i går eftermiddag. Vi får foran tv-apparatet nogle fælles oplevelser.

Ingrid har nogle dage haft ondt i en tand, som hun fik behandlet i torsdags, så hun må tage smertestillende piller for at holde det ud. Hun skal nok i morgen til tandlægen for at få behandlingen lavet om.

Mand. 14. febr. kl. 7.23. Torben ringede midt på eftermiddagen fra Lias telefon for at fortælle, at han er vel hjemme igen. Han havde haft en god tur uden sygdom undervejs, hvilket er rart at vide, da han før har været alvorlig syg på rejser i østen.

Jeg var lidt ude i går formiddag og feje noget sne ned fra tagrender og væk fra fliser. Solen skinnede og sneen smeltede, så dyrene kunne komme ud. Jeg lukker ikke op for dem, når alt er dækket af sne eller vejret er meget ubehageligt. Den due, som har været i høgeklør, ser ud til at klare sig uden hale, som nok skal vokse ud igen. Den har et sår over haleroden, som har bevirket, at jeg har overvejet, om det var synd at lade den leve, men den ser ikke ud til at lide meget derved, og den har så fin en farve, så jeg gerne vil beholde den. I går eftermiddag gik jeg en tur, inden det begyndte at regne.

Da vi på torsdag får besøg af 2 af Ingrids søskende, gik jeg i går i gang med at skanne nogle familie billeder ind i Brother's Keeper. Vi har fået lov at have alle de billeder, som mine svigerforældre har samlet, et stykke tid, efter at vi ryddede deres lejlighed i juni sidste år. Det var hensigten at lave en cd med nogle af disse billeder, som spænder over 7 generationer. Foreløbig har jeg lavet nogle kopimapper med de mest historiske sort/hvide billeder. Ingrids søskende vil måske gerne selv have de billeder af børn og børnebørn, som de har givet til deres forældre.

Tirsd. d. 15. febr. kl. 7.23. Jeg fik i går brev fra Birgit Leick Lampe, som viste sin forbindelse til Spangsbergslægten og ønskede en diskette med slægten, hvilket jeg straks efterkom, idet jeg først udskilte hendes aner og deres efterslægt på en fil i Brother's Keeper. Det blev 12.908 personer, som ville fylde en stor bog, hvis de skulle udskrives. Jeg havde hendes far registreret, så der var ikke mange nye navne i hendes brev, selv om hun havde både datter og barnebarn med i oplysningerne, men hun vil nok sende mig nogle flere fra de nærmeste sidegrene.

Da jeg skulle cykle til postkassen med brevet, tog jeg nogle bøger med til arkivet og ordnede nogle sager der, så det gik det meste af eftermiddagen med. Jeg nåede i aften at få indlæst halvdelen af den lydavis, jeg skal aflevere i morgen.

Onsd. d. 16. febr. kl. 7.28. I går formiddag havde jeg 25 æg og besluttede at give Birthe de 15. Jeg ringede for at høre om hun var hjemme. Det var hun og syntes, det var fint, at jeg ville cykle derhen med æggene. Anne og Kristian var hjemme, da de har vinterferie og i dag skal besøge Birthes forældre i Rindum. Vi aftalte, at de skal have 4 handuer med, da hendes far, min fætter Aage, sidste år fik nogle duer, som synes at være ene hunner. De 4 har jeg tilovers, fordi de smukkeste, som jeg lod leve i efteråret, alle er hanner. Vi havde en hyggelig stund i Birthes køkken over en kop kaffe. Kristian og Anne sad hos mig på hver sit knæ, og jeg læste ”Pippi Langstømpe” for dem. Derefter kunne de lege, mens jeg snakkede med Birthe, og hun fik noget at vide om moster Stinnes situation. Stinne er hendes fars faster, og Aage er også glad for den overlevering af familiehistorie, som Stinne kan give os. Det var så utrolig dejligt, da Anne kravlede op og tog mig om halsen, idet hun erklærede: ”Du er den sødeste, jeg har mødt.!” Jeg kan undre mig over, at hun er så glad for mig, men der er nok noget med en kemi, som passer sammen ligesom i mit forhold til moster Stinne.

I går eftermiddag var jeg lidt i haven, da vejret var til det, og der lå så mange på plænen så mange smågrene, som jeg rev bort. I aften gik 2 timer i arkivet hurtigt, da Linda skulle have forklaring på en del problemer med registrering og tydning af gotisk skrift.

Torsd. d. 17. febr. kl. 7.08. Birthe kom tidligt på formiddagen i går og fik 4 duer med til sin far. Hun holder sammen med sine børn nogle dages vinterferie hos sine forældre. Jeg støvsugede huset, mens Ingrid var hos tandlægen, da hun har stærke smerter i forbindelse med en tandbyld. Hun fik en udboring af en rodbehandlet tand og skal i nogle dage have penicillin.

I går eftermiddag var jeg lidt ude og gøre rent ved høns og duer. Da jeg var færdig, begyndte det at regne og sidst på eftermiddagen gled det over i sne, så alt i aften var hvidt og smukt, men det er ikke rigtig frostvejr, så en del er allerede forsvundet igen.

I dag skal vi have besøg af Ingrid's familie: Bent og Elin, Lis og Leif.

Lørd. d. 19. febr. kl. 7.35. Torsdag formiddag var jeg på cykel nede i byen 2 gange, først for at aflevere lydavis og købe ind, men jeg glemte at købe rugbrød, så jeg måtte af sted en gang mere. Vi havde nogle hyggelige timer sammen med gæsterne. Bent og Leif var en tur i Grindsted for at se på biler, og Leif fik så meget lyst til at handle, at han efter kaffen fik Lis med ud at se på dem. De købte så også en fin brugt bil, som de skal hent i formiddag. Derefter kommer de her til en kop formiddagskaffe.

I går havde jeg en god tur til Viborg, hvor jeg brugte hele dagen til at studere slægten i Tim og fandt mange nye oplysninger. Vejret og føret var fint.

Sønd. d. 20. febr. kl. 6.41. I går gik formiddagen hurtigt med at registrere alle de nyfundne slægtsmedlemmer fra dagen før. Det er hver gang spændende at se resultatet i programmets tæller, og denne gang var en af de bedste med 95 nye navne og dertil en del supplerende oplysninger om dødsfald på tidligere registrerede.

Leif og Lis kom til frokost, som så blev noget mere fyldig end vores sædvanlige 1 ½ - 2 skiver rugbrød af god kvalitet. Det vil sige med mange kærner, som regel græskarkærnebrød. Vi får næste altid fiskepålæg, enten stegte eller marinerede sild, evt. tun fra dåse og en skive kød fra en middagsrest. Jeg drikker dertil varm skummetmælk, mens Ingrid aldrig drikker mælk, men ofte vand tilsat kulsyre.

Bent ringede et par gange i går for at rådspørge om starten på Brother's Keeper, som han fik med hjem på diskette sammen med en sikkerhedskopi af sin del af slægten, hvilket blev godt 10.000 personer. Det var rart, at han til sidst ringede og fortalte, at nu havde han det hele i gang og kunne begynde studiet af de mange sammenhænge.

Det småregnede det meste af tiden i går, så jeg var kun ude lidt om eftermiddagen. I aftes var der et indslag i tv-syd, hvor Niels Højlund blev spurgt om sit syn på en kunststilling på Trapholt, hvor nogle sværddragere i blænderglas kunne dræbes ved at tænde blænderen. Niels Højlund svarede ved at henvise til en situation, der lige havde været vist fra havnen i Esbjerg, hvor tusindvis af småfisk sprællede i lasten, mens de blev kvalt af hinandens vægt. En langt grusommere død, som ikke vækker megen protest. Jeg mener, at sværddragerne i blænderne har vakt det postyr, fordi det er menneskenære dyr, som nogle har et følelsesmæssigt forhold til. Og kunstneren har vel opnået, hvad han ville og har fået en diskussion i gang og en stillingtagen, som en nyttig.

Til morgen viser den største overskrift på forsiden af Jydske Vestkysten, at den private rengøring ikke lever op til forventningerne, og i Esbjerg går største delen tilbage til offentlig regi. Jeg synes, at det er godt, at det bliver konstateret, at man ikke bare kan spare og alligevel få samme kvalitet. Der er også den fordel ved den offentlige sektor, at arbejdslederen bedre kan rokkere med resurserne, og ved særlige lejligheder kan de ansatte hjælpe på andre områder, så det hele forløber til stor tilfredshed.

Mand. d. 21. febr. kl. 6.48. I dag skriver jeg lidt tidligere end de fleste dage, fordi der ingen avis er kommet til morgen, så jeg har kun lavet min morgengymnastik, spist og læst lidt i en bog: "Kære Anne Stine – breve til en engel" af Hans Lauge Petersen. Ingrid opfordrede mig i går til at læse den, da hun synes den er god, selv om den nok vil udløse gråd, fordi den vækker nogle minder om Allans død.

Anne Stine omkom ved en fødselsulykke på Bali, og hendes far skriver dagbog fra dagene derefter. Skriver til hende, som om hun kan læse det, på samme måde som det er blevet almindeligt i dødsannoncer at tiltale den døde, hvilket ligger mig så fjernt, fordi jeg opfatter døden som ophør! Forfatterens tro på det himmelske liv hjælper vel ham og hans familie til at leve videre, og der er straks nogle paralleller til vores

situation i oplevelser af dels andres deltagelse i sorgen, dels viljen til, at det ikke skal skade de andre familiemedlemmer mere end højst nødvendigt.

Forfatterens tro får mig til at huske Thorkild Hansens erklæring efter en u-landsrejse for nogle år siden, hvor han udtalte: ”Hvis en almægtig gud styrer dette, er han ufattelig ond. Hvis der er en kærlig gud, er han afmægtig.” -- Frit efter hukommelsen, men tanken husker jeg tydelig og har repeteret ofte. –

I går var det igen fint solskin og stille vejr, så jeg var om formiddagen ude og sætte noget nyt glas i drivhuset, så det nu er helt igen. Derefter gravede jeg en ny pæl ned til en havelåge, som snart skal lukkes, så hønsenes får begrænset deres skraber til et mere afgrænset område nu, da forårsblomsterne myldrer op.

I går eftermiddag havde vi besøg af Per og Grethe Fink, og efter en lang snak over kaffen fik de programmet Brother´s Keeper og Grethes slægt, som hun har arbejdet med på vores pc, med hjem. I aftes ringede Per, da han havde installeret det og havde problemer med, at æ og ø ikke fungerede. Jeg cyklede derhen for at prøve, om vi kunne finde en løsning, men det lykkedes kun på den måde, at man kunne rette de få navne, hvor æ og ø forekommer.

Tirsdag d. 22. febr. kl. 7.04. Et kik ud af døren viser at der lige er faldet et fint snelag, termometeret står på 0 og har ikke været længere nede i nat. I går skinnede solen fra en skyfri himmel, og det var dejligt at cykle ned i byen, ordne lidt på arkivet, handle og derefter lave noget oprydning i haven. Ingrid var til møde i amtsældrerådet i Hovborg, derefter til tandlæge og fik mere penicillin, men havde det ellers meget bedre, så hun føler, at hun endelig er ved at være kureret for følgerne af forkølelsen.

Jeg indtastede ret mange vielser i kip i går og fandt derved enkelte nye oplysninger til slægten. I aftes prøvede jeg at søge i DDAs internet for Ringkøbing amt efter en person fra Tim 1787 og fandt hende med mand og 5 børn i Rindum. Når alle folketællinger bliver samlet, vil det give gode muligheder for at finde personer, som flytter ud af et hjemsovn, især hvis de har lidt særpræget navn som her Lene Marie.

Onsd. d. 23. febr. kl. 6.38. Ofte er de negative hændelser mest fremtrædende i nyhederne, men i dag er den iøjnefaldende overskrift i JV: Kendte i front mod fremmedhad. Der fortælles om indsamling af underskrifter og penge til ”Initiativet mod Fremmedhad” som er stiftet, fordi disse kendte mennesker føler sig flove over, at danskerne i så høj grad vender sig mod fremmede.

I går formiddag sneede det en del, og da det holdt op, gik jeg ud og skrabe noget af det til side, så man kunne gå uden at træde i det. Jeg syntes, det var dejligt på den måde at få sig rørt, men en genbo havde ikke samme oplevelse af det, for han kaldte det forbandet besværlig med den sne.

I går eftermiddag var vi med den lokalhistoriske studiekreds, som Ingrid leder, i Grindsted for at se Besættelsessamlingen. For en del af deltagerne er det sociale samvær også værdifuld, og man havde aftalt at have kaffe med, hvortil Ingrid havde

bagt fastelavnsboller. Der blev snakket en del om, hvad man kunne huske fra 2. verdenskrig, og da jeg om 14 dage skal vikariere som leder i studiekredsen, fik vi aftalt, at jeg dels skal læse om den lokale modstandskamp, dels skal vi høre et bånd med en frihedskæmper.

Fred. d. 25. febr. kl. 6.23. I onsdags foretog statsministeren en udskiftning og rokering i ministeriet, så Ritt Bjerregård igen er minister, fødevarerminister, og den så populære Henrik Dam Kristensen er flyttet fra dette område til socialministeriet, hvilket betragtes som en forfremmelse. Det lyder efterfølgende som om socialdemokraterne har fået en mere social profil.

Jeg brugte i onsdags nogen tid på at rette op på mit drivhus, som stod lidt skævt. Det var fint vejr til udearbejde, og ved at grave ud under det hjørne, som var sunket, lykkedes det at få en donkraft under og løftet det, så det kunne underbygges bedre.

I går gik dagen igen hurtigt på landsarkivet med nye opdagelser af slægtssammenhænge og endog en tidlig anes dåbsindførelse i 1668, men uden forældre, kun barnets fulde navn og faddere, og kun sikkert kendelig, fordi stednavnet Ravndal også i dåben bruges som tilnavn, hos denne såvel som 3 søskende. Jeg må næste gang se, om jeg kan finde forældrene viet og/eller døde. Nu glæder jeg mig til at gå i gang med indføring af de mange oplysninger fra i går.

Lørd. d. 26. febr. kl. 6.33. Da jeg i går var færdig med at indføre mine oplysninger fra arkivbesøget i torsdags, kunne jeg se, at jeg havde fundet godt 70 nye personer foruden de supplerende oplysninger til en del andre. Det var fint vejr til at cykle en smut på lokalarkivet og i brugsen, og så var det frokosttid. Om eftermiddagen havde vi besøg af en tidligere kollega fra skolen, Hanne Pedersen, 40 år, som vil i gang med slægtsforskning, og det er dejligt at kunne hjælpe hende i gang. Bag efter var jeg en times tid i haven og lagde nogle fliser på plads ved drivhuset, så jeg kom til at svede, selv om der kun var få graders varme.

Søndag d. 27. febr. kl. 8.06. I dag har vi sovet længere end sædvanligt, og var vågne samtidig lidt før kl. 7. Det gav nogle hyggelige stunder, inden jeg lavede kaffe, som Ingrid kunne nyde i sengen, mens hun læste avis. Det er blevet helt lyst i løbet af denne time, og der er udsigt til en lun forårsdag med op til 10 graders varme.

I går havde jeg held med et forsøg på computeren. Jeg havde det problem, at en fil i kipindtastning var blevet for stor til at kunne være på en diskette. Jeg har før haft 300 vielser i sådan en fil, men her fyldte de for meget, og jeg slettede nogle af dem, men kunne stadig ikke få dem ud på diskette. Så gemte jeg dem i en mappe på harddisken, hvorfra de kunne pakkes, når de skulle sendes til DDA, men nu aftalte Ingrid i torsdags, at hendes onkel og tante fra Kraghede skal besøge os om kort tid, og da hun arbejder med lokalhistorie i Ø. Brønderslev, som jeg indtaster, vil jeg lave en serie kopier på disketter, som hun kan indlæse i sit kip program.

Efter flere forgæves forsøg på at dele filen, som nu er på 600 vielser, lykkedes det at lægge først de 600 ud i en mappe, derefter slette 400 og lægge de 200 ud i en anden

mappe på harddisken, og sådan på skift, indtil jeg havde dem alle 600 i 3 mapper. Indholdsfortegnelsen viste, at de hver især fyldte 2400 kb ligesom den store fil, men når jeg så flyttede dem tilbage til det slettede vielsesområde i kip, var de nede på 800 kb og kunne køres ud på disketter.

Derefter hentede vi et par folketællinger hjem over internettet, og jeg fandt deri en del, som kunne tilføjes min slægt. Linda Nielsen kom med dels nogle tekster til lokalaviser, dels nogle indtastninger fra Grene sogn, som jeg skal læse korrektur på, så jeg har nok at lave, men vi tog os i går eftermiddag tid at køre på kirkegården og derefter få en god spadseretur i Grene Sande, hvor vi ikke havde været i flere måneder, og vi undrede os over de store trævæltninger fra stormen d. 3. december.

Mand. d. 28. febr. kl. 6.46. I går læste jeg korrektur på Grene sogn, begyndte indlæsning af lydavis og gravede et stykke have, hvor jeg nedgravede noget af den gødning, som jeg i vinterens løb har lagt ud fra høns og duer. Samtidig tænkte jeg på, at der på det sted skulle sås store solsikker og plantes nogle georginer. Og jeg planlagde at grave det næste stykke til tidlige kartofler, så jeg kan anbringe de solfangere, som skal sørge for, at jorden bliver tidligt opvarmet. Det er nogle pyramideformede ovenlysvinduer, jeg for nogle år siden fik og bruger til det formål hvert forår, mens de ellers danner tag over et bur, hvori liggesyge høns anbringes 3-4 dage til afvæning.

Ingrid og jeg læste også sammen korrektur på en del af mine indtastninger, så jeg kunne overføre 300 dåb fra den ene computer til den. Der kan godt være 300 dåb på en diskette, og da der jo er faddere med, undrer det mig, at 300 vielser kunne fylde så meget, at de ikke kunne være på en diskette.

Tirsd. 29. febr. kl. 7.04. I går formiddag regnede det meget, så jeg kørte i bil ned i byen og satte Ingrid af ved rådhuset, hvor hun var til møde i ældrerådet både formiddag og eftermiddag. Jeg var så på lokalarkivet en times tid og handlede lidt på hjemvejen. Om eftermiddagen blev det tørvejr, og jeg var ude i haven og opdagede, at den voldsomme blæst natten til i går havde knust en enkelt rude i drivhuset. Den skiftede jeg ud, hvorefter jeg så, at en sprøse i gavlen igen var løs, så 4 ruder kun sad fast i den ene side. Det ordnede jeg også, men undrer mig over, at vinden kan løfte det fra hinanden. Nu vil jeg prøve at spænde sprossen fast med en kraftig ståltråd.

Et udbrud af kogalskab hos en enkelt ko i en himmerlandsk besætning satte i går gang i en stor alarm for at undgå smitte, men en lang inkubationstid gør, at mange kan have båret smitten uden at være blevet opdaget, og derfor mener jeg, at det er rigtigt at reagere så kraftigt, selv om det er til stor økonomisk ulempe for mange. Den viden man har om sygdommen gør det både muligt at gribe voldsomt ind for at forebygge videre udbredelse og gør, at man ængstes for, hvad der kan være sket. Tankerne går til andre situationer, hvor pludselige hændelser eller opdagelser satte storalarm i gang: kogalskab i England, atomudslip i Rusland, asbestfare både fra tage og bremsebelægninger, mund- og klovsyge, børnelammelser og naturkatastrofer, som er så voldsomme, at intet beredskab kan dække alle behov for hjælp, som det også blev vist i tv i aftes fra en oversvømmelse i det sydlige Afrika.

Onsdag 1. marts kl. 7.19. Det lykkedes i går at få fastgjort drivhuset med en ståltråd til fundamentet, så nu håber jeg, at det bedre kan holde til de kommende storme. Jeg gravede lidt have og indtastede mange vielser. I går eftermiddag slagtede jeg 4 dueunger og gjorde dem i stand til at komme i fryseren. Det var godt at konstatere, at de var af god kvalitet. Jeg har ikke taget æggene fra duerne i vinter, fordi det ikke har været ret koldt. Ellers plejer jeg at fjerne dem, fordi jeg før har oplevet, at unger døde ca. 14 dage gamle af kulde, når forældrene ikke længere sidder over dem hele tiden, og fjerene ikke er udviklet til at kunne holde på varmen.

I aftes var jeg til bestyrelsesmøde i Stilbjerg Vindmøllelaug, som jeg var med til at stifte for 10 år siden. Vi byggede da 3 møller, hvortil vi lånte 60 % af de ca. 3 mil. kr. over 10 år. De 40 % vi selv investerede har givet et rimeligt afkast, og nu håber vi at få en god fortjeneste de næste år. Det var meget engagerende at være med til at starte dette miljørigtige tiltag, og det har været en fornøjelse at samarbejde med ellers ukendte mennesker i bestyrelsen, men efterhånden som møllerne bare kører, og vi i flere år kun har holdt et bestyrelsesmøde for at planlægge den årlige generalforsamling er engagementet for mit vedkommende blevet ringere, og sidste år glemte jeg at komme til generalforsamling. Jeg har været sekretær i alle årene og besluttede efter den forglemmelse, at jeg vil holde i år, da jeg er på valg, hvilket jeg også meddelte bestyrelsen i aftes.

Torsdag d. 2. marts kl. 11.02. I dag har jeg været i Vejle med Ingrid, som rejste med toget til København, hvor hun i formiddag skal træffe sin søster Bodil, hvis mand Bjarke er til møde i slagteriernes bestyrelse. I eftermiddag skal Ingrid til regeringens folkehøring ang. ældrepolitik. På hjemvejen var jeg inde på biblioteket med lydavisen og på lokalarkivet for at ordne nogle ting der. I går gik tiden skiftevis med indtastninger og lidt havearbejde. Posten indeholdt i dag blandt andet nogle mikrofiche, som Ingrid bestilte i Viborg, da hun konstaterede så mange slægtninge i Hallund sogn, at hun foretrak selv at have hele sognets kirkebog herhjemme, så noget af min eftermiddag vil gå med at registrere nogle af dem, jeg er på sporet af.

Lørd. 4. marts. kl. 6.53. I går var jeg sammen med Allan og Linda i Viborg, og som sædvanligt gik dagen meget hurtigt med søgen i et par kirkebøger og overblik over en slægt i Nysogn, hvor det nye spor flere gange krydsede tidligere registrerede familier, hvilket jeg altid synes er interessant.

Det blæste ret meget i går, og på vejen til Viborg blev kørslen lidt generet af opkastet vand fra lastbiler, men der var ikke meget trafik nordpå. På hjemvejen var der solskin. I JydskeVestkysten fortaltes i går om, at NASA vil vise en film optaget fra rumskibe, som er blevet omkredset af ufoer, og det skulle give sikkerhed for, at der findes liv andre steder end på jorden. Hvis det ikke er et falsum, er det epokegørende. Det er også mærkeligt, hvis livet skulle være isoleret til vores planet, når der i det store verdensrum må være mange andre steder med tilsvarende muligheder. Hver gang jeg sådan tænker på livet, undres jeg over dets forekomst og vores formåen.

Søndag d. 5. marts kl. 7.12. Det er lyst i vejret med en enkelt grads frost og et ganske fint lag sne ligesom i går, og temperaturen skal også som i går stige til ca. 5 grader i dagens løb, men det blæser ikke så meget.

Da jeg i går var næsten færdig med at registrere mine ca. 70 nyfundne slægtninge, ringede Anna, som vi har avis sammen med, at hun jo ville lave kaffe til mig, nu Ingrid ikke er hjemme. Hendes kaffebord var som sædvanligt veldækket med rundstykker med pålæg, fastelavnsboller, roulade og småkager. Derefter cyklede jeg på biblioteket efter Knud Erik Pedersens nye bog ”Sommerblusset”, som Ingrid havde bestilt. Jeg lagde nogle billeder på plads på lokalarkivet og købte et par nye træsko, som ikke mere har noget med træ at gøre, efter at man for nogle år siden gik over til at lave sålerne af gummi, som er blødere at gå på. Jeg har på 2-3 år slidt den ene hæl af de gamle.

Da jeg i går kl. 17 ville slappe lidt af ved tv, var der pigehåndbold og i pausen ringede Ingrid og fortalte, at hun kommer hjem på torsdag sammen med Bjarke, som onsdag-torsdag er i Middelfart. Dertil tager Ingrid så toget, så hun kan køre hjem med ham. I går havde Torben lånt Bjarkes bil for at hjælpe Lia med at flytte til deres fremtidige fælles bopæl ”Solar Plex Hus”.

I aftes opdagede jeg, at der var temalørdag på DR2 om fugle ved Søren Ryge Petersen, og jeg nød både synet af fuglene og hans rolige forklaringer om deres liv og færden. Det er sjældent, at jeg ser i det trykte tv-program, for når jeg vil se andet end nyheder, kigger jeg nogle programmer igennem og ser oftest en naturskildring, eventuelt hestesport, hvor jeg nyder synet af de smukke dyr. Det er også synet af mine smukke høns og duer, som hver dag giver mig en god oplevelse. At man i Sydeuropa ikke har de samme følelser for dyr, som vi har, viste Søren Ryge også, da han filmede fangsten af småfugle og deres anbringelse til salg i små bure.

Mandag d. 6. marts kl. 8.36. Jeg var i dag ved at glemme dagbogen, fordi jeg efter bad, avislæsning og spisning gik i gang med kip, da jeg i aftes slap ved et slægtsspor. Men nu kom jeg i tanke derom og skiftede over. I går formiddag cyklede jeg ud til kirkegården og stillede nogle påskeliljer på Allans grav. Det var ret koldt, et par plusgrader og noget blæsende, så da jeg havde taget en handske af for at notere nogle data til lokalarkivet, blev hånden hurtig meget kold.

Ingrid ringede og fortalte, at hun sendte den tale, som hun skal holde på tirsdag ved mødet med ældreforum, herhjem over internet, så jeg kunne skrive den ud og sende den til hende i 2 eksemplarer, da Bjarke ikke har nogen printer hjemme. Det fik jeg så gjort først på eftermiddagen og gik ned på posthuset med det. Da var det ikke så koldt. Sidst på eftermiddagen så jeg lidt håndbold, men det kunne ikke holde min interesse fangen. Det var sjovere at finde nogle slægtninge i folketællinger på internettet, og jeg synes, det er rart, at der netop, som jeg har brug for det og har lært at bruge det, er så mange indtastet, at det giver nogle resultater. I aftes ringede jeg til moster Stinne for lige at snakke med hende for første gang, siden hun besøgte os.

Tirsdag d. 7. marts kl. 7.13. I går småregnede det hele dagen, og jeg havde ikke lyst til at komme ud. Men da jeg var træt af indtastninger, ringede jeg for at høre om Birthe var hjemme, da jeg havde nogle æg, hun kunne få. Hun svarede ikke, og lidt efter så jeg hende gå forbi med sine piger på vej til børnehaven. Om eftermiddagen var de hjemme og sagde, at de gerne ville have mig til at passe børn om aftenen.

Jeg forberedte i går formiddag oplæsning i dag i Ingrid's lokalhistoriske studiekreds af en artikel i Egnsbogen 1985 om modstandsbevægelsen i Grindsted. Det var store ofre de modstandsfolk ydede, og meget barske oplevelser, de kom ud for. Jeg føler, at jeg var meget heldig med ikke at være gammel nok til at skulle tage stilling dengang til eventuel deltagelse, for jeg er bange for, at jeg ikke turde gøre, hvad jeg ville føle at jeg burde.

Da jeg et par gange blev forstyrret i min middagssøvn af telefonen, følte jeg mig senere på eftermiddagen søvrig igen og fulgte kroppens signaler, så jeg var frisk til at passe børn om aftenen. Da jeg cyklede om til dem, var det næsten tørvejr, men hjemad regnede det igen kraftigt. De var ved at spise, og jeg fik et par pandekager med. Imens overtog jeg gradvis at give ½ år gamle Louise mos, og det forløb så godt, at Birthe ombestemte sig og lod den lille blive hjemme, mens hun var til forældrekonsultation på skolen. Mens Anne og Kristian så børne-tv, gav jeg Louise mad, og hun blev helt fortrolig med mig, så hun sad og legede med mine fingre, da hun var mæt. Da jeg efter nogen tid tog hende op og gik ind til de andre, var hun også glad for det, og Birthe var ret imponeret, da hun noget forsinket kom hjem og fandt ud af, hvor godt det var gået, for det var første gang en anden havde passet Louise. Da Kristian og Anne var kommet i nattøjet, læste jeg godnathistorie for dem, og bagefter havde jeg en hyggelig snak med Birthe. Ole var netop rejst med en nødhjælpstransport til Afrika. Han er speditør i lufthavnen, og det var et ekstra meningsfyldt job at komme med på sådan en tur.

Onsdag d. 8. marts kl. 5.47. Jeg er tidligt oppe, fordi jeg gik i seng allerede kl. 22 og havde udsovet kl. 5. Avisen er endnu ikke kommet, så jeg sætter mig til at skrive. I går formiddag var jeg på Søndermarksskolen og afleverede en computer, som jeg havde lånt, da vi for godt et år siden fik ny computer, og Flemming, som vi købte den af, ikke kunne få dos programmet kip til at køre sammen med Windows. Så lånte han os en af skolens gamle computere til dos programmet. Bjarke ordnede konflikten mellem dos og Windows, så vi nu kan køre begge programmer på begge computere.

I går eftermiddag havde jeg Ingrid's lokalhistoriske studiekreds og læste for dem om modstandsmanden Mogens Eg Sørensen fra Grindsted. Det kneb for mig at gennemføre oplæsningen, fordi jeg blev så bevæget over hændelserne, at jeg fik tårer i øjnene og stemmen svigtede en tid. Jeg skal altså ikke læse følelsesbetonet stof op mere, for hverken jeg selv eller tilhørerne kan være tjent med det. Der blev også i studiekredsen givet udtryk for, at vi havde hørt nok om disse grusomme forhold.

I aftes var jeg i lokalarkivet, hvor vi fandt et billede, som vi havde lånt for længe siden til affotografering, og det var så blevet liggende i fotografens kasse, hvor jeg

ikke havde søgt det, da udlåneren spurgte efter det. Nu fik jeg det heldigvis afleveret på hjemvejen.

Fredag d. 10. marts kl. 6.51. Bjarke og Ingrid kom hjem lidt før kl. 18 onsdag aften. Bjarke havde arbejdet i Middelfart et par dage, og Ingrid tog toget dertil efter aftale. I går skulle han til Odense, så det var bare en overnatning herhjemme. Jeg havde aftensmaden parat med ovnstegt kylling i fad sammen med skivede kartofler. I går var jeg i Viborg sammen med Hanne og Allan. Det var dejligt at køre i tørvejr, og markerne er meget grønne, fordi det næsten ikke har været frostvejr, men mange steder er der mindre søer på markerne, fordi det har regnet så meget.

Udbyttet af studierne var ikke helt så stort som de forrige gange, men alligevel tilfredsstillende med ca. 50 nye navne i registeret, hvor de blev anbragt i aftes, efter at jeg havde hvilet lidt foran tv, hængt vasketøj til tørre og vasket op. Statsministeren meddelte afstemningsdag, 28. september, for landets eventuelle tilslutning til det europæiske møntsamarbejde, euroen. Det vil komme til at præge nyhederne i dag med standpunkter for og imod, og jeg har fra begyndelse mest sympati for modstanden ud fra min grundholdning om, at euroen er et led i den stormagtsopbygning, som jeg er imod.

Lørdag d. 11. marts kl. 7.18. I går var det fint vejr at komme ud og virke, så jeg samlede nogle grene og andet haveaffald sammen i traileren og tog også det knuste glas fra drivhuset med på den kommunale genbrugsplads og fyldte traileren med kompost, som var meget tung af al den regn, vi har fået, og derfor ikke så let at skovle med. Om eftermiddagen fordelte jeg den i haven. I aftes sneede det lidt, men al sneen er smeltet til morgen.

Søndag d. 12. marts kl. 7.20. Vejret er ret bestemmende for, hvor meget jeg kommer ud, og i går regnede det lidt fra morgenstunden, men midt på formiddagen klarede det op, så jeg kunne lave lidt havearbejde. Ingrid bagte og gjorde rent. I går eftermiddag ryddede jeg isolationsplast væk fra planter i udestuen, for nu bliver det vist ikke så hård frost, at det kan skade. I går formiddag drak jeg kaffe hos Anna, da jeg var ovre med avisen og hendes datter og svigersøn lige kom med brød til kaffen, da de skulle rydde op i hendes have og fjerne de træer, som stormen væltede 3. december. I går eftermiddag var Bodil Bruhn her til kaffe og nybagt brød. Ved begge lejligheder blev der snakket en del om dødsfaldet i nabolaget først på ugen, da vores genbo på 57 år døde efter en operation på grund af udbredt kræft. Vi har boet tæt på hinanden i snart 30 år uden at have meget med hinanden at gøre, og pludselig er hun væk.

Mandag d. 13. marts kl. 6.53. I går formiddag vaskede jeg vinduer i havestuen og om eftermiddagen havde vi besøg af en ældre dame, som Ingrid hjælper med en klagesag ang. hjemmehjælp. Da vi havde kørt hende hjem, var det blevet tørvejr efter endnu en dags regn, og vi kørte først på kirkegården med nogle blomster og derefter til Grene Sande, hvor vi gik en lang tur og nød det stille og milde vejr. I aftes så vi en håndboldkamp, som vi havde optaget om eftermiddagen. De danske piger vandt over de norske.

Tirsdag d. 14. marts kl. 9.58. Mod sædvane har jeg ikke skrevet lige efter min morgenmad i dag, da jeg glemte det og satte mig til at indtaste i kip. Jeg har så været ude en times tid og har læsset grene på anhængerens og gravet læggekartofler op af kulen. De er lagt i kælderen, hvor de kan begynde at spire for om kort tid at komme i havestue eller drivhus. Ingrid tog bilen for at køre i svømmebadet, så jeg måtte udsætte turen på genbrugspladsen med grenene og har nu været inde lidt og har samlet nogle gamle aviser og blade sammen for at tage dem med til genbrug.

Da jeg gav mig til at indtaste i kip igen, fandt jeg en slægtning, som skulle registreres på denne pc, som ikke var tændt, og da jeg skulle gøre det, kom jeg i tanke om, at jeg ikke havde skrevet dagbog. I går formiddag cyklede jeg til lokalarkivet, hvor en journalist var på besøg for at få stof til lokalhistoriske søndagsartikler i JyskeVestkysten, og derefter udarbejde jeg min beretning til Lokalhistorisk Forenings generalforsamling i aften. På hjemvejen købte jeg bl. a. en del frø, som jeg skal bruge på min grønsagsmark, ½ tønne land i Plougslund, 3 km. syd for Billund. Det kan ikke vare så længe, før jeg skal have aftalt lejen med ejeren Christen Thomsen, som også skal køre staldgødning ud på marken og pløje den. I går eftermiddag havde vi besøg af Ingrid Villesen, og jeg lavede lidt havearbejde. Ingrid fortalte om sin søstersøn, som under en turistrejse til Argentina, var forsvundet, efter en kort indlæggelse på et hospital. Han var afhængig af medicin på grund af en psykisk lidelse. Da han var frastjålet alt, er han nok blevet syg og er død, uden at nogen har kunnet identificere ham. Måske er han ikke fundet af nogen. Det er meget slemt for hans familie.

Torsdag d. 16. marts kl. 6.55. Da vi tirsdag aften var til generalforsamling i Lokalhistorisk forening, sagde Hans Jessen, som er 83 år, at han ville køre til Viborg i går, og jeg spurgte, om han ville have selskab, hvilket han gerne ville, så jeg tog med på arkiv i går og fik afklaret nogle af de spørgsmål, som opstod sidst, men oplevede også at finde en fejltagelse, som jeg havde arbejdet på sidst, da jeg fandt en efterslægt på 29 til Jens Pedersen Bollerup. Det viste sig ved hans død, at han ikke var den, som jeg regnede med. Fejltagelsen skyldtes, at der var født 2 af samme navn i Rindum indenfor samme år, den enes far hed Peder Jensen, den andens Peder Knudsen, og det var opgivelsen af faderens navn ved død, som afslørede fejltagelsen.

Da vi skulle hjem spurgte Hans Jessen, om jeg ikke ville køre, for han ville gerne slappe af. Jeg vil gerne køre bil, også gerne prøve andres, så jeg kørte med lidt betænkelighed, for mit kørekort ligger i vores bil, og jeg havde ikke taget det med, selv om jeg havde tænkt på det, men syntes så alligevel ikke, at det var sandsynlig, at jeg fik brug for det. Hans har haft en svær tid det sidste halve år efter en stor operation og efterfølgende vanskeligheder med såret.

Efter generalforsamlingen hørte vi et interessant og meget livligt foredrag om kartoffeltyskerne. En efterkommer med flere anelinier i disse indvandrere fortalte dels om deres ankomst til landet i 1700-tallet, dels om sin forskning i slægten og møde med slægtninge i hjemlandet og ved slægtstræf.

Lørdag d. 18. marts kl. 6.43. Torsdag var vi til formiddagskaffe hos Hanne Gosvig, da det var hendes fødselsdag. Men først var jeg på biblioteket med båndet til lydavisen, som var gjort færdig onsdag aften. Torsdag eftermiddag lidt havearbejde i det gode vejr, som må nydes, når det tørrer lidt, men meget af tiden er det for fugtigt til at lave noget.

Til morgen læste vi i avisen om en pc-virus, som vi har modtaget under navnet Pretty Park, da Bjarke var hjemme. Han prøvede at åbne den, men det lykkedes heldigvis ikke. Nu er det et spørgsmål, om vi kan få programmet slettet, uden at det gør nogen skade.

I går havde vi en god dag på landsarkivet, og der er en del at registrere i dag.

Søndag d. 19. marts kl. 7.33. Da vi i går registrerede Ingrid's slægtninge, fandt vi nye spor, som vi kunne følge på vore mikrofiche for Ø. Brønderslev og Hallund. Det var også vejr til at komme ud, så jeg vaskede og støvsugede bilen, mens Ingrid gjorde rent herinde. Vi så pigehåndbold og noget af en film i tv, inden vi gik tidligt i seng, og derfor også begge var tidligt vågne i dag.

Da Ingrid gjorde rent i badeværelset, blev hun sur over en skæv marmeladespand, som jeg har brugt til at tappe varmt vand i, når jeg henter til opvask. Den generede hendes æstetiske sans. Hele dagen spekulerede jeg på en løsning og fandt i aftes på at bruge en skål i stedet. Spanden havde også stået i vasken for at opsamle dryppet fra en utæt vandhane, men vi har i ugens løb fået en ny pakning sat i, så den ikke drypper mere.

Tirsdag d. 21. marts kl. 13.59. Vi hentede søndag eftermiddag Inga Hansen ved toget i Vejle. Hun kom fra København for at fortælle om sit interessante liv, i går for en formiddagsklub af pensionister på Lindegården, i dag for den lokalhistoriske studiekreds. Hun er født i 1914 her i Billund, hvor hendes farfar var lærer og hendes far landmand. Efter mange års ophold i København besøgte hun for to års siden den lokalhistoriske samling i farfaderens tidligere skole og købte ved den lejlighed den skolejubilæumsbog, som vi lavede 1990, da skolen havde eksisteret i 100 år.

En tid senere mødte hun ved et busstoppested Gitte Villesen, og de fandt ud af deres fælles tilknytning til stedet her, hvilket resulterede i, at Gitte skulle besøge hende. Ved dette besøg viste hun Gitte jubilæumsbogen, og Gitte fortalte, at hun kendte forfatterne og havde været kæreste med deres søn. Da Gitte og Inga sidste sommer fulgtes ad til Billund, aftalte vi at mødes i den gamle skole, hvor Inga afleverede en sølvske, som hendes farfar havde fået af andelshaverne ved Billund Andelsmejeri, som han havde været med til at starte i 1888.

Da blev det aftalt, at Inga i år skulle komme og fortælle for flere interesserede om sit liv i København med stor aktivitet, også efter at hun er fyldt 85 år. Hun har siden søndag beslaglagt det meste af vores tid, så jeg ikke har haft den ro, som jeg helst vil have til mit skriveri. Hun medbringer en udskrift af sine erindringer fortalt til en

båndoptager i 1989, fyldende 50 A4 sider, som vi har læst ind imellem vore lange samtaler, og det er påfaldende så ens vore menneskesyn og politiske opfattelser er.

Det har de sidste par dage været dejligt mildt forårsvejr med en del solskin, så jeg har også indimellem været lidt ude i haven og røre mig med noget korporligt arbejde. Ingrid fortalte søndag aften Bjarke i telefonen om den virus, som vi havde læst om, og som vi gerne ville have slettet fra vores pc, og kort tid efter ringede han op og havde på internettet fundet en virusscanner, som kunne slette Pretty Park. Han vejledte så sin mor, så vi fik den udryddet, men jeg var da lidt nervøs for, at der skulle ske et uheld undervejs, så vi fik noget ødelagt.

Fredag d. 24. marts kl.7.00. Der er gået et par dage, hvor jeg ikke har skrevet, fordi vi kom ud af den sædvanlige døgnrytme under Ingas besøg. Ingrid er gået tidligt i seng og er stået tidligt op, så der ikke har været den morgenrytme, hvori jeg ellers har lagt skriveriet. I går var vi på landsarkiv, og jeg nåede 2 mål, dels at finde Ingas oldeforældre efter hendes ønske, dels at finde forbindelsen mellem min slægt i Give til den Leo Hestelund, som var den første, som kyssede Inga. I går kørte Hanne Gosvig på turen til Viborg, så jeg sov noget af tiden på hjemvejen. Det var fint forårsvejr med sol, men i nat har det frosset lidt, så det trækker ud med opvarmningen af jorden, og mange marker er stadig præget af store vandsamlinger.

Onsdag aften modtog vi 3 store pakker, som Torben har sendt hjem fra Indien. Jeg ringede derefter til ham om modtagelsen, og han komme nok snart hjem for at pakke dem ud og tage indholdet med til København.

Lørdag d. 25. marts kl. 6.56. Selv om dagen i går startede med rim på jorden, blev det en lys forårsdag med ret kølig blæst, men jeg cyklede ud til marken i Plougslund, og der tog jeg de sidste porrer op, en hel spandfuld. Jeg fjernede de store stængler af solsikker og majs, så marken er klar til pløjning, hvilket jeg også aftalte med Christian Thomsen efter tilsagn om, at jeg kan dyrke jorden også i år. Jeg tog nogle selvsåede sommerblomster med hjem fra marken og plantede i et bed, som er nyanlagt ved vores indkørsel til huset. Det er honningurt, røde og gule valmuer, som jeg har på marken i store mængder, og som i den milde vinter er godt i gang med at gro. Omplantningen er begunstiget af lidt regnvejr i nat.

I aftes fik vi farserede porrer, og resten blev efter rengøring og blanchering gemt i fryseren, hvor vi endnu har en del forråd fra sidste års dyrkning af både majs, spinat, bønner, ærter og jordbær. Vores fryser er på 500 l. og næsten altid fyldt, idet også en del bagværk fylder godt deri sammen med de høns, kyllinger og duer, som vi selv slagter og lidt lamme-, okse- og svinekød, som vi lejlighedsvis køber.

Søndag d. 26. marts kl. 7.45. sommertid. Pc er programmeret, så den selv stiller om fra vintertid til sommertid og omvendt. Jeg har stillet urene til morgen, men plejer at gøre det om aftenen, inden jeg går i seng. I aftes kom jeg først i tanke om det, efter at jeg havde lagt mig og udsatte det derfor.

Ingrid var i går til et møde på Fyn sammen med Grethe Fink i en selvhjælpsorganisation. Jeg læste det meste af dagen korrektur på Grene sogn i kip indtastningen. Ind imellem var jeg hos bageren efter et rugbrød, ved postkassen med et brev til Inga Hansen og på arkivet for at afklare et spørgsmål om indtastningen. Jeg cyklede også en tur til marken i Plougslund for at flytte nogle planter fra det areal, som skal pløjes til et hjørne med stauder og jordbær, som ikke skal pløjes, men snart skal jeg til at fræse mellem rækkerne med den havefræser, jeg købte sidste år.

I aftes læste jeg Poul Erik Pedersens bog ”Sommerblusset” færdig. Hans hovedperson, Esben Poulsen, som nok er noget selvbiografisk, er ikke en karakter, som jeg kan identificere mig med. I slutningen, hvor de går op til lærereksamen, oplevede jeg nogle minder blive vakt, da Esben i dansk trækker spørgsmål i Holger Drachmanns ”Sakuntala”, som er et digt, jeg også har dvælet ved og sent til min kæreste i begyndelsen af 50-erne, før jeg kom på seminariet.

Mandag d. 27. marts kl. 7.37. Ud over at læse korrektur på kip og læse lydavis ind, blev det ikke til meget i går, da det regnede det meste af dagen. For dog at få lidt frisk luft tog vi regntøj på og gik til postkassen med et brev til Torben og til Netto efter nogle få varer. Vi fik til aften noget dejligt grønlankål af et par toppe fra marken sammen med nogle små sukkerbrunede kartofler og dertil kalkunlår.

I aftes så vi i tv det første afsnit af ”Edderkoppen”, og det er uhyggeligt, at begæret efter penge i den grad kan korrumpere både politi, presse og politiske kredse. Jeg tænker, at det er noget af det samme, som er sket i Rusland efter Sovjetunionens sammenbrud. I dag ser det ud til, at Vladimir Putin har vundet præsidentvalget, fordi man tror, at han kan dæmme op for meget uvæsen.

Jeg tænkte i går en del på den mennesketype, som Poul Erik Pedersen tegner i sin bog, og som jeg også af og til træffer. Det er den Paulus type, som ”gør det onde, de ikke vil, og undlader det gode, som de vil”. Det giver personer med ringe selvværd. De har brug for den kristne nåde og tilgivelse. Jeg føler mig mere i slægt med Sokrates typen, som gennem erkendelse af, hvad der er rigtigt, handler i overensstemmelse med overbevisning og gør tingene så godt som muligt med høj selvværd til følge.

Tirsdag d. 28. marts kl. 8.11. I dag sov jeg forholdsvis længe, men det er jo nok omstillingen til sommertid, som ikke rigtig er slået igennem, og desuden er det mørkt i vejret, men her tørvejr. På Sjælland er der nogle steder sneplat. Det blæser en del og termometeret står på bare 1 plusgrad. I går læste jeg endnu en del korrektur, var på arkivet og henne ved Birthe med en lille bakke æg og et par udblæste små æg til Anne. Det var dejligt at leje lidt både med hende og Louise. I aftes så jeg tilfældigvis nogle skøjtedansere, da jeg sappede gennem nogle kanaler. Deres ynde og legende behændighed fascinerer mig ligesom heste og ryttere i ridebanespjning. Det var også betagende at se en dyrefotograf blive slikket på hånden af en nysgerrig stor vildtlevende rovdyrunge, der først havde bidt i kanten af kikkerten på kameraet.

Onsdag d. 29. marts kl. 6.55. Til morgen er himlen klar og der er udsigt til en dejlig forårsdag med 10 graders varme, mens det er i går var vintervejr med en kold blæst og lidt nedbør som fin sne, små hagl og finregn. Sådant en dag er det rart at have indendørs arbejde, men jeg var da også på cykel en tur på biblioteket, for at hente en slægtsbog, som vi havde bestilt. I aftes var der i arkivet en forespørgsel til slægtshistorie udløst af, at vi er kommet på internettet i et nyt projekt, Danpa, som er en sammenkøring af de forskellige arkivers registreringer i Arkibas.

Vi var derpå til et kommunalt borgermøde, et midtvejsmøde med politikerne, hvor udvalgsformænd gjorde rede for resultater og planer, særligt på trafikområdet. Jeg havde på forhånd nedskrevet 4 punkter til trafikplanen, men fandt ikke anledning til at fremlægge dem på mødet og afleverede papiret til overvejelse i planlægningen. Det drejer sig om et par steder, hvor forholdene for cyklister kan forbedres og et par parkeringsforhold.

Fredag d. 31. marts kl. 7.55. Onsdag formiddag havde jeg besøg på den gamle skole og i arkivet af et hold fra VUC i Varde. En af kursisterne havde lavet en opgave om Billund, og holdet ville gerne have en orientering om byens udvikling, hvilket jeg gav i den gamle skolestue, hvorefter vi tog over i Billund Centret, som de besøgte, og derefter samledes vi i arkivet, hvor jeg fortalte om vores arbejde der. Lederen udtalte en tak for engageret fortælling.

Onsdag eftermiddag gjorde jeg lydavisen færdig, og onsdag aften var jeg til generalforsamling i Stilbjerg Vindmøllelaug, hvor jeg har været sekretær fra starten for 10 år siden. Nu ønskede jeg at træde ud af bestyrelsen, fordi jeg ikke mere føler mig så engageret og har nok andet at beskæftige mig med. Det var mest spændende i opstarten, da vi i løbet af nogle måneder tegnede anparter nok til 3 møller. Nu er de 60 %, som vi lånte i kreditforeningen snart betalt, og så kan man i den nye bestyrelse diskutere, hvordan man skal fordele afkastet mellem anpartshavere og henlæggelse til en reserve til eventuelle reparationer.

I går var vi på arkiv i Viborg. En dag med godt resultat og fint kørevejr. I aftes var vi i Vorbasse for at sige tillykke med fødselsdagen til Gerda Skovgaard. Ingrid havde aftalt med hende, at vi kunne komme og spise, og vi var der et par timer.

Lørdag d. 1. april kl. 16.33. I går var jeg lidt sløj af forkølelse, som begyndte med ondt i halsen onsdag aften, lidt tørhed i halsen torsdag, noget snue i går, men ikke værre end jeg fik registreret de godt 50 nye slægtninge, som var fundet torsdag.

I dag var vi indbudt til 50 års fødselsdag hos Ingrids søster, men i går var jeg klar over, at det var bedst, at jeg blev hjemme. Jeg ved, hvor let man kommer til at fryse, når man er mange sammen, og der skal luftes ud, fordi der ryges meget, så det kræver et godt helbred at være med til. Jeg bryder mig ikke så meget om de større sammenkomster, hvor jeg let føler mig lidt ensom. De mere begrænsede familiefester er hyggeligere, for man kommer der hinanden mere ved.

Ingrid er så kørt alene til fødselsdag og kommer måske ikke hjem før i morgen. Jeg er glad for at kunne bruge en del af tiden, når jeg er sløj til at lave nogle indtastninger på computeren. Jeg var i formiddag i håndkøbsudsalget efter noget hostesaft og nogle strepsils, og jeg har fået en god lang middagssøvn. Jeg har suppet lidt på tv og opholdt mig en tid ved en diskussion på tysk om besøg fra det ydre rum. Måske er der liv andre steder.

Der er et voldsomt vulkanudbrud i Japan og mange mennesker må flygte fra deres hjem for at komme i sikkerhed. Hvor er vi heldige med at bo på et sted, hvor der ikke er stor risiko for naturkatastrofer.

Kl. 18.58. En aprilsspøg i tv-avisen gik ud på, at man havde gensplejset en rødspætte ved at placere klorofyl i arveanlægget, så den kunne producere ilt. Den skulle så hedde grønspættet, hvilket dog var uheldigt, da det i forvejen er et fugle- og spejdersnavn, og at det var en spøg til dagen røbedes kun af, at der skulle findes et nyt navn inden næste 1. april.

Mandag d. 3. april kl. 7.16. Ingrid kom alligevel hjem ved 22-tiden lørdag aften, og snart efter gik vi begge i seng og var derfor også begge vågne fra morgenstunden, men min aktivitet var endnu i går noget hæmmet af forkølelse, der ikke er værre end jeg kan være oppe det meste af tiden og lidt ude en gang imellem. Lidt i haven i går formiddag og en tur på kirkegården og i Grene Sande i går eftermiddag.

Tv viste i går eftermiddag 2 håndboldkampe, hvor de skiftede fra den ene til den anden med mellemrum, og man fik mulighed for at se mange af de dejlige piger, men vi så ikke udsendelsen til ende. I aftes så vi 2. afsnit af "Edderkoppen" og blev endnu en gang vidner til grusomheder i forbryderverdenen, så man væmmes ved disse menneskers råhed og begærlighed. Ingrid fortsatte med at se en engelsk film om psykisk terror i opdragelsen af en dreng, men jeg bryder mig ikke om at se den ene film efter den anden. Jeg vil have tid til at fordøje, og efter nogle indtastninger i kip læste jeg i avisen om en mand, som lever meget økologisk bevidst ud fra reglen om at gøre det, som man selv føler er rigtigt, uden dermed at tro at man kan forandre ret meget ved verdens situation. En indstilling, som jeg helt deler.

Tirsdag d. 4. april kl. 6.03. I går var det varmere end det har været før i år, 15 grader, og jeg rensede en del af duehuset, mens duerne var lukket ude i dueslaget. Kun 4 lå på unger eller æg i den ene side af huset. Pinde, kasser og plastikposer, som lå deri for at lette rengøring, blev spulet på græsplænen. Rene pinde og kasser med hø blev sat ind, og jeg kunne se, at duerne nød at komme derind igen. Min forkølelse var helt væk.

I dag er det 18 år siden, at vores søn Allan døde som 18-årig på Odense sygehus af Hodkins syge efter 9 måneders kamp mod de kræftsyge celler. 4. april var i 1982 palmesøndag. Allan var blevet indlagt først på ugen for at få endnu en behandling, men blev for svag, og Ingrid rejste derover midt på ugen, mens jeg kørte derover om lørdagen, hvor vi sad hos ham. Han havde langsom vejrtrækning og sov det meste af tiden. Vi overnattede hos Ingrid søster nogle km. uden for Odense, men blev kaldt ind

på hospitalet om morgenen, og først da vi kom derind, gik det op for mig, at nu døde han nok. Vi stod 10 minutter ved hans seng, mens sygeplejersker søgte at lindre nogle smerter i et knæ. Allan sagde, at knæet var ødelagt, og han faldt i søvn. Ingrid sagde: ”Sov godt, lille Allan.” Jeg ville tælle hans åndedræt, som vi havde gjort aftenen før, men han åndede ikke mere. Jeg græd et stykke tid, - som jeg også gør nu i genoplevelsen, - derefter ville jeg hurtigt hjem til de andre drenge, men Ingrid havde vanskeligt ved at forlade stedet. Mødet med Torben og Bjarke med budskabet om deres brors død var den værste oplevelse derefter. I vores meget åbne samtaler med venner, kolleger og elever mødte vi al ønskelig forståelse og ægte medfølelse, som hjalp os videre, så sorgen og savnet ikke har forhindret os i få et godt liv.

Onsdag d. 5. April kl. 7.02. Mens det i går regnede det meste af tiden, ser det i dag ud til at blive klart solskinsvejr, men temperaturen er nede på frysepunktet til morgen.

For at komme lidt ud gik jeg i går eftermiddag den kvarters gang der er til lokalarkivet, hvor jeg sammen med Linda fik ryddet op i vores samling af disketter, med backup af både Arkibas, BK5 og Kip. Jeg havde opdatering med af vores private database i slægtsforskning, som også ligger på arkivets pc, og et sæt disketter står på arkivet som en sikkerhedsforanstaltning. Ingrid var i går eftermiddag til møde i Vejen med de øvrige ældreråd i amtet, og i aftes var hun medarrangør af et møde i selvhjælpsgruppen, som havde fået pastor Dorthe Laukamp til at fortælle om livskvalitet. Ingrid havde hjemmebagt kringle med til kaffen. Da vi så sidst på aftenen igen begge var hjemme, fortalte hun om foredraget, hvori også følgerne af sorg blev omtalt, og det blev sat i relation til vores egne erfaringer.

Fredag d. 7. april kl. 9.04. Ingrid er lige kørt til 2 dages kursus for ældrerådsmedlemmer i Strib. I aftes var hun til damekomsammen hos Carla Giørtz. Jeg var gået i seng, men sov ikke, da hun kom hjem, og vi snakkede da lidt sammen og hyggede os, hvilket bødede på den utilfredshedsfølelse, som jeg var ved at opbygge over hendes travle udeliv.

I går var jeg sammen med Allan i Viborg og registrerede i aftes de 50 nyfundne slægtninge. I onsdags samlede jeg et læs affald i haven og kørte på genbrugscentret med det, tog kompost med hjem og fordelte den i haven. Vi har haft 2 dage med solskin, men kold blæst. I dag er det overskyet og stadig koldt.

Lørdag d. 8. april kl. 14.05. I går satte jeg ligesom i forgårs en del kartofler i urtepotter og anbragte dem i drivhuset, så de kan komme i gang med at gro og blive plantet ud, når jorden er passende varm. Jeg vaskede vinduer på husets nordside og vestende, men ventede til i dag med de andre sider, for solen skinnede det meste af tiden i går, og det var dejligt at gå ude og ordne nogle ting. I dag har jeg først været i brugsen, derefter ovre ved Anna med avisen, og da hun af Ingrid havde fået at vide, at jeg er alene hjemme, stod kaffen klar, så jeg blev bespist så jeg kunne klare mig til her hen på eftermiddagen. I mellemtiden har jeg vasket tag på havestuen og en del af sydsiden på huset. - Ståltaget var kun snavset, hvor et træ havde haft sine grene ind over det. - I samme forbindelse rensede jeg også tagrender. I går ringede Birgit for at få vores e-mail adresse, da hun havde fået internet forbindelse og skulle prøve det.

Lidt efter ringede Bjarke fra sit arbejde. Han skulle prøve om en installation virkede, så man kunne ordveksle skriftligt på internettet. I aften ringede Ingrid. Hun havde været uheldig, da hun parkerede, og var kommet imod en sten med nummerpladen foran, så den var gået af, men hun havde fået at vide, at hun godt måtte køre hjem med den i forruden.

Mandag d. 10. April kl. 5.51. I går morges begyndte jeg med at indlæse ugens lydavis, og så blev det en rigtig dejlig forårsdag, hvor jeg arbejdede ude hele dagen. Jeg begyndte med at fylde jord i nogle urtepotter til at så sommerblomster i drivhuset, klippede elefantgræs ned til roden, og så var naboen Frits kommet ud og ville gerne snart i gang med at sætte et plankeværk op i skellet, men først skulle vi have et stykke gammelt plankeværk og et trådhegn væk, så det gik jeg i gang med og blev så optaget af, at klokken blev næsten 13, før jeg holdt pause og spiste frokost. Efter et kort hvil fortsatte jeg med det og læssede en del affald både i naboen og vores trailere, som jeg skal have tømt på genbrugspladsen i dag.

Midt på eftermiddagen lavede Ingrid kaffe og varmede kringler, som hun indbød naboen til at være med til at nyde i haven, hvor vi sad for første gang i år i et behageligt solskin. Efter sådan en udedag var vi begge tidligt trætte og gik tidligt i seng. Jeg vågnede derfor også tidligt og havde lyst til at skrive. Avisen er ikke kommet endnu, men når jeg har spist, vil jeg indlæse mere lydavis.

Onsdag d. 12. april kl. 10.21. Mandag gik med 2 ture på genbrugsstationen, hvorfra jeg tog et læs kompost med hjem og fik det kørt på trillebør om i haven. Først på aftenen cyklede jeg ud til marken i Plougslund og konstaterede, at den var pløjet. I går startede jeg med at vaske bil, var et par timer på marken for at rille op, mens det var nypløjet, og såede spinat, persille, salat og den første række gulerødder. Da jeg var kommet hjem og havde fået et bad, kørte vi ned i byen og handlede, inden Ingrids farbror Adolf med kone Grete og svigerinde Jensy kom til frokost.

Eftermiddagen gik så med snak og forberedelse af aftensmad. I aften var gæsterne med i arkivet og nu efter morgenmad og noget snak om slægten og udveksling af disketter med oplysninger, er Ingrid kørt en tur med dem for at vise by og omegn.

Torsdag d. 13. april kl. 7.12. Ingrids familie kørte hjemad midt på eftermiddagen i går, hvorefter jeg gjorde lydavisen færdig og cyklede til biblioteket med båndet. På hjemvejen købte jeg rugbrød og en lille leverpostej, fordi Bjarke skulle komme hjem og overnatte efter et par dage på Fyn. Vi køber ellers næsten ikke leverpostej, fordi det ikke er godt for vores kolesteroltal at spise den slags. Jeg fik for snart 3 år siden en blodprop i hjertet, og en hurtig indsats fra læge og Falck reddede mit liv, men efterfølgende var vi til konsultation hos en diætist, som anbefalede os at undgå at spise æg og indmad i så store mængder, som vi før havde gjort. Ingrid har også for højt kolesteroltal, og vi får begge medicin til at regulere vores blod.

Da jeg kom hjem fra cykelturen var Bjarke kommet, men han var træt ligesom Ingrid, så de fik sig en aftensøvn, mens jeg var i haven og arbejdede en times tid. Hen på aftenen begyndte det at regne efter en ret lang periode med tørvejr.

Lørdag d. 15. april kl. 7.23. I torsdags cyklede jeg en tur ud og hakkede mellem mine jordbær på marken. Det var ret koldt, og jeg cyklede hen til maler Svend Aage Madsen, der som sædvanligt lige var klar med en kop kaffe til en hyggelig snak.

I går var vi på arkiv i Viborg sammen med Allan. Jeg fandt ikke så mange nye, men til gengæld opdagede jeg i Ringkøbing en Bollerup-familie, som jeg ellers havde tabt sporet af. Da vi kom hjem, kunne vi se på nummerviseren, at der havde været en opringning fra Esbjergområdet, og det viste sig at være en slægtning fra Skads. Ved opringning fik jeg aftalt at besøge hende lige efter påske. Torben ringede senere på aftenen. Han ville aftale med Bjarke, om de sammen kører en tur herhjem i påsken.

Søndag d. 16. april kl. 7.12. I går kom der et par regnbyger, men det meste af tiden var det fint vejr til at arbejde ude, og sammen med naboen Frits arbejdede jeg på at rejse et plankeværk i skellet mellem vore grunde, der hvor vi tidligere har fjernet et gammelt plankeværk. I forbindelse med det nye plankeværk bygger vi et nyt lille hus til vores private vandpumpe, som vi er 4 grundejere, der er fælles om. Pumpen står på vores grund og er tilsluttet vores elmåler, men med indskudt separat måler, så vi deler udgifterne ligeligt. Jeg startede også pumpen, men som sædvanligt havde den besvær med at fungere. Desuden konstaterede jeg et hul på en af mine slanger og arbejde en tid på at tætne det. Frits er meget omhyggelig med at anbringe stolperne til plankeværket, og det er fornøjeligt at arbejde sammen med ham.

Ingrid fandt i en slægtsbog en gren af sin slægt, som vi ikke havde lagt mærke til før, og vi brugte noget tid på at indtaste de nyfundne slægtninge. I tv er programmerne domineret af dronningens fødselsdag. Jeg synes, det er noget overdrevet med al den opmærksomhed, og tænker på, at mange firmaer bruger lejligheden til komme frem i lyset for reklamens skyld. Det er helt urimeligt, at der bliver brugt så store pengesummer på reklame, der forøger forbruget i vores del af verden, som i forvejen har et overforbrug. Kontrasterne i verden fornemmes, når G7 lande forsamles omkring deres fattigdom og G8 lande omkring deres rigdom. I Afrika besætter fattige sorte de hvides farme, og den generation af hvide, som sidder på farmene kommer til at lide under deres forfædres uretfærdige behandling af de sorte.

Mandag d. 17. april kl. 7.47. I går regnede det lidt meget af tiden, og det var ikke vejr at gå ude i, så det var fint at få registreret de nyfundne slægtninge fra en slægtsbog. Det blev næsten 200. I tv var der det meste af dagen reportager fra dronningens fødselsdag, som var begunstiget af bedre vejr i København end her. Vi så en pigehåndboldlandskamp om eftermiddagen, og de danske piger vandt stort, så det var let for dem at udstråle deres gode humør. Vi hørte taler af prins Henrik, statsministeren, prins Joakim, den svenske konge og dronningen. De var alle præget af stor beundring af og ægte kærlighed til den afholdte fødselar. Den gode stemning smittede af på vores eget gode forhold, så dagen sluttede meget hyggeligt.

Onsdag d. 19. april kl. 6.08. Mandag begyndte med stille tørvejr, og jeg var ude og bygge på vores pumpehus. Efter nogen tid kom Birthe sammen med Kristian, Anne og Louise, som vi passede, mens hun lånte min cykel til en tur i byen. Mens de var

her blev det regnvejr, men hen på eftermiddagen var det igen tørvejr, og jeg lagde tag på pumpehuset.

I går var vi i Viborg sammen med Allan. Jeg samlede op på nogle af de udløbere af slægten, som gik til Ringkøbing og Holstebro. De store byer tager længere tid og giver ikke så mange resultater, men jeg er ved at kunne afslutte lang tids arbejde med slægter omkring Ringkøbing. I aftes var der kun et enkelt besøg i lokalarkivet, og da jeg kom hjem og så tv-avis, faldt jeg i søvn, men nåede at se nogle gruppvækkende billeder fra Zimbabwe, hvor nogle hvide blive mishandlet af sorte såkaldte krigsveteraner, som besætter deres gårde. Landets præsident, Robert Mugabe, vil ikke standse volden, men støtter besættelsen af de hvides gårde. Det er forståeligt at mange hvide forlader landet for at bosætte sig i England, eller andre steder, hvorfra de stammer. Det er også forståeligt, at de sorte efter mange års frustrationer over deres fattigdom søger at berige sig.

Torsdag d. 20. april kl. 7.22. I går regnede det næsten hele dagen, men vi havde hørt i radioen, at det skulle komme, så vi var tidligt ude, Ingrid for at handle ind til påsken og jeg på marken for at lægge et par rækker kartofler, hvilket vi nåede inden regnen begyndte. Jeg havde nogle blomster, selvsåede natlys, med hjem fra marken og plantede dem herhjemme i et bed ved vores indkørsel. Mens regnen begyndte, skiftede jeg snavsede redekasser ved 3 hold dueunger og satte redeindholdet i blød i 3 spande regnvand, som så kan bruges til gødning i dag, hvor også kasserne kan spules rene. Birthe kommer i formiddag efter 2 duer, som hun skal have med over til sin far.

Jeg læste senere i går korrektur på en del af Grene sogns kildeindtastning. Ingrid fandt i aftes i mormonernes familysearch på internettet et par nye aner og en del af deres efterslægt. Dermed åbnede der sig nye muligheder for at udbygge vores slægtsregister, men vi konstaterede også ved sammenligning med vore mikrofiche et par fejltagelser i det, vi tog hjem over nettet.

Bjarke ringede i går og fortalte, at han kommer hjem i dag, mens Torben først kommer på søndag.

Langfredag d. 21. april, kl. 7.04. I går skrev jeg til Inger Nørholm og sendte en diskette med 5.239 personer, som er en del af hendes aner med efterslægt registreret af mig. Da jeg kørte til Vejle for at hente Bjarke ved toget lidt før middag, mødte jeg så mange biler som aldrig før i en stadig strøm mod vest, og det tog, som Bjarke kom med, var også meget langt, så der var rigtig mange mennesker på farten i påsken. En tidligere kollega, Hanne Pedersen, som for en tid siden fik BK5 for at lave en anetavle til sin søns konfirmation, ringede og havde problemer med at få anetavlen til at hænge sammen. Da jeg ikke kunne se, hvad vanskeligheden skyldtes, kørte jeg til hendes bopæl i Vandel, og vi fandt ud af, at hun var kommet til at indtaste en del af personerne flere gange, hvilket skabte forvirring i sammenhænge. Da vi fik slettet dubletterne, kunne vi godt få anetavlen til at fungere.

Hjemme igen trængte jeg til min middagssøvn, og Bjarke og Ingrid nød det flotte, varme vejr, som jeg også var glad for at komme ud i sidst på eftermiddagen.

Lørdag d. 22. april kl. 6.40. I går var det næsten sommeragtigt vejr, og vi nød at være ude en stor del af tiden. Jeg arbejdede videre på pumpehuset og lavede lidt havearbejde. Der blev også tid til noget edb. Bjarke hjalp mig med at udpakke en kipretur-diskette med Skads sogn, som jeg gerne ville have på den bærbare pc, da jeg på tirsdag skal besøge en slægtsforsker i Skads. Ingrid fandt endnu et anepar i familyseach og en del efterkommere til dem. Nogle udvandrede til USA og bosatte sig i Utah, så de blev nok mormoner og har sørget for, at slægten blev registreret.

Påskedag 23. april kl. 8.45. I dag sov jeg længe, fra kl. 23 til godt 7. Det har regnet meget siden sidst på eftermiddagen i går. Da havde jeg fra morgenstunden været på marken og havde lagt et par rækker kartofler. Hjemme igen byggede jeg pumpehuset færdigt. Ved middagstid var vi sammen med Bjarke i Grindsted for at købe sengelinned, som han skal have i fødselsdagsgave d. 27/4. Jeg tog med for at finde nogle løg til at lægge på marken, men de forretninger, vi var i, havde udsolgt. Da jeg havde fået min forsinkede middagssøvn gik jeg i gang med at male pumpehuset, så det ikke er så iøjnefaldende, at det er bygget af forskelligt forhåndenværende træ. Det var godt, at jeg blev færdig i god tid, før det begyndte at regne, og det er en stille regn, som ikke pisker ind på træet.

I aftes så vi i tv en film, Bodyguard, d. v. s. Ingrid så filmen, og jeg gik fra og til og så nok til at forstå handlingen, problematikken og skuespilkunsten, men var ikke optaget af filmen og lavede ind imellem kip-indtastninger. I edb rummet sad Bjarke ved den anden computer, og han har altid en radio kørende, hvor han er – når han ikke ser tv - det forstyrrer mig lidt. Jeg vil helst arbejde i ro, men Bjarke får lov at gøre, som han vil de få dage, han er hjemme.

24. april kl. 6.15. I går lavede jeg en lille samling dokumenter om min farfars familie i Skads. Den vil jeg tage med til arkivet der, når jeg i morgen besøger en slægtsforsker i Andrup. Det regnede til først på eftermiddagen, men så blev det opholdsvejr, og jeg cyklede en tur til marken og satte en spand kartofler, samt lagde nogle ærter. Det var så dejligt at komme ud og røre sig i det milde vejr og at tænke på, hvor gode vækstbetingelser planterne har. I aftes indlæste jeg halvdelen af denne uges lydavis.

25. april kl. 6.43. Det blev regnvejr det meste af dagen i går her i Jylland, mens man i Østdanmark havde sommergejr. Vi har fået godt 30 mm regn i påsken, men nu skulle det så blive varmere. Jeg hentede Torben i Vejle ved middagstid. Han og Lia havde været til barnedåb hos nogle venner i Sverige og kom hjem sent lørdag aften. Bjarke rejste i aftes og Torben skal tilbage til København i dag, så jeg tager ham med til Vejen, når jeg skal til Skads i formiddag. Det er ikke meget Torben og Bjarke ser til hinanden, men de og vi har det godt og hyggeligt, når vi er sammen, og det er en glæde, at de begge er så tilfredse med deres forskelligartede tilværelse.

Torsdag d. 27. april kl. 7.07. Det er i dag Bjarkes fødselsdag. Han bliver 39 år, og det er dejligt forårsvejr, som den morgen han blev født hjemme i soveværelset i Klokkerholm efter en lang, smertefuld nat for Ingrid. Hendes mor var der og var især

nervøs, fordi havde født 2 børn med rygmarsbrok, hvorfor Bjarke straks blev undersøgt for det. Han var stor og blå efter den langvarige fødsel, og det varede også lidt, før lægen med bemærkningen ”Skrig så Schmidt” fik den første lyd fra ham. Ingrid vågnede af sin bedøvelse og troede, at hun skulle skrike. Bjarke har vi vist aldrig siden bekymret os for. Han voksede op som en rar og dygtig dreng. Fik efter studentereksamen ansættelse i Legos edb-afdeling i 5 år, derefter 5 år i OTAs administration, nogle år i NKT og nu i ABB som chef for pc indkøb og brug.

I tirsdags havde jeg en rigtig god dag i Skads hos Jenny Mouridsen, som er enke efter et medlem af Spangsberg-slægten. Vi havde mange oplysninger at udveksle. Da jeg kom hjem midt på eftermiddagen i dejligt sommervejr, skyndte jeg mig at plante georginer og knoldbegonier i haven. Om aftenen aftalte vi i lokalarkivet at køre til Viborg i går, som også blev en travl dag, da jeg havde bestilt 30.000 km. service på vores bil, som jeg afleverede på værkstedet kl. 7.30, blev kørt hjem og gik over til Hanne, som kørte i går i en ny bil, som har navigationsudstyr, der vejleder under kørselen, men nogle gange ville lede ad veje, som vi vidste var omveje. I aftes og til morgen skulle jeg så havde lydavisen gjort færdig, hvilket også er sket, inden jeg nu skal gå hen efter bilen, som Ingrid skal bruge i formiddag, når hun skal til amtsældrerådsmøde.

Fredag d. 28. april kl. 6.39. Det blev en rigtig sommerdag i går. Spadsereturen ad grønne stier på ca. 3 km. ud efter bilen var en nydelse. Derefter cyklede jeg ned med lydavisen og købte på hjemvejen 6 liter maling til det plankeværk, som vi er ved at lave i skellet ind til naboen mod vest. Bagefter cyklede jeg ud på marken og lagde både georginer, kartofler og løg i jorden, samt såede solsikker og radiser. Mens jeg arbejdede med det, fordampede morgendisken og solen brød stærkt varmen igennem, så jeg en tid gik med bar overkrop. I går eftermiddag tog vi begge solbad på græsplænen. Der var 22 grader i skyggen, og der er udsigt til endnu højere temperaturer i dag.

I aftes fik jeg indtastet mine resultater fra Viborg og overført de slægtninge, som jeg havde med hjem på diskette fra Andrup, samt lavet nogle tilføjelser, som jeg havde fået for et par dage siden fra Inger Nørholm, og dagen sluttede med lidt gensidig kropspleje.

Lørdag d. 29. april kl. 6.23. I går startede jeg min havefræser og bearbejdede en del af haven, før jeg kørte på marken og brugte en time til at køre et par gange rundt om jordstykket med fræseren og rense op mellem jordbærene, samt jævne noget ud på markens ender, hvor plovfurer begynder og ender med nogle ujævnheder. Det blev varmt i løbet af den tid, og det var dejligt med et bad, da jeg kom hjem. Så passede det lige, at Ingrid kunne klippe mit hår, hvilket hun gør nogle få gange om året. Nu skulle det være, fordi vi i morgen skal til konfirmation hos hendes nieces datter, Randi, i Vendsyssel. Vi kommer først hjem igen på mandag, som er Ingrid's fødselsdag, som vi vil bruge til en tur rundt i Vendsyssel efter en overnatning i Kjeld og Annys hus i Rakkeby. De kommer her i aften og skal i morgen på bustur fra Vejle til Polen. Jeg kører dem til Vejle i deres bil, før vi kører til konfirmation hos deres barnebarn. De skal ikke til konfirmation, for de er Jehovas Vidner.

Om lidt vil jeg ud og vaske bil. Der er udsigt til endnu en sommerdag med 20-25 graders varme. Det vidunderligt at se som alting gror hurtigt i varmen efter nogle dages god regn.

Tirsdag d. 2. maj kl. 7.45. Lørdag gik hurtigt med en cykeltur på marken for at så nogle rækker solsikker, grønkål, kålroer og salat. Om eftermiddagen deltagelse i opsætning af plankeværk. Søndagens program med først at køre Kjeld og Anny til Vejle, derefter vores tur til Vendsyssel og deltagelse i konfirmationsmiddag forløb helt planmæssig. Det hele var begunstiget af det sommervarme vejr, som også gør al færden til en nydelse af naturen. Sidst på eftermiddagen spillede en del af os voksne gæster rundbold med børnene, hvilket mindede om forholdene ved mange familiesammenkomster i min svigerfamilie, hvor der næsten altid var lege på programmet.

I går morges var det lidt kedeligt at være vågen et par timer før Ingrid på et fremmed sted, hvor der ikke var nogen beskæftigelse. En for mig sædvanlig situation, når vi overnatter hjemmefra, hvorfor jeg søger at undgå det. Dagen forløb til gengæld hurtigt med besøg på Venneberg, Skallerup, Maarup, Nr. Lyngby, Ø. Brønderslev og Hallund kirkegårde, hvor vi afskrev data fra gravsten på afdøde, som vi genkendte som eventuelle slægtninge. Vi havde noget rugbrød med, som vi spiste på en grøn plet i en skov nær Hallund. På hjemvejen spiste vi suppe og kalvesteg på Paarup Kro. Det var jo Ingrid fødselsdag. Hun blev 64 år. Da hun altid selv laver så god mad, har jeg aldrig noget ønske om at komme ud at spise og betale dyrt for det efter en forholdsvis lang ventetid ved bordet, men nogle gange har vi netop på hendes fødselsdag kørt en tur, flere gange til Djursland for at genopleve vores ungdoms ture på den egn, og har så også spist på hjemvejen. I aftes så vi efter om de navne, som vi havde noteret, også hørte til slægten, hvilket de ikke alle gjorde.

Jeg sov i morges til klokken var næsten 7 og er lidt øm i benene efter den megen traven i går. Vejret skiftede i går flere gange fra meget varmt til lidt køligt med ganske lidt regn, der dog mest faldt, mens vi spiste til aften.

Onsdag d. 3. maj kl. 16.07. I går plantede jeg nogle kartofler fra drivhuset ud på marken, og de sidste har jeg plantet ud i dag. Jeg kørte Ingrid til lufthavnsbussen kl. 7.30. Hun er i dag i Odense. I formiddags fræsede jeg igen noget af marken. og så kom Svend Aage Madsen og inviterede på kaffe. Jeg nåede også at få malet en stykke af carporten inden middag. Efter middagssøvnen slagtede jeg 5 duer, inden jeg kørte til sparekassen for at hæve penge til jordlejen, var i et par forretninger og i Grindsted med kopimaskinen, fordi jeg troede, at jeg havde en forkert tonerkassette, men den var god nok. På hjemvejen vandede jeg nogle blomster på kirkegården.

Fredag d. 5. maj kl. 6.51. Onsdag aften aftalte jeg med Allan, at vi skulle køre til Viborg i går, og som sædvanligt gik den dag hurtigt. Selv om resultatet af dagens arbejde ikke var talrigt, faldt nogle brikker i puslespillet, slægtsforskning, på plads.

Da jeg kom hjem, var det dejligt at komme ud og lave lidt havearbejde i det fine sommervejr, og sidst på aftenen så vi sidste afsnit af serien "Edderkoppen". En bemærkning fra en af hovedmændene i spindet af forbrydelse til den afslørende journalist om, at det nytter ikke noget at afsløre nogen, for der vil altid være andre, som tager over og fortsætter, er et forstemmende indtryk, som understreges af daglige afsløringer af grove misgerninger. I går var nyhederne domineret af den ravage, som et nyt "virus", I LOVE YOU, forårsagede i store dele af den administration, der er så afhængig af computere. Mens megen kriminalitet foretages i berigelses øjemed, synes denne aktivitet med at forstyrre edb arbejde med virus, kun at gå ud på at genere så mange som muligt.

Lørdag d. 6. maj kl. 15.51. Problemet med edb virus fortsatte i går med et nyt navn, JOKE, men nu var alle på vagt, og man mente også at have fundet iværksætteren, en 23-årig mand på Phillipinerne. Angrebene betegnes som de hidtil værste og kostede erhvervslivet jorden rundt milliarder.

Jeg malede stakit og såede rosenkål, sommerblomster og evighedsblomster på marken i går. Anny og Kjeld kom til Vejle kl. 19.10, og de blev her natten over. I morges kl. ca. 8.30 kørte de hjem, og lige efter kørte Ingrid til Vejen til et kursus i at være bisidder. Jeg cyklede derefter ud og såede majs på marken, samt hakkede noget ukrudt væk. Det er rigtig varmt, så det kan visne. Nu er der 24 grader i skyggen her uden for vinduet. For lidt siden påbegyndte jeg næste uges lydavis, og ind imellem går jeg ud og nyder solen i korte perioder for ikke at blive forbrændt.

Mandag d.8. maj kl. 6.24. Hvilken skøn morgen, stille, sollyst, grønt og blomstrende med udsigt til godt 20 graders varme. I går blæste det en del, så det følte lidt koldere undtagen i god læ, hvor Ingrid tog solbad noget af tiden. I går formiddag fulgte vi ad på marken, hvor jeg såede bønner og rævehaler. Ingrid hakkede i noget kvikgræs i den yderste fure mod et levende hegn, der næsten altid giver læ på marken, så der er varmere der end på vejen frem og tilbage.

I aftes begyndte jeg at vande en del af haven, fordi den langvarige varme uden nedbør udtørre nogle af de store planter, og i dag vil jeg fortsætte med at vande større områder, da vejrudsigten melder om solskin det meste af den kommende uge. Det er godt, at vi har vores private vandværk, som deles af 4 husstande, så vi kan vande have, når der er brug for det, og uden at skulle betale vandafledningsafgift. Udgifterne til strøm til pumpen har ligget på knap 100 kr. per hus i en årrække, men sidste år regnede det så meget, så det kun blev det halve.

I lørdags var der temaaften i tv2 om Brasiliens indianere. Vi så den første del og optog resten, som vi så noget af i aftes. Det er beskæmmende som koloniseringen er gået ud over den oprindelige befolkning, og i de viste eksempler på hjælp til truede stammer, har det været idealistiske enkeltpersoner, som har reddet nogle indianske grupper.

Tirsdag d. 9. maj kl. 13.57. I går cyklede jeg ned til lokalarkivet og derefter ud til marken og lugede noget af formiddagen. Det blæsende tørre solskinsvejr fortsætter,

så det er let at få ukrudt til at visne. Det er dejligt at se planterne komme op, og man kan glæde sig både til synet af mange blomster og gode afgrøder både i marken og haven, som jeg i formiddags har kultiveret, så vandingen i går kan blive i jorden længst muligt, og det ser så godt ud, når hele haven er gået igennem på den måde.

Jeg har også været på torvet og har købt porrer til at plante ud, men det skal nu vente til der er udsigt til noget regn. Det er rart at kunne lave noget inde ved computeren, når det er for varmt at være ude i solen her midt på dagen, men jeg har også sovet ca. 1 ½ time til middag.

Torsdag d. 11. maj kl. 7.04. I går var jeg vagt ved skr. eksamen i dansk på Søndermarksskolen fra kl. 9-13. Det er første gang i mange år, at skolen har bedt os om bistand. Ingrid var der også 1 time. Prøveformen er noget forandret i årenes løb, især fordi pc bliver brugt af de fleste. Lærernes manglende agtpågivenhed er ikke anderledes end jeg før har bemærket, idet de fleste noget af tiden læste enten avis eller forberedelse af anden undervisning.

Det har aldrig været slemt for mig at få vagttiden til at gå, men de 4 timer går da noget "langsommere" end en halv dag på arkivet i Viborg. I denne uge kommer vi ikke til Viborg, da nogle ikke har tid, andre foretrækker ophold ude i det varme vejr, og når vi så ofte kommer af sted, vil jeg ikke køre alene. Jeg har også nok at lave med mark- og havearbejde, kip-indtastninger, lydavis m. m.

Fredag d. 12. maj kl. 7.21. I går morges skrev jeg brev til Inger Nørholm for at spørge om nogle oplysninger til vores fælles slægtsforskning. Efter aflevering af lydavis og kort tid i lokalarkivet i går formiddag cyklede jeg til marken, hvor jeg lagde slanger ud og begyndte at vande i de render, som jeg graver for at plante porrer deri.

Jeg har lige set i avisen, at april måned i år blev den varmeste nogensinde, og den rekordagtige varme har nu været mere end tre uger. I går eftermiddag fældede jeg det meste af en stor enebærbusk, som ikke mere var pæn at se på og ragede op over taget med deraf følgende drys af nåle på taget. Nu er der en mindre og pænere busk tilbage, og det fældede er læsset på traileren, så jeg kan køre det på genbrugspladsen i dag. Enebæren er hjembragt få cm. stor i urtepotte fra Sverige for over 30 år siden, da vi var på campingtur deroppe, hvor der voksede mange små selvsåede planter i skoven. Jeg har også her udenfor en stor skovfyr fra samme lejlighed. Det er morsomt at kende sine planters oprindelse og at have fulgt dem fra spæde til kæmper. Planternes vækst har nok aldrig været mere eksplosiv end i år. Det er sjovt hver dag at iagttage kartofler og solsikker med mange flere, som skyder i vejret, men det ville være godt med en ordentlig regnbyge.

Lørdag d. 13. maj kl. 6.51. I går formiddag cyklede jeg ud og plantede porrer, og det gik let. Jeg laver plantehuller med en firkantet greb med godt en grebsbreddes afstand og planter kun i de 2 yderste huller. Den jord som var gennemvandet dagen før, var passende våd til at hullerne stod fint, så jeg kunne putte planterne ned og trykke jorden sammen om dem med fingrene, som jeg havde gummihandsker på. Jeg kan godt lide at arbejde med jorden, men ikke at få den under neglene. Efter plantningen

vandede jeg lidt i hullerne mellem planterne, og de stod fint om eftermiddagen selv om solen skinnede og det blæste en del.

Vinden føltes forholdsvis kold i går eftermiddag, da den kom fra nord, men hjemme i haven på sydsiden af huset var det dejligt at tage solbad. Ingrid er med selvhjælpsgruppen i Grete Finks sommerhus fra i går eftermiddag til i dag ved middagstid. Birthe ringede i går og spurgte, om vi skulle være hjemme i dag, da hun havde brug for at få Kristian passet et par timer i formiddag, mens de er med Anne til en førskoledag. Jeg lovede at passe ham, og lidt efter ringede hun igen og indbød mig til at spise hos dem, da hun jo havde fået at vide, at jeg var alene hjemme.

Da vi havde spist og snakket lidt, cyklede jeg til marken for at lukke for vandingen, som jeg om eftermiddagen havde sat i gang i jordbærbedet. Da var det behageligt at være på marken. Vinden var taget af, og jeg forberedte såning af græskar ved at vande i såhuller. Kartofflerne er lige ved at komme op, og jeg begyndte at hakke mellem dem og hyppe om dem.

Søndag d. 14. maj kl. 5.54. Jeg sidder her og kikker ud af vinduet mod nord, mens lyset tiltager i styrke en stille sommermorgen, hvor rønnebærrene er lige ved at åbne deres blomster. Hverken vinde eller lyde forstyrrer idyllen. En skovdue fløj fra et træ til et andet.

Jeg havde i går formiddag et par gode timer sammen med Kristian. Vi var på marken og såede græskar, som jeg lagde i hullerne og han dækkede med en lille rive, mens vi snakkede om, hvad de ville udvikle sig til. Så såede vi nogle sommerblomster, Stolte Kavalier og evighedsblomster, som jeg selv havde taget frø af, og der var flere end jeg skulle bruge, så Kristian fik nogle med hjem. Vi var inde hos naboen til marken, Arne, som åbnede sin rugemaskine og viste os en nyudklækket fasankylling. Derefter kørte vi til Fitting efter hønsefoder hos landkøbmanden, som også havde udplantningsplanter, og jeg købte en bakke porrer og 2 bakker sellerier.

Da vi kom hjem igen, lavede jeg pandekager, mens Kristian tegnede en gul strand med blå himmel over på computeren. Til pandekagerne brugte jeg 5 af 11 æg, som jeg havde fundet dagen før i en rede på jorden i haven under et træ. Hønsene kagler, når de har lagt æg, og røber derved deres gemmesteder, hvilket faktisk er unaturligt. De burde liste derfra for at bevare stedet som en hemmelighed. Jeg vil ikke have kyllinger i år for første gang i mange år. De 4 høns er nok og kan sagtens klare vores ægforbrug endnu et år. Derfor blev en liggesyg høne sat i afvænningsbur i går. Da jeg var barn, afvønnede min far hønsene ved at putte dem i en sæk og hænge den op på væggen et par dage. Nu sætter jeg dem i et bur med vand og korn, så de ikke får lejlighed til at komme på en rede i 3-4 dage, og det er nok til at forandre den hormonbalance, som betinger rugelysten.

I går eftermiddag hjalp jeg naboen Frits med at tage et gammelt køleskab ud og sættet et nyt ind, og jeg var en tur på marken for at lukke for vandet, som i nogle timer havde gennemblødt jorden på jordbærstykket. Vi så i tv en spændende pigehåndboldkamp og i aftes noget af lørdagstema om genmanipulation. Det er

forståeligt, at videnskabsmændene finder det interessant at prøve, hvor langt de kan gå, men ligesom med atomspaltning er jeg betænkelig ved denne manipulation med naturen.

Mandag d. 15. maj kl. 6.11. I går formiddag plantede jeg de sidse porrer og sellerier, hakkede mellem nogle kartofler, hvor en del frøkrudt var spiret frem og let lod sig udrydde i det varme og tørre vejr, som skal fortsætte i dag. Jeg vil derfor også ud og hakke noget mere, mens det er så let.

I aftes fik jeg henvendelse fra Tage Stendorf om at sende ham en ny redegørelse for slægten Stendorf, som han for nogle år siden var med til at klarlægge. Hans slægtshistorie var blevet væk. Han havde også en henvendelse fra en Gerda Stendorf Hansen, som gerne ville vide noget om slægten, og jeg fik hendes adresse på Fanø, hvorefter jeg ringede til hende og fik at vide, at hun havde været gift med en Stendorf, som jeg har registreret, så det er let for mig at sende nogle oversigter til hende i dag. Det er dejligt at nogle henvender sig og kan få glæde af det store arbejde, som jeg gennem mange år har lagt i denne forskning. Jeg skal nu til at skrive brev til Gerda for at forklare mine udskrifter og andre muligheder for, at hun og hendes børn kan få del i min viden.

Onsdag d. 17. maj kl. 6.16. Efter færdiggørelsen af de 2 breve med slægtshistorie til Gerda og Tage Stendorf i mandags, var jeg en times tid på markarbejde. Det var jeg også i går, men det var meget varmt at arbejde i solen. I dag er der omslag i vejret. Det har regnet lidt i nat og der er mulighed for mere regn i dag.

I går formiddag var jeg et par timer på den gamle skole sammen med formanden for lokalhistoriske forening og et par ansatte fra Sparekassen, som til efteråret vil lave en udstilling om byens udvikling. De fik set nogle af de ting, som de kan låne til formålet.

I aftes var jeg i lokalarkivet, hvor jeg hjalp et par med at søge oplysninger i vores edb registrerede kirkebøger. Jeg blev også ringet op af en mand af slægten Spangsberg, som han skulle have nogle oplysninger om, da en slægtning i Amerika havde efterlyst noget om sine rødder. Jeg kunne straks give ham nogle oplysninger, og han vil sende mig en redegørelse for sin tilknytning til slægten, så jeg får også derigennem udvidet min viden.

Fredag d. 19. maj kl. 5.40. I onsdags var jeg lidt sløj af diare og megen luft i maven samt lidt muskelsmerter rundt om i kroppen. Det sidste er måske lidt gift i forbindelse med omslag i vejret fra stærk varme til kølig blæst med lidt regn, men kun lokalt, og ikke her endnu. I går var jeg sammen med Allan i Viborg og fandt nogle spredte oplysninger til uklare steder i slægtsregisteret.

I aftes så vi en del tv, både Søren Ryge Pedersens haveudsendelse og underholdning med Niels Hausgaard. I dag, St. Bededag, skal vi køre til Sæby, hvor Bodil og Ingrid har bestilt 3 huse i 2 dage i Sæby Søbad til ”Helga og Ankers børn med slæb”. En del af arven efter mine svigerforældre er gemt til sådanne familiesammenkomster. Jeg

glæder mig ikke til i 2 dage at være afskåret fra min sædvanlig dagsrytme og havde mest lyst til at blive hjemme, men tager med endnu denne gang for Ingrid's skyld. Jeg har heller ikke sagt noget til hende om min manglende forventning til de kommende dage, men har samme fornemmelse, som jeg tit har haft, når vi tog på ferie. Jeg har herhjemme en hverdag med den afveksling, som jeg ønsker, og bryder mig ikke om at være underkastet det stadige hensyn til en større familiekreds. Mine dyr og planter får i de dage heller ikke det flere gange daglige tilsyn, som jeg nyder at udføre. Det er i den forbindelse godt, at det ikke bliver så varmt.

Mandag d. 22. maj kl. 6.47. Det blev et par langsommelige dage i Sæby, men Ingrid og hendes søskende nød at være sammen på deres sædvanlige legende og pjattende måde. Da der er store forskelle i deres religiøse opfattelser, undgår man for fredens skyld at diskutere religion og politik. Bortset fra et enkelt måltid, spisning lørdag aften, tilberedte man selv maden og hjalp hinanden med alt forefaldende arbejde, og der kan jeg nok være med, men meget af tiden føler jeg mig uvedkommende, selv om jeg ved, at de alle gerne vil, at jeg er der, så der er mere rigtigt at udtrykke det sådan, at hele arrangementet er mig uvedkommende, og det var ikke en begivenhed, som jeg kan sige om, at den ville jeg nødvendigvis have undværet.

Det var heldigt, at vejret blev så godt med kun enkelte byger, så man en stor del af tiden kunne opholde sig udendørs, men jeg kom hurtigere til at fryse end de øvrige, vel nok fordi jeg ikke drak vin. Vi havde 3 huse til rådighed og kunne gå ind efter behov, men helt hjemligt var det nu ikke, og sengen var heller ikke så god, så jeg fik anden nat lændesmerter, som også har plaget mig sidste nat. Det er ellers meget længe siden, at jeg har haft det.

Da vi kom hjem, var der brev fra Ejlif Spangsberg Isaksen med oplysning om hans tilknytning til Spangsberg slægten, som dermed fik endnu en lille gren registreret.

Tirsdag d. 23. maj kl. 6.26. Jeg skrev i går til Eilif, sendte ham et par udskrifter, som viser dele af slægten og tilbød at hjælpe med overførelse af slægten til hans pc. Senere blev jeg ringet op af Tage Stendorf, der har sendt 100 kr. som passende betaling for den redegørelse, som jeg sendte til ham. Han var kommet til at tænke på, at det var for lidt og ville gerne betale mere. Det skal han ikke, men jeg bad om supplerende oplysninger, som han vil sende efter samarbejde med sin familie, da han selv er blevet næsten blind.

I aftes ringede Birgit og fortalte, at min moster Stinne ikke ville bo hos dem længere. Hun havde pakket sin kuffert og ønskede at komme væk med det samme. Birgits far kunne ikke have sin mor på grund af igangværende forandringer i sit hus i forbindelse med indgåelse af nyt parforhold. Birgit havde for nogen tid siden taget kontakt med sin faster, Lillian, som de ikke har haft forbindelse med i 5 år. Nu ønskede Stinne at komme på besøg hos sin datter, men hun havde heller ikke plads, fordi husets gulve var brækket op efter vandskade. Birgit spurgte derfor, om jeg kunne hente Stinne ved færgen i Århus. Det kunne jeg ikke i aftes, da vi kl. 18 skulle til et garantmøde i Grindsted og jeg ikke vidste, hvornår det var færdigt, men jeg lovede at hente hende i

formiddag, så nu venter jeg på, at Birgit lige skal ringe op, inden hun kører hjemmefra ved 7-tiden.

Grunden til den akutte situation er uoverensstemmelser mellem Birgits mand, Michael og Stinne. Han er en 40-årig invalidepensionist, som ikke er let at omgås, og jeg synes, det er så synd for min gamle moster, at hun skal gennem disse konfrontationer som følge af Birgits velmente påtågen sig den opgave at have sin farmor boende. Birgit er da også meget ked af ikke at kunne klare situationen. Hun vil prøve at skaffe en bolig til Stinne i nærheden, men nu kan hun bo her en tid.

Onsdag d. 24. maj kl. 7.43. Turen til Århus i går formiddag forløb planmæssigt. Jeg fyldte benzin på bilen før turen og konstaterede, at vi havde kørt i gennemsnit 17 km./l. på den 500 km. lange tur til Sæby. Da jeg i avisen havde set, at benzinen skulle stige i går, fyldte jeg også op ved hjemkomsten efter de 210 km til Århus. Det kostede 105 kr. og var også 17 km./l.

Stinne sagde, at det er godt, de har mig i denne trykkede situation, og jeg kan kun sige, at jeg er glad for at kunne hjælpe, men ked af, at hun skal opleve et så vanskelig familiær situation. Hun synes at være godt tilpas med at være her, sagde Ingrid i aftes, og det er jeg så også glad for.

I går eftermiddag var jeg i times tid på marken og såede gulerødder og ærter. Marken er nu næste tilsæt. Der blev også tid til at luge lidt, hvilket der nu vil være brug hele tiden lang tid frem. Herhjemme i haven klippede jeg et stykke af hækken omkring grunden. I nat har det regnet en del, så nu er den værste tørke for en tid overstået, og vi kan igen glæde os helt over den kommende varme.

Torsdag d. 25. maj kl. 7.10. Birgit ringede i går og skrev også en et brev, hvori hun fortalte, at Stinne skulle vælge, hvor hun ville bo fremover. Hun havde været i kontakt med den stedlige forebyggende sygeplejerske, som kun kunne hjælpe inden for Vestsjællands amt, men efter en snak med Stinne, er det også hendes ønske at bo i nærheden af sin familie der, så det har vi skriftligt bedt Birgit arbejde for.

Da jeg i går over for Ingrid udtrykte min taknemmelighed over, at jeg uden at spørge hende kunne sige ja til at hente min moster, mindede hun om, at hendes familie også havde boet hos os i længere tid, så det var rimeligt nok, men hun ville ikke være glad for, at Stinne skulle bo her i byen, for så ville vi oftere få besøg af hendes mere besværlige familie. Ingrids bror boede hos os i Klokkeholm, mens han gik på studenterkursus i Ålborg, og senere boede hendes søster Lis også hos os en tid i Klokkeholm og også her i 1971, da hun efter en fødselspsykose var på vej til bedre tilstand, og vi havde hendes spæde søn i pleje.

Jeg nåede i går både at ordne nogle ting i lokalarkivet, læse lydavis færdig, være en times tid på marken og blive færdig med at klippe hæk sidst på dagen, da den var tør.

Fredag d. 26. Maj kl. 6.48. I går regnede det næsten hele dagen, så vi nu har fået godt 30 mm nedbør på en uge, deraf de godt 15 mm i går. Det var en god regn, som har

meget stor værdi ikke bare for havedyrkere, men især for landbruget. Det var en nydelse i gå i havestuen og vaske vinduer m.m., mens regnen trommede på taget.

Birgit ringede i går og fortalte, at hun havde talt med den lokale forvaltning om Stinnes muligheder for at få et bosted, og det lød ikke opmuntrende. Der var ingen ledig plads, og det lød som om, det at hun er her, var nok til at de følte sig uden forpligtigelser. Både Ingrid og jeg kom til at tænke på, om Birgit ikke ønsker sin farmor i nærheden mere.

Søndag d. 28. maj kl. 6.25. I går var vi med Lokalthistorisk Forening på udflugt til Alheden for at se og høre om den egn som midt i 1700-tallet blev koloniseret af nogle tyskere. Vi fik et foredrag i Frederiks kirke, spiste medbragt frokost ved et mindesmærke, hørte et andet foredrag i bussen ved Havredal Kro, hvor vi så en samling gamle landbrugsredskaber, var en tur i Kongenslund mindepark for hedeopdyrkere og drak kaffe på Frederiks kro. Vejret var køligt og blæsende, men på baggrund af en udsigt med en del regn var vi heldige med, at det var tørvejr, mens vi var ude, og det blev en interessant tur som mange deltagere var glade for, også min moster, som nok var den ældste deltager.

Birgit havde ringet og skrevet hertil, mens vi ikke var hjemme. Hun var kørt til en veninde i Ribe i går og ville have besøgt os på vejen. Hun har forgæves søgt opholdssted til Stinne i deres kommune, hvor der vil være et års ventetid på noget at bo i. Nu beder hun os prøve her, og Ingrid vil på onsdag snakke med Grete Fink, som står for kommunens ældreboliger. I dag har vi indbudt vores nærmeste venner til at spise til middag, og nu kom morgenavisen Jydske Vestkysten.

Mandag d. 29. maj kl. 13.31. Efter avislæsning cyklede jeg i går til marken efter radiser og persille. Det var rimelig godt vejr at cykle i, så jeg tog nogle blomster med fra marken og cyklede til kirkegården med dem, så det blev en tur på ca. 10 km. Dagen gik ellers hurtigt med megen snak med vennerne, som fik gulerodssuppe, stegte duer, ostanretning og kaffe med lagkage. Det var hyggeligt at sidde inde i regnvejr og blæst, som er fortsat i dag, så jeg har ikke lavet noget ude, men været til tandlæge kl. 11 til eftersyn og tandrensning. Tandlægen sagde, at jeg har stærke tænder, hvilket er rart at vide. Moster Stinne er i dag noget træt og har sovet en del af formiddagen. Ingrid er til møde i ældrerådet, og jeg har lavet en del kip indtastninger.

Torsdag d. 1. juni, Kr. Himmelfartsdag, kl. 6.49. Ingrid fik i går at vide af Grete Fink, at det er Stinnes bopælskommune, som har pligt til at skaffe hende et sted at bo, og derfor skrev Ingrid til Birgit, at hun skal sende ansøgningsskema derfra. Birgit ringede så i aftes og fortalte, at det havde hun gjort, og hun fortalte også hvilke 2 personer, der har ansvaret for området i deres kommune, men også, hvor langt venteliste de har, og hvor uvillige de er til at behandle sagen, når Stinne ikke er der og kan visiteres. Da det ser så håbløst ud at skaffe noget derovre, synes jeg, at vi skal prøve, om Stinne kan komme til at bo i vores plejehjemsnære miljø.

Bjarke kom hjem i aftes efter en dag i Sverige, og han bliver her til tirsdag. I dag skal Ingrid og jeg med den lokalthistoriske bestyrelse på udflugt til Ringkøbing Fjord, hvor

vi skal besøge Kristian Udbye i sommerhus og se noget af området omkring Skjern å, hvor der er naturgenopretning.

I går skinnede solen det meste af tiden, og jeg var om formiddagen ude og luge på marken. Jeg fik brev fra Holger Degn med en del fælles slægt, som jeg indtastede noget af i går eftermiddag.

Fredag d. 2. juni kl. 8.11. Den udsigt til regn, som truede med at forstyrre vores udflugt i går til området ved Skjern å, gik ikke i opfyldelse, og vi nåede at se det planlagte og spise frokost ved Lønborggård, før det så småt begyndte at regne ved 14-tiden og vi kunne køre til Bork havn og købe rødspætter, som blev gjort i stand og spist sammen med nye kartofler og persillesovs i hyggeligt selskab i sommerhus, men det blev hen på aftenen kl. 21.30, før vi kom hjem.

Da sad moster Stinne i stuen og havde ikke fået aftensmad, for Bjarke var taget på besøg hos en kammerat og var ikke klar over, at hun ikke selv kunne tage noget at spise. Det havde vi også regnet med, at hun kunne, men med den erfaring, må vi nu konstatere, at hun har brug for en plejehjemsplads. Hun havde heller ikke åbnet for varmen, men dog taget et tæppe omkring sig, så hun ikke frøs for meget.

Da vi regnede med at komme tidligere hjem, havde jeg heller ikke fodret mine dyr for hele dagen, men det kunne klares ved at tænde lys hos dem en tid.

Lørdag d. 3. juni kl. 15.29. Da det i går var overskyet og køligt hele dagen, sad jeg meget af tiden ved computeren, men cyklede dog om aftenen en tur til marken og lugede et par rækker. Vi havde besøg af Grete Fink og Per til eftermiddagskaffe. I formiddags skinnede solen lige fra morgenstunden, og efter at jeg havde hentet brød ved bageren, cyklede jeg igen ud til marken og arbejdede en times tid. I eftermiddag har jeg klippet et stykke hæk.

Søndag d. 4. juni kl. 16.50. I går skinnede solen det meste af dagen, så man kunne sidde og ligge ude om eftermiddagen, og jeg cyklede om formiddagen ud og arbejdede en time på marken. Om eftermiddagen klippede jeg hækken i skellet til Jørgen og Bodil. I dag er det igen regnvejr og køligt, så man ikke har lyst til at være ude. Vores mikrofiche-læseapparat holdt op med at fungere i formiddag, pæren er nok sprunget, og der går et par dage, før vi kan få en ny. Jeg har derfor læst lidt i en bog: "Bryllupsrejsen" af Knut Faldbakken. Den kan nok fange min interesse, men jeg vil hellere skrive eller lave andet arbejde ved computeren end læse. Jeg har derfor hentet en kirkebog i lokalarkivet for at læse korrektur på nogle kipindtastninger, som Linda har lavet. Hun er færdig med Grene sogn 1814-91, og den sidste korrektur kan ikke tage ret lang tid. I formiddag lavede jeg også sammen med moster Stinne en ansøgning om bolig til Trundholm Kommune, hvor hun bor, og skrev et brev dertil for at forklare situationen. Bjarke er hjemme og ligger foran tv og ser den ene sportsbegivenhed efter den anden.

Tirsdag d. 6. juni kl. 7.05. I går formiddag var der lidt finregn i luften, så jeg opgav at cykle på markarbejde og påbegyndte indlæsning af lydavis. Det klarede også op over

middag og jeg hyppede godt halvdelen af kartoflerne, såede nogle rødbeder, bønner og squash. Birgit ringede og snakkede med sin farmor, der sagde, at her har vi det altid godt, hvilket jeg var glad for at høre, for jeg vil gøre meget for at hun skal føle sig tryk her i en tid, hvor hendes fremtid er usikker. Birgit snakkede en halv time med Ingrid, som fortalte hende om sin oplevelse af Stinnes trængte situation, der karakteriseres af, at Stinne har sagt, at hun er deporteret. Birgit ønskede at se, hvad vi havde skrevet til deres kommune, så vi sendte brevet som e-post til hende.

Jeg har læst en del i "Bryllupsrejsen", som dels er ret erotisk, dels skildrer et ægtepar, som på rejsen opdager nye sider af hinanden efter 13 års ægteskab. Det kan være interessant, fordi vi har oplevet noget lignende i perioder om end ikke så stærkt som skildret i bogen. Der er også noget genkendeligt i den usikkerhed, som kan opstå mellem ægtefæller, som pludselig reagerer uventet.

Torsdag d. 8. juni kl. 6.39. I tirsdags købte jeg en ny pære til læseapparatet og kunne fortsætte mine kipindtastninger af Ø. Brønderslev, hvor jeg i går fandt en ny familie af Ingrids slægt. Jeg blev færdig med korrekturlæsning af Grene sogn 1813-91. Tirsdag regnede det endnu, men i går klarede det op, så jeg kunne arbejde en tid på marken, og i dag skinner solen fra en skyfri himmel. Ingrid ringede til en sagsbehandler i Trundholm Kommune, og hun syntes velvillig indstillet på at løse Stinnes problemer. Stinne spekulerer selvfølgelig også på, hvad der skal ske, selv om hun ikke siger meget om det. Hun sagde i aftes, "hvad mon Birgit har tænkt sig at gøre". Hun forventer udspil fra Birgit, og havde glemt, at vi udfyldte ansøgningsskema i søndags.

Lørdag d. 10. juni kl. 7.20. For en time siden drog et kraftigt tordenvejr over området her, men nu er det ovre og der er udsigt til en rigtig varm dag ligesom i går, hvor jeg var i Viborg sammen med Allan. I torsdags var det også fint vejr, og jeg arbejdede det meste af dagen på marken, så jeg fik løsnet det meste af det ukrudt, som jeg tidligere havde hakket i, men som alligevel groede på grund af den megen fugtighed. Midt på dagen ringede en sagsbehandler fra Trundholm Kommune, og vi aftalte, at jeg skal tage med Stinne derover d. 21. juni, så de kan visitere hende til en ældrebolig.

Søndag d. 11. juni kl. 18.08. Pinsedag. I går kom der 2 store tordenbyger med meget vedvarende buldertorden. Bygen om morgenen gav 5 mm og ved middagstid fik vi 15 mm på kort tid. Stinne var med Ingrid nede i byen for at købe fødselsdagsgave til mig. Hun sagde ellers, at hun ingen penge havde, men Ingrid vidste, at hun havde nogen, hvilket hun havde fortalt den dag, hun kom. Hun havde også i morges glemt, at det er i dag, jeg bliver 69 år, men da hun så jeg havde fået et par gaver af Ingrid, kom hun i tanke om det, også at hun havde en gave til mig. Ingrid havde indbudt Birthe med børnene, da hun er alene hjemme, mens Ole er med sit firmas kunder til foldboldkamp i Frankrig. Jeg fik i formiddags, da Anna havde ønsket mig tillykke, den idé at indbyde hende til i eftermiddag. Bodil Bruhn kom med en plade chokolade og en rose for at ønske til lykke, og Ingrids søstre Bodil og Lis har ringet ligesom Gerda Skovgaard, og Birgit huskede det også, fordi det først var aftalt, at hun skulle

være kommet her med Stinne i går, så de kunne holde fødselsdag med megen uro på fredag, hvor Birgit bliver 30 år, og de skal have unge gæster.

Jeg plukkede i formiddags markens første afgrøde, en spandfuld spinat, og tog de første kartofler op af egen avl i haven. De har en fin størrelse. I aftes cyklede Ingrid og jeg fordi marken til kirkegården. Vi plukkede blomster på marken både til kirkegården og til hjemmebrug, ligesom jeg derude fandt det første røde jordbær i år.

Mandag d. 12. juni kl. 6.40. En af de få dage uden avis. Jeg har læst lidt i bogen ”Bryllupsrejsen”, som er fuld af overraskende hændelser. Men jeg tænker en del på situationen omkring moster Stinne. Da jeg spurgte hende om, hvem der modtager hendes folkepension, sagde hun, at vi må spørge Birgit om at få nogle penge til at dække omkostningerne. De største udgifter bliver til kørsel, som vi finder det rimeligt at få betalt, men vi ønsker også at få nogle kostpenge uden, at vi skal tjene på at have hende boende. Jeg vil skrive til Birgit om det, så hun er forberedt, og vi skal have bestilt fægebilletter, for det er lidt billigere, at tage bilen med over end at betale 2 personbilletter.

Jeg havde i fredags ondt i en sene i lysken, så det smertede hver gang jeg tog et skridt. Jeg havde nok gået for meget om torsdagen. For en del år siden havde jeg tilsvarende smerter og talte med lægen om det. Hun sagde det kunne være slidgigt og viste mig nogle svingende bevægelser ud til siden med benet, hvilket jeg dengang og nu foretog, og i løbet af lørdagen forsvandt smerterne igen. Da vi spiste frokost i går, så jeg, at Ingrids ene øje var meget rødt i halvdelen af øjet ind mod næsen, men hun kunne ikke mærke noget. Vi har snakket om, at hun måske skal tale med vagtlægen om det i dag, før hun kører til Ry Højskole for i løbet af ugen at forberede næste uges ophold i Spanien.

Torben ringede i aftes og fortalte blandt andet, at han og Lia rejser til Portugal sidst på måneden for at være der i hele juli måned. Han ville komme hjem nogle dage forinden.

Tirsdag d. 13. juni kl. 16.51. Birgit ringede i går eftermiddag, da hun havde læst et brev, jeg sendte som e-post om formiddagen. Hun var helt indforstået med, at vi skulle have adgang til at få vore omkostninger dækket af Stinnes folkepension, som indsættes på en bog i Den danske Bank. Stinne har bogen med og banken har afdeling her, så det er der vel ikke nogen problemer i.

Kristian og Anne har lige været her en time, mens Birthe var til møde. Det var hyggeligt at være sammen med dem. Birthe var her også lidt med Louise, som i dag var i kontakthumør og ualmindelig sød. Jeg viste Birthe et billede af min mor på ca. 2 år, hvor der er en slående lighed mellem hende og Louise.

I går formiddag fræsede jeg 2 timer på marken og kom over det meste, og i går eftermiddag kørte Ingrid til Ry Højskole.

Onsdag d. 14. juni kl. 22.26. I formiddags var jeg et par timer på marken og hyppede de fleste af kartoflerne, som gror godt. De få toppe i haven giver også godt, en hel grydefuld af én top til aften. I middags ringede de fra Trundholm Kommune, at nu havde de en lejlighed til Stinne, og vi behøvede ikke komme derover til møde den 21. Efter at jeg havde ringet til Birgit midt på eftermiddagen, var hun henne og se lejligheden og synes, at den er fin. Stinne er lidt betænkelig ved situationen. Tænker både på om lejligheden er for stor, om hun har råd til at bo der, og om hun bliver alene. Da Ingrid ringede kl. 20.30 og fik nyheden om lejligheden, blev hun glad.

I går købte jeg Hjemmet til Stinne, og da jeg kom hjem, opdagede jeg, at hun havde fået det samme nummer i lørdags. Jeg troede, der var kommet nyt nummer, fordi jeg hørte i en reklame en opfordring til at købe det nye nummer tirsdag. Jeg tog det i dag med i forretningen og fik uden videre pengene tilbage, så jeg kan købe et nyt til hende sidst på ugen.

Torsdag d. 15. juni kl. 20.16. Dagen begyndte med solskin og let blæst, som skulle tiltage i dagens løb med byger, og det har holdt stik. Jeg cyklede en tur til marken, såede de sidste gulerødder og hakke i nogle rækker. Plukkede lidt jordbær og cyklede hjem til moster Stinne, som fik halvdelen af jordbærerne. Vi gik en tur i kvarteret for at hun kunne få lidt motion, og der blev ringet fra Trundholm og spurgt, om hun ville have lejligheden. Hun henviste til Birgit, som senere ringede og fortalte, at hun havde fået den fra i dag. Nu skal der så komme nogle papirer, som skal udfyldes og returneres, så Birgit kan få nøglen og indrette lejligheden, inden Stinne skal flytte ind.

Når vi nu ikke skal til Sjælland på onsdag, kan vi godt køre over til Rindum og besøge min kusine Gerda, hvilket jeg har aftalt med hende, så moster Stinne kan komme en tur til sin hjemegn. Jeg ville godt også besøge min bror i Tim, men har ikke hans adresse eller telefonnummer, efter at han ved nytårstid er flyttet fra vores fødegård i Hee. Jeg snakkede sidst med ham i foråret 1999, da jeg ville have besøgt ham, men det ikke passede i familiens dispositioner.

Fredag d. 16. juni kl. 22.09. Ingrid og Stinne ser fodboldlandskamp, og jeg har også siddet en tid foran tv-apparatet, men det spil forekommer mig så inderlig ligeegyldigt. Det har i dag været ret blæsende og køligt, men jeg slog græsplænen i formiddags, hentede mælk i brugsen og foretog nogle kip-indtastninger.

I eftermiddag har jeg slagtet 4 dueunger, været en tur på marken efter jordbær og iris, som jeg har plantet herhjemme i haven. Ingrid kom fra Ry kl. 16.30 og har siden haft travlt med at vaske og gøre klar til Spaniens-turen i morgen, hvor jeg skal køre hende i lufthavnen kl. 8.45.

Der var e-post fra Canada, hvor min fætter Roys svigersøn beder om, at vi sender vores slægtsforskning til dem som e-post, men jeg ved ikke rigtig hvordan, så det må vente til en af drengene kommer hjem.

Lørdag d. 17. Juni kl. 22.07. I morges kørte jeg Ingrid i lufthavnen, så hun kunne tilslutte sig selskabet, som skulle til Spanien. Stinne var med, og vi kørte hen til

Birthe og fik formiddagskaffe. Derefter var Anne med på marken, hvor vi plukkede blomster til kirkegården, som vi derefter besøgte. Undervejs blev jeg noget rystet over, at der var en bil lige bag mig efter et højresving. Jeg havde ikke set den komme fra venstre ved udkørslen og tænkte på, hvor slem en påkørsel kunne have været. Hjemme igen skrev jeg et kort brev på engelsk til Roys svigersøn og forklarede, hvilke muligheder for overførelser, jeg kender, men kun kan udføre med enten Bjarkes eller Torbens hjælp.

I eftermiddag har jeg sammen med Stinne udfyldt nogle skemaer til hendes accept af leje af lejlighed og derefter arbejdet en tid på marken, hvor jeg også plukkede en del jordbær. Det har været tørt solskinsvejr med temperatur omkring 20 grader, så nu er marken ved at være fri for ukrudt.

Søndag d. 18. juni kl. 20.34. Dagen begyndte med overskyet vejr, og jeg cyklede til marken for at luge lidt og hente en buket nelliker til Karen Odegaard, som jeg har været til fødselsdagsfrokost hos fra 12.30 til 16.30 sammen med vore nærmeste venner, som var her for 3 uger siden. Jeg fik mad med hjem til moster Stinne, så hun fik også glæde af det. Jeg gav Karen et ”frikort til markens afgrøder år 2000”. Fra nu af vil flere venner hente afgrøder på marken mod betaling af ca. halv butikspris. På den måde får jeg dækket de 1500 kr., som jeg betaler for at leje jorden, få den gødet med staldgødning og pløjet.

Jeg er blevet færdig med ”Bryllupsrejsen”, som gav et barskt indtryk af opgøret mellem et par ægtefæller, men ikke nogen løsning på konflikten mellem 2, som hver for sig ønsker at leve på deres egne præmisser. Samliv kræver kompromisser, og at man giver hinanden råderum til egne oplevelser efter tilpasset behov. Jeg er i gang med en ny bog ”Hvorfor hvisker I til mig?” af Anne Marie Løn om en ung mand, som er indlagt efter indtagelse af en dosis piller. Bogen giver indblik i problemer, som jeg heldigvis ikke selv har oplevet.

Tirsdag d. 20. juni kl. 6.34. Lige efter at jeg havde skrevet ovenstående, læste jeg i samme bog, at personen havde særlig depressive perioder omkring højtider og fester. Det har jeg kendt lidt til, da jeg allerede som ung følte manglende glæde ved f. eks. juleforberedelse og syntes, at den overdrevne madnydelse i den forbindelse var et levn fra gamle dage, da hverdagen var præget af afsavn.

I går blæste varmen ned over landet, og i dag skulle det blive over 30 grader. Stinne og jeg nyder det meget i haven og i aftes med at gå en stille tur og se på nogle smukke haver. I går formiddag hævdede vi uden problemer penge på hendes konto i Den danske Bank og sendte bankbog og udfyldte ansøgningskemaer til Birgit, som skal bringe det videre til sin kommune.

Efter adskillige forgæves forsøg på at ringe til min bror, som er flyttet fra vores fødegård i Hvingel til et hus i Tim, ringede jeg til en fælles bekendt, Hans Damgaard i Hee, og fik hans nye telefonnummer. Jeg ringede og snakkede kun med Ester, fordi Gunnar var ude og hjælpe sin søn på gården. Vi blev indbudt til at besøge dem

engang i sommer, hvilket jeg er glad for, da jeg følte en afvisning, da jeg for godt et år siden ville have besøgt dem.

Onsdag d. 21. juni kl. 21.49. Der blev over 30 graders varme i går, og jeg sad derfor inde det meste af eftermiddagen, men Stinne nød varmen under parasollen på terrassen. I aften gik vi en tur i det dejligste sommeraftenvejr. I morges kørte vi ud til marken, hvor jeg plukkede jordbær, som Stinne skyllede og pillede, og vi tog dem med over til Gerda og Peder, som vi har haft en hyggelig dag sammen med. Både i aften og i dag har Stinne selv vasket op. I aften, fordi jeg skulle i arkivet og i dag havde jeg noget at ordne, da vi havde været af sted hele dagen. Det er også godt for hende at mærke, at hun kan selv. Ingrid ringede for lidt siden fra Spanien. Hun har det godt, bortset fra noget mavepine, som flere af holdet har haft. I dag har det været dejligt vejr til at sidde ude på en overdækket terrasse. Stinne er gået i seng, mæt af oplevelser og god mad, og jeg er også ved at være søvnig.

Fredag d. 23. juni kl. 5.54. I går morges var det dejligt at se, at det havde regnet en del om natten, 5 mm. og det har regnet igen i nat. Det var ikke varmt i går og det blæste ret kraftigt, så vi var ikke meget ude, men Stinne var dog med ude at plukke jordbær, og efter at have set Søren Ryges haveprogram i aften gik vi en tur og så på haver i vort område. Da var det næsten stille vejr.

Da jeg snakkede med Hans Damgaard i mandags lovede jeg ham at lave en oversigt over vores slægts familier i Hee sogn i tilknytning til sognebogen, og jeg har siden brugt en del tid til at se disse familier igennem og skrive deres registreringsnumre op, så det er lettere at udskrive dem i den rækkefølge, som de forekommer i bogen. Der er ca. 250 familier. Jeg har også udarbejdet en forside til udskriften, som skal afleveres til lokalarkivet i Hee.

Lørdag d. 24. juni kl. 5.10. Jeg har været vågen en time, og da jeg ikke kan sove mere lige nu, sætter jeg mig efter gymnastik og bad ved computeren for at skrive dette. I går var det bygevejr hele dagen, så jorden blev gennemblødt af ca. 15 mm. regn, og det var så vådt, at jeg lod være med at plukke jordbær. Jeg var ude og vaske bil om formiddagen og foretog ellers mange kipindtastninger. Ind imellem læser jeg i Hans Mølbjergs bog ”Gården”, som jeg har læst før, men den giver mange små fine træk fra barndomslivet på landet, sådan som jeg selv har oplevet det, selv om hans skildring ligger en generation tidligere.

Når jeg læser, kan jeg give Stinne selskab, da hun læser meget af tiden og nyder at kunne sidde i havestuen det meste af dagen, selv om det af og til regner. I aften så vi en del tv fra Bakken, hvor der blev holdt Skt. Hansfest. Jeg glæder mig til, at Ingrid kommer hjem fra Spanien i aften. Vi har fået 2 kort fra hende, og hun har ringet én gang. I går bagte jeg 8 små brød, selv om Ingrid havde bagt, så der stadig er brød i fryseren.

Søndag d. 25. juni kl. 9.46. Det har regnet en del til morgen. I går kom der nogle byger, også en lige da jeg skulle plukke jordbær på marken, men så kom naboen, Arne og indbød mig til at drikke kaffe, og derefter skinnede solen stikkende varmt,

mens jeg plukkede en fin portion bær. Jeg slagtede 5 duer, som lige var parate til det. De kom i fryseren til en senere lejlighed. Vi kørte til lufthavnen kl. 17.45 og havde set på tekst-tv, at flyet skulle komme ved den tid, men 5 minutter senere vist på skærmen, at det var en halv time forsinket, og der gik endnu 10 minutter før det landede. Da den gratis parkering kun gælder 1 time, var jeg ude og kørte ud og ind igen. Jeg var heldig i 2 omgange, at der ikke skete noget ved min glemsomhed, idet jeg første gang havde glemt at lukke den rude, som jeg rullede ned for at få billet til p-pladsen og anden gang glemte at tage nøglen med fra bildøren, hvilket jeg først opdagede, da jeg havde rodet alle lommer igennem ved tilbagekomsten til bilen.

2 af Ingrid's rejseledsagere kom for sent til deres videre befordring til Vejle, så jeg kørte dem derind til toget, hvilket de var meget taknemmelige for og gav mig hver 50 kr., som dækker omkostningerne ved at køre de ca. 60 km. Køreturen i den kønne natur var en nydelse, som også passagererne skønnede på, og jeg kan godt lide at køre bil.

Mandag d. 26. juni kl. 7.10. I går fortsatte det med at regne i kraftige byger til midt på eftermiddagen, hvor det blev opholdsvejr, så jeg cyklede ud til marken og plukkede jordbær. Torben kom til Vejle med tog kl. 20.20. Han har fået besked på, at han er optaget på Blågård Seminarium efter ferien, og han rejser sammen med Lia til Portugal senere på ugen.

Onsdag d. 28. juni kl. 20.55. Mandag regnede og blæste det en del, og vi var kun på marken for at hente lidt jordbær og salat, som Torben fik med til København, da han skulle hjem sidst på eftermiddagen. I går blæste det også en del, men jeg var på marken i 2 omgange og kultiverede en del, hvilket jeg er fortsat med i dag i bedre vejr med mindre blæst og noget solskin, så nu har jeg været over det meste, og det ser godt ud uden væsentligt ukrudt.

Fredag d. 30. juni kl. 7.16. I går var jeg sammen med Allan og Hanne i Viborg, hvor dagen som sædvanligt gik hurtigt. Jeg brugte hele tiden på Ingrid's slægt i Ø. Brønderslev, fordi jeg der kan videreføre mange familier, som jeg lærer at kende ved indtastningen af sognet til DDA.

For en tid siden, da Ingrid snakkede med Lia om sin planlagte tur til Spanien, spurgte Lia, om jeg ikke skulle med, og sagde derefter, at jeg går glip af meget. Sådan føler jeg ikke. Tværtimod synes jeg, at jeg slipper for megen bekymring. Jeg nævner dette fordi en tv-reporter forleden aften gengav den samme formulering fra munke i Tibet. De synes heller ikke, de går glip af meget, men slipper for meget.

I går skinnede solen det meste af tiden, så Ingrid og Stinne kunne sidde udenfor og nyde det. Det var også varmt at køre hjem fra Viborg, selv om det regnede lidt, da vi kørte derfra. I aften var det næsten vindstille, og jeg gik længe ude og nød synet af de mange blomster, noget af tiden sammen med Stinne.

Søndag d. 2. juli kl. 6.34. I går var medierne præget af 2 begivenheder: Lidt før midnat fredag aften skete der en ulykke på Roskilde-festivalen, hvor 8 unge mænd

døde under en sammenstimlen foran en musikscene. Dette påvirkede den anden begivenhed, åbningen af Øresundsbroen, som var stort planlagt og meget omtalt i forvejen, men fik en anden begyndelse end ventet, idet statsminister Poul Nyrup Rasmussen mindedes de døde ved et minuts stilhed. Her var det regnvejr en stor del af tiden, men ved Øresund holdt det tørvejr, og der blev vist mange flotte indslag.

Birgit ringede og sagde, at nu kunne Stinne godt flytte ind i sin nye lejlighed, så vi aftalte at køre hende til Århus på mandag til færgen kl. 16. Jeg har altid holdt meget af denne moster, og det er ikke blevet mindre af at have hende boende i 6 uger.

Ingrids tante Grethe ringede og fortalte om et par henvendelser fra Amerika angående slægtninge, og hun havde fundet ud af, at begge kunne knyttes til vores slægtsregistrering, så det giver en fyldig redegørelse til amerikanerne, og vi får udvidet vores kendskab til slægtens gang.

Mandag d. 3. juli kl. 11.19. Det var i går eftermiddag det dejligste sommervejr. Ingrid tog solbad, og jeg cyklede til marken efter jordbær. Om formiddagen var jeg i Grindsted efter nogle sulfotabletter til Stinne, som havde fået blærebetændelse, og vagtlægen var flink og udskrev medicinen, som straks hjalp.

I formiddags ringede Birgit for at sikre sig, hvilket tidspunkt vi havde aftalt at sætte Stinne på færgen i Århus. Vi havde lige været ude og gå en tur i det dejlige vejr, som fortsætter i dag. Der var et egerm i træerne lige herudenfor. Stinne vaklede lidt, da hun slap min arm, og jeg foreslog, at hun får en rollator, hvilket hun så også er indstillet på, og hvilket jeg også sagde til Birgit, som var enig. Stinne sagde til hende, at hun er i paradiset her. Kan vi få større ros for omsorgen i de forløbne 6 uger! som også har været så gode for os, fordi det er godt at kunne hjælpe, og Stinne er det mest omgængelige, taknemmelige og mindst fordringsfulde menneske, man kan tænke sig.

Tirsdag d. 4. juli kl. 21.39. Vi har haft endnu en dejlig solskinsdag. Turen til Århus i går forløb fint og som planlagt. Birgit ringede både i aftes og i formiddags. Stinne var glad for sin nye lejlighed og havde i dag fået telefon kun en time efter, at den var bestilt.

Der var mange jordbær i dag, og det var dejligt at gå en tur på marken, hvor planterne gror godt i varmen og ikke mangler væde. I dueslaget har der været uro de sidste dage. Et par unge hanner uden mage skaber ballade: en af dem hakkede en 14 dage gammel unge til blods, hvorfor jeg satte den i bur en halv dag. Den anden lokkede en hun ud af et parforhold, hvilket sjældent sker og i dette tilfælde er uønsket, da hunnen er dens mor, som ikke helt forlod sin gamle mage, men lod sig kurtisere af begge hanner, dog mest den unge, som jeg derfor midlertidig har sat i et bur. Det sker ret ofte, at en han søger at erobre en anden hun, men det er meget sjældent, at det lykkes.

En rugehøne, som ligger på 10 æg, havde i dag været så længe ude, at æggene var blevet kolde, så det er spændende at se, om fostrene har overlevet det.

Fredag d. 8. juli kl. 8.03. I går var vi i Viborg og vejret slog om fra stærk varme til køligt overskyet. I onsdags plukkede jeg mange jordbær efter et par gode solskinsdage. Om formiddagen arbejdede jeg med at rense en rabat langs opkørselen til carporten for græs, som jeg læssede på anhængerens og kørte på genbrugspladsen sammen med andet affald.

Lørdag d. 9. juli kl. 21.36. Det har været en dag med solskin og temperaturer, som var rare at arbejde ude i, så jeg har malet 3 stolper, som jeg har sat op i skellet til naboen mod vest og sat et trådhegn på i forlængelse af det plankeværk, som vi tidligere har lavet, så nu er der igen lukket, og hønsene kan gå i et område vest for huset. Jeg havde rugeæggene i vand og konstaterede med glæde, at der er liv i dem. Nogle kyllinger pippede, så de først kommer måske ud i morgen, derfor har jeg også samlet det bur, hvori jeg plejer at have kyllinger i carporten.

I aften var jeg cyklende til marken efter jordbær, som der stadig er så mange af, at vi kan spise så mange, som vi har lyst til og også få nogle i fryseren. Ingrid har bl. a. vasket sengelinned, som har været ude at tørre, og jeg har lagt andet linned på sengene. En rigtig dejlig dag med stor aktivitet.

Mandag d. 10. juli kl. 9.32. I går regnede det meget af tiden, så vi var kun ude på en gåtur til Netto efter mælk og yoghurt. De første kyllinger kom ud af æggene i går, og til morgen var der kun to æg, som manglede at blive klægget.

Jeg blev færdig med bogen ”Gaarden” i går og har i sindet et stærkt indtryk af den kamp, som generationerne lige før os har kæmpet for tilværelsen.

Nu er nogle stikkelsbær modne, og vi spiser en del hver dag, så de afløser på bedste måde som sædvanligt jordbærrene som dagligt kosttilskud.

Onsdag d. 12. juli kl. 6.44. Det har tordnet lidt og regnet meget af tiden de sidste 2 dage, som for en stor del er gået med slægtsregistrering. Jeg ringede mandag formiddag til Leif Hygum, som kom samme eftermiddag med oplysning om en del af sin slægt, som jeg indtastede, hvorefter vi har 161 efterkommere efter Søren Nielsen Hygum, og kan udskrive dem til de slægtninge, som ønsker det. Han kom i begyndelsen af 1800-tallet fra Hygum i V. Nebel til Skads og fik tilnavn efter sit fødested.

Ingrids tante Grete sendte os i går en diskette med 3 slægtsgrene med 178 personer, som jeg har tilført vores registrering og tildelt anerelationsnumre.

Imellem bygerne har jeg været ude og se til mine 9 kyllinger og gøre forberedelser til en indhegning til dem. Jeg er begyndt at læse Thomas Olesen Løkkens bog ”Pigen fra Vildmosen”. Forfatteren var gift ind i Ingrids slægt, og jeg har godt lide hans jordnære skildringer af egnens folk.

Fredag d. 14. juli kl. 6.29. I går var vi i Viborg og fandt nye oplysninger om vore slægter. Det var tørvejr med en del blæst og solskin, så i aftes kunne jeg plukke nogle jordbær på marken, og det var en nydelse at gå ude i haven, da blæsten havde lagt sig.

Inden vi gik i seng, slukkede jeg for fryseren, som trænger til at afrimes. Jeg har lige lagt alle frysevarer ind på gulvet i et værelse og dækket dem til med dyner, mens et par spande varmt vand er ved at løsne rimen i kummefryseren på 500 l. Vi har stadig en del frugt og grøntsager fra sidste år og må nu se at holde dem adskilt fra de nye.

Lørdag d. 15. juli kl. 21.13. I går lavede jeg løbegården til kyllingerne færdig, og det var sjovt at oplevede, hvorledes det lykkedes at lave det som udtænkt. I dag har det været dejligt sommervejr, og hønen med kyllingerne har rigtig nydt at rode i noget jord og finde smådyr. Jeg var i formiddags på marken og lugede nogle rækker, før jeg plukkede ærter og jordbær. Efter et lille hvil, da jeg kom hjem, begyndte jeg at klippe en hæk af hæg ud mod cykelstien på Kærvej, hvor jeg har plantet en meter fra stien, så hækken kan stå længe med de smukke grene, før den klippes på ydersiden. Jeg har for længst klippet på indersiden, så der er nye fine blade. Det arbejde gjorde jeg færdig i eftermiddag og smed det afklippede over hækken, hvor det kan ligge og formolde i et området, som hønsene går i.

Efter et bad klippede Ingrid mig. I det fine vejr kunne det foregå i haven.

Søndag d. 16. juli kl. 22.07. Dagen begyndte med noget morgentåge, men da den lettede varmede solen hurtigt luften op, så vi cyklede sammen til marken og lugede lidt, før Karen Odegaard kom for at hente nogle kartofler, og vi fulgtes med hende hjemad. Vores aspargeskartofler har haft skimmel i toppen. Derfor tog vi af dem i dag for første gang, og de var større, end jeg havde regnet med og skal derfor også snart tages op, så vi både har læggekartofler til næste år og selv får nogle af de bedste. Gulerødderne er også parate til brug, og vi tog nogle med hjem. De smagte noget bedre, end dem vi har købt den sidste tid.

I eftermiddag har jeg omlagt nogle fliser ved døren til havestuen, fordi de var sunket ned, så de ikke understøttede døren rigtigt. Det var sveddryppende varmt og dejligt i solen. Derefter har jeg klippet et stykke hæk med mirabeller. Det var anden gang, gik let og blev fint. Der er en del frugter i hækken, så jeg kan glæde mig til dem også.

Mandag d. 17. juli kl. 19.31. I formiddags var jeg på marken og fræsede mellem rækkerne i 1 ½ time, så det kom til at se pænt ud, og jorden ligger løst, så der ikke sker så stor en fordampning fra overfladen. I eftermiddag har jeg klippet de sidste hæk, den mod naboen mod nord, hvilket var let, da den for 2 ½ år siden blev klippet med i ca. 50 cm højde og holdes der.

Jeg har lige ringet til moster Stinne. Hun har det godt i sin nye lejlighed, men keder sig lidt. Hun havde haft besøg af sin datter i søndags.

Torsdag d. 20. juli kl. 7.08. Vi var i går på arkiv i Viborg, og det lykkedes mig at finde forbindelsen mellem en Holger Spangsberg, som har været omtalt i avisen i

anledning af sit guldbryllup, og mine registrerede Spangsberg. Ingen af hans forældre havde Spangsberg-navnet, men hans mor viste sig at være datter af Niels Spangsberg Hansen, hvilket var nævnt ved hendes vielse. Jeg havde hende ikke med blandt dennes børn, som jeg har modtaget fra en anden forsker, og denne vil jeg nu skrive til og gøre opmærksom på dette og et par andre misforståelser.

Fredag d. 21. juli kl. 21.42. Helt uventet fik vi i dag ret lang tids solskin og varme til solbad. Jeg har både i går og i dag plukket en del bær, både stikkelsbær, biva og ribs, som er kommet i fryseren, og i går plukkede jeg mange ærter på marken. De kom også i fryseren. Bjarke kom med tog til Vejle i går eftermiddag og bliver hjemme nogle dage. I medierne har vi i dag hørt om nye vejrrekorder. En række lavtryk trækker på usædvanlig vis rundt om Danmark mod uret og giver voldsomme regnmængder i Nordsverige med store oversvømmelser til følge. Nye målinger viser, at der sker en uventet stor afsmeltning af isen på Grønland.

Lørdag d. 22. juli kl. 21.03. Dagen begyndte med tågedis, og da den lettede var det dejligt varmt en tid, hvor jeg arbejdede i haven. Ved middagstid kom en kraftig byge, og det var også godt, for jorden var noget tør. I løbet af eftermiddagen er der kommet endnu 2 store byger, den ene med torden. I aften har jeg været cyklende ud til marken, hvor jeg har trukket nogle melder op mellem kartoflerne og taget nogle gulerødder med hjem. Det er stille og lunt, rigtig dejligt vejr at cykle og gå ude i.

Mandag d. 24. juli kl. 7.41. I går startede jeg dagen med at udskrive 300 familieoversigter fra mit hjemsgn, Hee. Samlingen skal afleveres til lokalhistorisk arkiv der og er familier af min slægt nævnt i samme rækkefølge, som de findes i sognehistorien, Hee sogns bosteder, som jeg i mit eksemplar har forsynet med anrelationsnumre i marginen. Jeg supplerer sognehistorien med mange data og familiesammenhænge. Midt under udskrivning slap vores papir op, men jeg kunne cykle til vores arkivlokale og låne en pakke papir, så jeg kunne gøre udskrivningen færdig og slutte med et register.

Jeg ringede til min bror ved middagstid for at høre, om de havde tid til vores besøg, men det kneb foreløbig, da han skulle hjælpe sin søn med høsten, og de havde aftale med andre gæster sidst på ugen, så nu skal de ringe, når det kan passe dem at få vores besøg.

Det var varmt i går formiddag, da solen havde spredt morgendisken, og jeg var også i haven og rydde op i de mange afblomstrede valmuer, som jeg samler i et par dynger, så de formulder og ikke udvikler så mange frø. Om eftermiddagen drev et par tordenbyger forbi, uden at der kom andet end få dråber her.

Jeg blev færdig med bogen ”Pigen fra Vildmosen”, der mod slutningen er meget dramatisk med lykkelig udgang. Thomas Olesen Løkken skildre også i den som flere andre bøger både en vildmosebrand og en voldsom snestorm.

Vi blev inviteret over til naboerne Bodil og Jørgen til aftensmad. De var lige kommet hjem fra ferie på Korsika og kører i dag i sommerhus. Vi fik god korsikansk inspireret mad og hyggelig snak nogle timer.

Onsdag d. 26. juli kl. 6.15. Da jeg kom op i går kørte computeren med et program, som omsætter vore slægtsforskerresultater til et internationalt format, som Bjarke vil lægge ud på en hjemmeside. Nu har maskinen arbejdet over et døgn på dette arbejde og er ikke færdig. De første 50.000 tog forholdsvis kort tid, da godt 70 % var nået i går morges på nogle timer, men nu et døgn senere i de sidste 30 % ikke klaret. Det må skyldes et kontrolsystem, som bliver mere og mere tidkrævende med antallet, så det ville være en fordel at opdele vore 68.000 i godt 11.000 fra Vendsyssel, 35.000 fra midtvestjylland og 21.000 fra sydvestjylland, som svarer til Ingrid's slægt, min mors og min fars.

Både mandag og tirsdag har jeg arbejdet en del i have og mark med at plukke ærter og bær, tage kartofler op og lidt gulerødder med hjem. Nogle læggekartofler af tidlige sorter har jeg lagt i kule for at sikre næste års produktion. Ærterne er særlig fine i år og næsten fri for orm, så vi har lagt mange små posefulde i fryseren. Der er stadig en del stikkelsbær at plukke til at spise, og den første blomme spiste jeg i mandags.

Torsdag d. 27. juli kl. 14.14. Da det ikke så ud til at få nogen ende med computerens arbejde med de 68.000 personer, afbrød vi og opdelte filen, som jeg var kommet i tanke om. Det gik hurtigt med at få behandlet de godt 11.000 og lagt det over i RootsView, men da det program også gik i gang med at lave anetræer for alle, var der igen kapacitetsproblemer. Vi har haft nogle dage med en del sol, men i dag er det overskyet tørvejr. Jeg har været på marken efter gulerødder og ærter og rykkede toppen af en del kartofler, som var ved at visne efter skimmelangreb. Knoldene er store nok og fine, så vi får et rimeligt godt udbytte.

Fredag d. 28. juli kl. 21.31. I dag har det været gråvejr hele dagen og det har set ud til regn, men det har ikke regnet, og jeg har været ude i haven nogle gange, plukket lidt frugt og vandet en del. Jeg var ved at plante nye jordbærplanter, da jeg fik voldsomt ondt i ryggen og næsten ikke kunne rette mig op, men efter nogen tid inde i en god stol forsvandt smerterne, og i aften har jeg været cyklende ud til marken, hvor jeg gik en tur med hakken ned over stykket og hakkede noget ukrudt op, men der er ikke meget, og det er bære en fornøjelse at se afgrøderne gro og ikke mangle vand. Jeg har plukket de første få vindruer i havestuen, så de bliver også et kosttilskud i den kommende tid.

Bjarke har arbejdet på at finde et program, som kan lægge vores slægtsforskning ud på en hjemmeside. Vi så nogle forskellige på nettet i aftes, og var ved at mene, at vi skulle nøjes med anelister, men Bjarke prøver altså endnu med alle Ingrid's godt 11.000 slægtninge. Jeg lavede i morges underbiblioteker med Ingrid's og mine aner, som er henholdsvis 312 og 614.

Søndag d. 30. juli kl. 7.42. Jeg sov i dag til kl. 6.30 og har nu læst søndagsavis, hvori jeg fandt en anmeldelse af en bog om Bang & Olufsen, som har min interesse, fordi

begge grundlæggere er registreret i min fars slægt. Jeg har derfor også noteret i slægtsregisteret ved forfatteren, Jens Bang, at denne anmeldelse er i JV i dag.

Vi har en del dage haft overskyet tørvejr, men i går klarede det op sidst på eftermiddagen, da jeg cyklede ud til marken efter kartofler og fjernede toppen af en del, så efter endnu et par ture vil kartoffelstykket stå uden toppe. I drivhuset er den første tomat rød og klar til at tage ind i dag. Jeg blev i går færdig med at plante jordbær i et par rækker i haven, men skal have plantet nogle på marken, når det har regnet igen.

I aftes begyndte jeg efter Ingrid's anbefaling at læse en bog af Krista Louise Jørgensen: "Anes sidste skilderier", som i jeg-form beretter om fortællerens oplevelser og tilbageblik ved moderen Anes død. Umiddelbar interessant, fordi tid og miljø minder om mit eget.

Tirsdag d. 1. august kl. 5.32. Jeg er stået tidligt op, fordi jeg har udsovet, da vi gik tidligt i seng, ca. kl. 22.30. Avisen er ikke kommet endnu. I går blev jeg færdig med knapt 2 års arbejder på indtastning af Ø. Brønderslev kirkebogs dåb, vielser og begravelser fra 1666 til 1891. Ingrid har læst korrektur på den måder, at hun læser, hvad jeg har skrevet, og jeg følger med på skærmen på mikrofiche-læseapparat. Hun er god til at opdage fejl. Når hun har været hjemmefra eller haft travlt med andre ting, har der været flere hundrede poster, som ventede på korrekturlæsning, men på det sidste har hun læst hurtigt efter indtastning.

Jeg sendte i går en e-mail til DDA og bestilte 4 numre til Hallund sogn, som vi har på mikrofiche. Den ældste del er ført parallelt med Ø. Brønderslev, da det er et pastorat. Jeg bestilte også en ny udgave af folketællinger på cd-rom, som jeg får rabat på, da jeg er indtaster.

I går eftermiddag klarede det op og blev solskin. Da det også blæste en del, tørredes vores vasketøj fint. Ingrid sorterer som regel tøjet og starter vasken. Jeg hænger det ofte ud og tager det ind, lægger noget af det sammen og på plads, mens Ingrid stryger noget af det, og vi hjælper hinanden med at lægge de store ting sammen. Jeg slagtede 4 duer, 2 gamle hanner, fordi der var blevet for mange, og et par unge hanner ventede på at komme til, og et par unger, som kom i fryseren. Så cyklede jeg ud til marken og fjernede nogle flere toppe fra kartoflerne.

I vejroversigten i tv hørte jeg, at det i juli kun har regnet 2/3 af normalen og solen har skinnet mindre end normalt. I nat har det regnet en del til gavn for mange planter.

Onsdag d. 2. august kl. 8.46. I går formiddag blev vi færdige med at læse korrektur på Ø. Brønderslev. At jeg så ikke lige har mulighed for at indtaste mere, før jeg får tildelt nye numre, gør at jeg læser mere. I "Anes sidste skilderier" omtales side 57 "den evige kamp for harmoni", hvilket for mig til at tænke på, hvordan jeg har anset harmoni for en ønsketilstand, men i erkendelse af vore omstændigheder som meget forskellige individer har jeg afstået fra "kampen", resigneret, at harmoni i vort samliv ikke kan opnås, men vi må så lægge vægten på andre positive ting som fælles

grundholdning til væsentlige forhold i livet så som orden i økonomi og hensyntagen til og hjælpsomhed over for andre mennesker, specielt svage grupper eller individer.

Vi var undtagelsesvis ikke på landsarkivet i sidste uge, men har aftalt at tage derop i morgen. Jeg vil da bruge en del af tiden på at følge nogle af Ingrid's slægtninge i Ø. Brønderslev og nabosogne efter 1892, så kipindtasningerne kan suppleres med vore slægtsregistreringer.

I går brugte jeg lidt tid på opfølgning af grene af min fars slægt, som jeg har i 3 bind efterslægt efter herredsfoged Troels Winther, som levede i 1400 tallet i Brøns, og hvis 10 generationers efterslægt er samlet af Svend Jacobsen og Hans-Ole Mørk. Jeg har ret nære slægtninge i flere grene i denne oversigt og bygger videre på dem, når jeg ikke har andet mere spændende opklaringsarbejde.

Fredag d. 4. august kl. 7.03. Nyhederne er i dag præget af stimulanser på den måde, at den senere tids megen tale om erstatning til folk, som har taget skade af rygning, følges op af en meddelelse om, at danske kvinder har rekord i rygning og 25 % af dem dør af sygdomme, især lungekræft, fremkaldt af røg. Desuden tales der om kampen mod ecstasy, og det foreslås at skærpe loven, så det bliver ulovligt at have mere end en pille på sig. Som så mange andre af dem, der udtaler sig, kan jeg ikke forstå, at nogen i den grad vil sætte deres velfærd på længere sigt på spil for en kort tids eventuelle fornøjelse, men på den anden side er det en gammel erfaring, at hvert individ og hver tid vil gøre sine egne erfaringer, koste hvad det vil.

I går fik vi nogle gode regnbyger med over 20 mm nedbør i dagens løb, så nu kan jeg plante nye jordbær på marken, og afgrøderne kan vist ikke komme til at mangle vand i år. I forgårs skinnede solen så meget at Ingrid tog solbad på græsplænen, og jeg arbejdede i mark og have kun iført korte bukser.

I VAF i går og i JV i dag er der stort opsatte artikler om vores borgmester, Erik Tychsen, som bliver 60 år i morgen og har været med i kommunens politik i 30 år, deraf 18 år som borgmester, hvilket er vanskeligt at forstå, da vi er mange, som synes, at han ikke er egnet dertil. Han taler åbent ud om en kræftsygdom i spiserøret, som han får kemobehandlet, og man kan have megen sympati for hans person, men ikke for hans politik.

Lørdag d. 5. august kl. 7.04. I aftes blev jeg færdig med bogen ”Anes sidste skildrier”, og det er interessant så godt forholdene på et plejehjem skildres med redegørelse for de skiftende indstillinger til plejens omfang, som vi har oplevet de senere år. Vi genkender mange situationer både fra oplevelser med Ingrid's mor, mine mange besøg på vores plejehjem i de år, hvor jeg læste op ved formiddagskaffen om fredagen, og nu Ingrid's arbejde i ældrerådet.

Jeg begyndte at læse op, da jeg blev pensioneret i 1991, og læste næsten hver fredag, indtil jeg fik en blodprop i hjertet for 3 år siden. Jeg levede mig meget ind i handlingen i det, som jeg læste, fortrinsvis socialhistoriske skildringer fra begyndelsen af 1900-årene i mere eller mindre fiktions præget litteratur. Det kunne

undertiden knibe at styre min egen følelsesmæssige bevægelse under oplæsningen, og det blev helt galt efter blodproppen, hvorfor jeg har valgt at lade være med at læse mere op på den måde.

Vi oplevede i går endnu en af disse dejlige sommerdage med god varme efter regnen i forgårs, og det var en sand nydelse at arbejde i have og mark. I aftes registrerede jeg en del fra Troels Winthers efterslægt, da jeg ikke har fået nye registreringsnumre fra DDA. Ingrid så på internettet, at DDA har lukket for ekspedition i denne uge.

Vores nabo Bodil Bruhn var her lidt i går eftermiddag og sagde, at da hun aftenen før så Søren Ryge Petersen i tv, tænkte hun, at der ligeså godt kunne laves en udsendelse med mig, fordi jeg på samme måde nyder mit havearbejde, hvilket også en af Ingrids kusiner engang har bemærket. Det meste af det jeg laver er lystbetonet, og jeg kommer til at tænke på, at Torben ved min 60 års fødselsdag sang om mig og tillagde mig meningen, at *livet er en leg*, hvilket jeg godt vil vedkende mig, selv om jeg ikke havde tænkt tanken før.

I mit første livsafsnit som barn og ung var min etiske indstilling meget præget af min kristne opdragelse, og i mit arbejdsliv var jeg ansvarsbevidst og pligttopfyldende, så jeg med bevidstheden om at have gjort det så godt, som jeg kunne, både i tiden og bagefter kan tænke på det med glæde. Det var en meget stor glæde for på min 60 års dag at få en hilsen fra en tidligere elev med tak for, at jeg lod barnet i hende leve under skolegangen, og udsagnet om det stadig lever. Hun havde en stor skriftlig fortælleglæde, men i starten vanskeligt ved at stave, hvilket jeg ikke kritiserede, som faderen mente, at jeg skulle. Det var så dejligt at blive bekræftet i troen på, at man har gjort det rigtige. I min 3. alder som pensionist føler jeg mig meget privilegeret derved, at jeg kan bruge min tid til det, som jeg har lyst til, at jeg har et godt helbred og at jeg ikke har nogen økonomiske byrder.

Søndag d. 6. august kl. 7.40. Dagen begynder ligesom i går med gråvej og finregn. I går klarede det op om eftermiddagen, så jeg cyklede til kirkegården og derefter til marken, hvor jeg arbejder kort tid med håndkultivatoren. Flere gange rystede jeg i går blommetræet og fik mange dejlige blomster, så vi spiste alle dem, vi havde lyst til. Jeg begyndte at læse "Frit løb" af Tage Skou-Hansen, men synes ikke den er særlig interessant, og Ingrid, som låner mange bøger på biblioteket – hun har været skolebibliotekar – anbefaler mig så i stedet endnu en bog af Krista Louise Jørgensen: "Løbesod og Diamanter", dagbogsroman om at blive gammel. Den vil jeg gå i gang med, for hun synes at kunne beskrive disse forhold på en nærværende måde.

Ingrid kommer og viser mig en artikel i søndagsavisen om tyrefægtning i Spanien. Jeg havde nok set den, men ikke fundet noget særlig interessant derved. For hende var det en helt anden sag, for hun havde været på det samme sted nogle få dage før forfatteren i sommer.

Mandag d. 7. august kl. 7.13. I dag skinner solen og det blæser lidt. I går var det gråvej hele dagen, og jeg cyklede sidst på eftermiddag til marken efter gulerødder,

lugede lidt og tog noget ukrudt med hjem til kyllingerne, som især er glade for fuglegræs.

I aftes registrerede jeg en del af Troels Winthers slægt, hvor jeg går efter de grene, som jeg kan føre videre ved forskning på landsarkivet, mens de grene, som føre til andre egne får lov at ligge foreløbig. Det er interessant at se, at der af og til sker indgifte fra en slægtsgren til en anden.

Ingrid er også i gang med opfølgning af dele af sin slægt og finder lidt på internettet i mormonernes familysearch. Vi har for flere år siden lavet 4 ringbind med henholdsvis mine og hendes forældres aners familier i anenumrenes rækkefølge og med faddere skrevet til alle anesøskende. Disse bind vender vi af og til tilbage til for at fastholde den viden, vi har og se, om vi har alle relevante oplysninger med i Brother's Keeper.

Tirsdag d. 8. august kl. 7.08. Der blæste i går en kold vind, som gjorde ubehageligt at være ude ret længe ad gangen, men jeg hængte da vasketøj ud og det tørrede fint. Mange blomster blæste ned, og jeg tog stenene ud af en lille spandfuld, som blev lagt i fryseren til senere fremstilling af marmelade.

Bogen om 2 gamle menneskers besværligheder er ret let læst og sætte nogle tanker i gang om vore egne forhold på lidt længere sigt, men vi har det så godt nu, at der ikke er nogen grund til at bekymre sig meget om en fremtid, som vi ikke ved, om vi får. I bogen beskrives, hvor vanskeligt det er for de gamles halvgamle børn at hjælpe de gamle på en tilstrækkelig måde. Selv om de gamle frabeder sig hjælpen, forventer de alligevel at få den.

Da Ingrid skulle begynde på sin pensionisttilværelse, var jeg lidt bekymret for, at jeg ikke ville få så meget tid til min egen rådighed, men det er gået bedre end frygtet, fordi hun deltager i så meget udadvendt virksomhed. Nu underviser hun nogle timer et barn på 4 år i engelsk, fordi forældrene skal flyttet til England med det. I aftes var hun som næsten hver mandag aften i sommerhalvåret sammen med en flok jævnaldrende damer på tur i anlægget. De løb vel i starten og siger stadig, at de skal ud at løbe. Hovedformålet er dog socialt samvær og udveksling af nyheder. Tit slutter de hjemme hos en af deltagerne, så der går nogle timer.

Onsdag d. 9. august kl. 6.55. I går blev jeg færdig med at læse om det gamle ægtepar, som måtte flytte fra deres hjem gennem mange år, da manden blev ramt af kræft i en alder af 90 år og efter diamantbryllup. Han var ellers den stærkeste, og konen måtte flytte til en lejlighed nær ved plejehjemmet, som manden var på den sidste tid. Den halvgamle datter, som fortæller historien i dagbogsform, er hos sin far, da han dør, og giver en detaljeret beskrivelse af forløbet.

I forbindelse med læsningen kommer jeg til at tænke på mine forældres død. Mor blev kun 68 år og døde af kræft på sygehuset. Jeg kom på besøg sammen med min far få minutter efter at døden var indtrådt, og vi mødte min morbror på gangen. Han havde været hos hende, hvilket jeg var ham taknemmelig for, men ikke nåede at fortælle ham, da han døde kort efter. Far boede nogle år på plejehjem og var glad for

det. Da han var 80 år, blev han meget svækket af en influenza og lå et halvt år i sengen. Da oplevede jeg, hvor følelsesmæssig svært det var at hjælpe med en så nødvendig ting som at anbringe urinflasken hos ham i sengen. Efter det lange sengeleje sov han ind uden pårørende hos sig. Så går tankerne også til vores søn, der døde som 18-årig. Det er det eneste dødsfald, jeg har overværet. Han holdt bare op med at trække vejret, da vi havde indtryk af, at han var faldet i søvn.

Det er min opfattelse, at livet er en række kemiske processer, og når de ophører ved dødens indtræden, er det total ophør af det liv. Hvad der kaldes ånd og sjæl er resultater af de kemiske processer, og jeg kan ikke forestille mig, at noget af det kan eksistere uden kroppen. Når livet bliver for besværligt, skal det enkelte menneske have lov til at vælge det fra og bør kunne få hjælp dertil af lægen. En sådan adgang til dødshjælp kunne forhindre, at nogen føler sig nødsaget til at begå selvmord på et tidlige tidspunkt for at være sikker på at kunne gennemføre sin vilje.

I går fik jeg e-mail fra DDA med nye indtastningsnumre, så jeg kunne komme videre med indtastning af kirkebøger, men jeg har også i de sidste dage indtastet nogle hundreder af Troels Winthers efterslægt, så der er meget at arbejde videre med på landsarkivet. Jeg er i gang med en lydavis, som det kniber at finde stof nok til i denne sommertid.

Fredag d. 11. august kl. 6.58. I går var jeg sammen med Allan og Linda i Viborg, hvor jeg brugte næsten hele tiden på at følge en familie af Ingrid's slægt fra 1826 og 100 år frem i Ajstrup sogn, hvor jeg så også fandt andre af hendes slægtningen, som jeg kunne tilføje nye oplysninger.

På hjemturen regnede det en del. Linda sad og læste, og Allan sov noget af tiden. Jeg var også søvngig efter en dags koncentreret søgning og tidlig vågen om morgenen. Ved 17 tiden, da vi kørte på en lang lige strækning uden megen trafik, faldt jeg i søvn et øjeblik og kørte ud midt på vejen, hvor jeg opdagede, at Allans hånd var på vej til at tage om rattet for at rette bilen op. Jeg kørte straks ind på en holdeplads i vejens højre side og lod Linda køre videre. Det var meget heldigt, at der ikke var modgående trafik. Men havde der været det, havde min opmærksomhed nok også været rettet derimod, så jeg ikke havde sluppet så helt af, at jeg faldt i søvn. I aftes kredsede mine tanker meget om det skete, og jeg besluttede, at jeg ikke mere vil udsætte andre og mig selv for en sådan fare, som det er at køre i søvngig tilstand.

Også efter at vi var kommet i seng, blev tankerne ved at kredse om det skete, men vi snakkede om det, da jeg havde fortalt om det lige efter min hjemkomst. Ingrid hjalp mig som den gode ægtefælle hun er til at slappe af, og jeg sov som sædvanligt til kl. godt 5 i morges med et enkelt toiletbesøg midt på natten.

Jeg tænker meget på, hvordan jeg kan undgå at lade mig distrahere fra fuld koncentration om kørslen, når der samtales i bilen. Jeg synes, det er blevet vanskeligere at beskæftige sig med flere ting ad gangen, selv om det altid har knebet for mig, og jeg da også før i tiden har oplevet situationer i trafikken, hvor jeg tænkte,

at jeg var heldig, når jeg opdagede, at der kunne være opstået en fare, hvis der lige havde været andre trafikanter.

Søndag d. 13. august kl. 7.53. Der er igen gået et par dage, hvor et tilbageblik ikke giver meget at fortælle om. Fredag registrerede jeg resultaterne fra torsdag, var til Allans reception for 25 års arbejde i Legoland, en tur på marken begge dage. I går vaskede jeg bil og slog græs. Da plænen ikke får tilført gødning, er væksten moderat.

Vi så noget af en temaaften i TV2 om dyreunger, og en lang film optaget på video om nogle menneskers forhold i Tjekkoslavakiet under kommuniststyret fordelte vi over 3 perioder.

I dag skal vi på besøg i Vestervig hos Ingrid's søster Bodil, som samler nogle af sine søskende til familiesammenkomst på deres gård.

Mandag d. 14. august kl. 7.11. I går var det fint vejr at køre bil i. Der var overskyet, indtil vi kom i nærheden af Limfjorden, men derefter skinnede solen hele dagen. Vi nød at sidde ude i haven og spise frokost i hyggeligt samvær. I Ingrid's familie vil man gerne spille et eller andet for selskabs skyld, men også for at vinde. I går blev det bosje, og jeg var undtagelsesvis med til det og vandt spillet, hvilket jeg syntes var sjovt nok, mens det vist ærgrede de andre mere end det glædede mig.

Midt på eftermiddagen var vi en tid ved Vesterhavet, hvor Ingrid og Bodil lå i sandet sammen med Bodil's barnebarn på 1 år og syntes, at det var dejligt. Jeg gik lidt frem og tilbage langs vandet og kikkede noget af tiden på de mangeartede sten, som skylles op på stranden, men jeg har ikke nogen stor fornøjelse af at være ved stranden.

Inden vi kørte hjem, spiste vi grillstegt oksekød og fik en kop kaffe. Kødet var kraftigt krydret, hvilket jeg ikke bryder mig om. På hjemturen var Ingrid noget optaget af solnedgangen og snakkede om, at vi sjældent ser en solnedgang, fordi vi bor mellem høje træer. Samtidigt med at solen gik ned i vest, stod en stor fuldmåne op i øst, Jeg tænkte på, at jeg nyder morgenen med lysets komme mere end aftenen. Vi var vel hjemme kl. 22.30.

Onsdag d. 16. august kl. 7.29. Vi har haft et par dage med lunt vejr og lidt sol, så det har været rart at komme ud og arbejde lidt på marken med at hakke ukrudt væk mellem kartoffelrækkerne, hvor der er vokset en del frem, efter at jeg fjernede toppene. Jeg har sået honningurt i det stykke, hvor kartoflerne er taget op. Frøene dertil hentes på de planter, som blomstrede først på sommeren.

Jeg har læst en del af Mariane Jelveds bog "Alt har sin pris", som giver en god forståelse af hendes baggrund og bevæggrunde. På mange områder - også det skolemæssige - er jeg enig med hende.

Hele verdenspressen følger i disse dage oplysninger om redningsarbejdet ved en russisk ubåd, som er sprunget læk og ligger på 100 meters dybde i Barentshavet. Den

116 mand store besætning risikerer at dø af iltmangel. En læge forklarede, at en sådan død ikke er særlig drastisk. Man sover bare ind, når man ikke får ilt nok.

I går eftermiddag var vi i Skjoldbjerg medborgerhus, hvor årbogen ”Fra Ribe amt” blev præsenteret og anmeldt, og i aften var jeg som sædvanligt tirsdag aften i lokalarkivet. Vi fik en stor aflevering af billede m. m. fra den nedlagte børnehave ”Børnebiksen”.

Fredag d. 18. august kl. 7.07. I går var vi i Viborg, Ingrid, Allan og Hanne, som kørte. Her havde det regnet meget først på eftermiddagen, omkring 20 mm på ganske kort tid, og i aften var det dejligt at cykle i tur til marken, hakke noget ukrudt væk og tage en kasse løg med hjem til tørring. Bjarke kom imens hjem i bil for at være her nogle dage, og han gav os i fælles fødselsdagsgave en større skærm til computeren, hvilket nok vil være en fordel under arbejdet derved.

Søndag d. 20. august kl. 6.25. I dag er jeg kommet op, før avisen er kommet, og da jeg ikke fik skrevet i går, sætter jeg mig til det først. Vi har haft endnu et par dage med dejligt sensommervejr, hvori det er fint at grave kartofler op og lægge dem i små netnylonsække i en kule i jorden, så man ved hjælp af en lang snor, som rager ovenud, kan trække en sækfuld op, når der er brug for det.

Jeg har siddet meget ved computeren med den nye skærm, som er behagelig, og indskrevet Ingrids slægtninge fra en slægtsbog, som vi har lånt gennem biblioteket. I denne bog er både manden og konen, som danner udgangspunkt for bogen, af forskellige grene af Ingrids slægt.

Den skærm, som vi nu har tilovers, gemmer vi på loftet, men den første computer, en Amstrad, som afløste vores rejseskrivemaskine omkring 1985, og som nu har stået ubrugt i 5 år, vil jeg aflevere til lokalhistorisk samling sammen med den elektroniske skrivemaskine, der fungerede som printer til den. Skrivemaskinen brugte jeg i 30 år, den første computer i 10 år, og i de sidste 5 år har jeg haft 3 forskellige computere i stigende størrelse med den samme laserprinter til plus en bærbar pc, som vi har med på landsarkivet for at kunne kontrollere, at vi ikke laver det samme arbejde flere gange. Vi skriver ikke direkte ind, dels fordi vi tit er to om at bruge den, dels fordi det er hurtigere at skrive en kladde, især når der arbejdes med flere familier samtidig.

De mange udskiftninger af maskiner er ret kostbare, men småting i forhold til hvad tilsvarende udskiftninger koster i kontorer og fabrikker, hvor tingene ikke mere bliver opslidt, før noget bedre er opfundet, og udviklingen kræver en fornyelse. Heri ligger vist en stor del af forklaringen på, at det er så vanskeligt at få pengene til at slå til alt, det man gerne vil. På mange områder synes man at foretrække nyt i stedet for at vedligeholde det gamle. Det giver større beskæftigelse, men også meget større resurseforbrug.

Mandag d. 21. august kl. 19.01. I går blev jeg færdig med at indtaste slægtsbogen, Bjarke vejledte mig i at lave en zipfil med Ø. Brønderslev kirkebog til DDA og hjælp

Ingrid med at få hendes hjemmeside færdig på internettet, så nu kan hendes 11.000 slægtninge og mine 614 aner studeres der.

I dag kørte Bjarke fra morgenstunden til kursus på Fyn, og vi var ved middagstid til Poul Anderssons 80 års åbent hus arrangement. Det gode vejr fortsætter, og jeg henter dagligt nogle spande kartofler på marken med min cykelanhænger.

I dag har norske dykkere åbnet den forulykkede russiske u-båd og konstateret, at den er fyldt med vand, så der er ikke mulighed for overlevende. Det er beskæmmende for den russiske flåde, at den ikke på 8 dage kunne klare, hvad nordmændene kunne på et døgn.

Ingrid er i aften med i Grindsted til et møde med socialdemokratiets euro kampagneleder, Henrik Dam Kristensen. Jeg tror, at hun deltager, fordi hun sætter stor pris på det sociale samvær, som jeg godt kan undvære.

Kl. 20.34. Jeg har nydt ½ time at høre og se i tv Drude Dallerup og Mariane Jelved drøfte fordele og ulemper ved euroen. Det er rart at være fri for et publikums forstyrrende påvirkning.

Fredag d. 25. august kl. 6.27. Dagene går hurtigt. I tirsdags opdagede jeg, at jeg skulle have en lydavis gjort færdig onsdag. Vi mente ellers begge, at det kun var en uge siden, den sidste blev lavet, men notaterne viste 14 dage, så jeg måtte arbejde koncentreret for at få den færdig. I går var vi som oftest om torsdagen i Viborg, og Allan og Grethe Fink var med os. Jeg ville have afleveret register til Ø. Brønderslev kirkebøger til landsarkivet, men printerens toner slap op, før jeg blev færdig med udskriften, så det må vente en uge. I onsdags hentede jeg endnu nogle kartofler hjem fra marken, så vi nu har til vinterens forbrug og kan sælge resten direkte fra marken.

Vi læste i forgårs i avisen at min fætter Kaj Gerner Schmidt i Brørup er død, og da vi har haft en del kontakt med ham gennem nogle år, har vi bestemt at tage til hans begravelse i eftermiddag. Han var 5 år ældre end mig, og mine forældres kendskab til hans navn har nok været bestemmende for, at jeg kom til at hedder Kaj. Vi besøgte ham på Fanø sammen med vores kusine fra Canada i 1989 og har besøgt ham i hjemmet i Brørup siden, da han som møbelsnedker istandsatte en gammel dragkiste, som Ingrid fik fra sit hjem.

Søndag d. 27. august kl. 6.11. Da Ingrid i fredags havde ondt i halsen, kørte jeg alene til Kajs begravelse. Præstens tale tog udgangspunkt i salmen ”Se nu stiger solen af havets skød,” og han drog paralleller mellem Kajs oplevelser af solopgange på Fanø og Jakob Knudsens oplevelser ved Kattegat. Jeg besluttede så ved mindesammenkomsten bagefter på Kongekroen i Foldingbro, at fortælle lidt om min glæde ved den samme salme og vores slægtskab til Jakob Knudsen. Kajs enke, Henny var meget glad for, at jeg var kommet, hvilket hun viste ved at tage mig under armen, da jeg hilste på hende lige efter, at rustvognen var kørt med Kaj, og så præsenterede hun mig for de omkringstående. På den måde blev jeg et middel til at bryde den øjeblikkelige trykkede stemning. Ved mindesammenkomsten slog Kajs svigersøn en

næsten munter tone an ved at fortælle om, hvad Kaj var god til, og begyndte med at sige, at Kaj selv ville have sagt, at han var god til alt.

I går var jeg til en klassefest, som nogle af de elever, jeg havde fra 1975-84, havde sammenkaldt til hos en af dem på en gård ved Holme å. Det var dejligt at møde dem og høre, hvordan de klarede sig på forskellig vis, faktisk alle var glade for deres arbejde og familieliv. Mellem et godt kaffebord og grillstegt kalkun gik vi en dejlig tur over Holme å og op på en bakke med udsigt over et smukt hedeområde.

Det har de sidste par dage været dejligt solskinsvejr med 20 graders varme, og det har stor betydning for høsten, som nu er på sit højeste. Der ligger fine dynger af korn og smukke baller af halm på markerne.

Mandag d. 28. august kl. 7.30. I går fandt Ingrid på internettet en slægtforsker, som hun har fælles aner med 6 generationer tilbage, og da vi også så hans kones anerække, opdagede jeg, at hun har fælles aner med mig 12 generationer tilbage. Vi har nu skrevet til dem og stillet vores viden til rådighed. De har kun studeret slægten i 2 år, mens vi har været 17 år om det. En gang før har vi fået kontakt med en forsker, som havde aner i både Ingrids og min slægt, og det bekendtskab har vi haft megen glæde af.

I går var det varmt og blæsende, og jeg cyklede til marken efter 2 sække ærter med modne bælg. De var fint tørre og gemmes til foder til duerne og lidt til udsæd næste år.

Onsdag d. 30. august kl. 7.34. Parret Bjarne og Vivi var meget glade for vores kontakt og sendte straks 2 ged.com filer med deres registrering, men vi har ikke kunnet indlæse dem i vores BK5, heller ikke med Bjarkes hjælp. Der går meget tid med at prøve, og vanskelighederne skyldes nok procedurefejl, men vi ved ikke, hvori de består. Kl. 8 efter endnu et forsøg lykkedes det at indlæse den ene ged.comfil, men ikke den anden. Kl. 8.45 så lykkedes også den anden fil. Glemte er alt besvær – næsten!

Kl. 20.51 Hele dagen har jeg næsten kun arbejdet med de nye oplysninger til BK5. Da jeg var utilfreds med den første overførelse, ville jeg starte forfra og indkøre den sikkerhedskopi, som jeg havde taget, før jeg begyndte, men så virkede den første diskette ikke rigtigt og ødelagde noget ved filerne, så jeg gik tilbage og brugte den forrige sikkerhedskopi, og det gav en del ekstra arbejde. Men nu har jeg passeret 70.000 personer og har taget ny sikkerhedskopi, som er overført til den bærbare pc, så jeg er klar til at tage med Hanne på arkiv i morgen. Ingrid er 3 dage på Askov højskole. Min fætter Anders ringede i morges, fordi han havde ringet til vores moster Stinne, som bliver 85 år i dag. Hendes datter Lillian tog telefonen og fortalte, at Stinne var blevet indlagt på sygehus i aftes med smerter i hovedet. Jeg har prøvet nogle gange i aften at ringe til Stinnes barnebarn Birgit, men har ikke fået forbindelse.

Fredag d. 1. sept. kl. 12.19. Radioavisen fik mig til at skrive netop nu ved en meddelelse om nye konstateringer af følger af forurening fra biler. Vi har længe vidst,

at forureningen var stor, men det lyder alarmerende, at den er så stor, og det er meget sørgeligt at et sådant gode er i den grad skadeligt på så mange områder. Da jeg kom hjem i aftes, ringede jeg til Birgit, men hun var ikke hjemme, så nu har jeg i dag prøvet igen og snakket med hendes mand, som ikke ville fortælle noget, men få Birgit til at ringe i eftermiddag.

Jeg har efter registrering fra morgenstunden været en tur på marken for at så honningurt og kultivere et stykke, som der har været løg i.

Søndag d. 3. sept. kl. 6.58. Natten til i går blev en tordenbyge herover og gav over 20 mm regn, så nu har efterafgrøderne let ved spire. Vi kørte i går eftermiddag en tur i bil til kommunens nordlige del, hvor en række sandbakker præger landskabet og giver et stykke særpræget natur, som vi på tirsdag vil vise Røde Kors besøgsvenner og –modtagere, som vi har lovet at vise rundt på en tur i bus, før vi skal drikke kaffe sammen med dem. Før turen skal vi samles i den lokalhistoriske samling i den hvide skole.

Det regnede igen i aftes, da jeg hentede vasketøj ind. Det havde tørret nogenlunde om eftermiddagen, og tøjet var dejlig blødt og ikke blevet vådt, da det hængte i carporten. I dag er det gråvejr, og jeg vil bruge noget af tiden til at indlæse lydavisen, som jeg begyndte på i går.

Birgit ringede fredag eftermiddag og fortalte, at Stinne skulle være på sygehus til mandag. Der kunne ikke konstateres nogen fysisk sygdom, men måske var hun deprimeret eller dement, måske begge dele, og man ville prøve at regulere med medicin. Stinne havde været betænkelig ved, at Lillian skulle komme, fordi hun ville have sin mor til at flytte til København igen. Det er måske denne psykiske anspændthed, som har udløst hovedsmerter. Det havde været meningen at fejre Stinnes 85 års fødselsdag hos Birgit lørdag aften, hvor hendes far, Svend Erik og hans nye partner, Britta skulle komme. I går eftermiddag ringede Birgit op igen. Hun havde hentet sin farmor på sygehuset til et besøg hos dem, så de alligevel var samlet. Jeg snakkede lidt med Stinne, men hun virkede noget konfus. Hun sagde tak for sidst, sagde, at hun havde det jo godt på sygehuset, og børnene var så søde.

Mandag d. 4. sept. kl. 6.45. I går fortalte Birgit i telefonen, at nu indstillede behandlerne, at Stinne får en plejehjemsplads, som hun længe har ønsket. Det må jo også betyde, at de kan se, at hun ikke mere kan blive ved at klare sig selv i det daglige. Så spurgte Birgit, om Stinne havde snakket med en præst, mens hun var her. Jeg sagde først nej, men kom så i tanke om, at vi havde jo haft besøg af vores ven, Erik Hansen, som har været præst. Han snakkede en del med Stinne både da hun var her sidste vinter og i sommer. Stinne havde sagt til sin datter, at hun havde snakket med en præst i Jylland, og datteren troede, at enten fantaserede hun, eller vi havde skaffet hende en sjælesørger. Dette viser, hvor let der kan opstå misforståelser.

Else og Kim, Ingrid's søster og svoger, kom her og spiste til aften i går efter en 2 dages tur til Tyskland. Vi havde ikke set dem eller snakket med dem i lang tid, så det var hyggeligt, at det lige kunne passe med dette korte besøg. Da de havde ringet først

på eftermiddagen om at de ville komme, cyklede vi til marken og plukkede bønner, lidt sølvbeder og persille til forberedelse af maden, som var stegte duer.

Jeg begyndte i går at grave et gammelt mirabelletræ op, for at få bedre plads til et nyt blommetræ i haven. Jeg gravede en rende rundt om træet og klippede rødder over med et høgenøb. Så skyller jeg jorden ud af rodklumpen, så jeg til sidst kan vælte træet og slæbe det bort, men det arbejde fordeler jeg over flere dage.

Fredag d. 8. sept. kl. 7.00. Tirsdag havde vi i fint vejr en vellykket udflugt i bus med Røde Kors besøgsvenner og –modtagere. Vi samledes i den lokalhistoriske samling på den gamle skole og kørte en tur i Billund området under min ledelse. Efter kaffe på vandrehjemmet kørte vi rundt i Vorbasse under Kurt Tønnings ledelse. Mange udtrykte deres tilfredshed med interessante oplysninger om de lokale forhold.

Onsdag var en trist regnvejrsdag – nu har vi fået vand nok – og jeg tilbragte meget tid ved computeren og færdiggjorde registeret over Ø. Brønderslev kirkebøger til Landsarkivet, hvor jeg afleverede det i går. Udbyttet af arkivbesøget var mindre end sædvanligt, da de spor, jeg opsøgte, ikke førte ret langt.

Vi har aftalt med Torben og Bjarke, at vi på lørdag kører til København. Vi tager nogle grøntsager med til Torben og Lia og besøger dem først, overnatter hos Bjarke, og søndag besøger vi moster Stinne, som i går kom hjem fra sygehuset.

Jeg har det ikke så godt med at skulle være væk fra mine dyr i 2 dage, men prøver at indrette det sådan, at de kan klare sig uden andres bistand. For at hanen ikke skal irritere nogen ved at gå ud og gale for tidligt på søndag, bliver den slagtet i dag. Så behøver der ikke blive lukket for høns og duer om natten. Hønsene må blive i den mindre indhegning. Hanen skulle alligevel snart have været slagtet, så kyllingerne kan komme ind i huset sammen med duerne og hønsene. I aftes syltede jeg græskar, som var skrællet og sat i eddike-salt lage i onsdags.

I tv så jeg ”Synspunkt” om unges store forbrug af stimulanser både tobak, alkohol og narkotika. Man diskuterer forbud mod rygning på skoler og andre offentlige steder. Det er mærkeligt at lægge mærke til at forbruget af stimulanser stiger i takt med indsatsen imod dem. Der må være noget galt med de unges rollemodeller, de voksnes forbrug, som ikke er til efterfølgelse. Vi har før oplevet, at forbruget af tobak gik ned, da der blev givet rygetilladelse på skolerne i en tid, der ikke var så hektisk som nutiden.

Mandag d. 11. sept. kl. 6.57. Selv om jeg ikke havde lyst til turen til Sjælland, havde vi et par gode dage. Vi kørte herfra kl. 8.20 lørdag og kom til Torben og Lias bopæl i Valby kl. ca. 11.40. Torben havde bagt boller, som vi nød i haven i et dejligt varmt eftersommervejr. Han dækker op med vegetarmad, og det kan vi sagtens nyde. Lia fortalte, mens vi sad der, at hun og Torben var blevet skilt for et par år siden, og det betød ikke noget med papiret. De havde da boet hver for sig og rejst hver for sig gennem flere år, så ægteskabet var vel sådan set opløst. Men alligevel rejste de sammen til Brasilien for snart 2 år siden og har tilsyneladende siden holdt sammen

som par, bor nu i samme kollektive hus med hver sit værelse, men deler seng. Huset, Solar Plex Hus, er en gammel, ikke særlig godt vedligeholdt villa lige op til banelinien, så der er megen støj og ikke megen bekvemmelighed, men de er tilfredse med vilkårene, som de selv vælger. Torben viste os på sin computer en serie lysbilleder, som Lia havde taget på sin rejse i Afrika for at finde sine rødder. De var samlet under titlen "Afrika i mit hjerte", og der var mange børn på motiverne. Hun har haft nogle store oplevelser ved at rejse rundt med bevidstheden om, at der levede hendes forfædre, før nogle af dem blev bortført som slaver til Brasilien. Lia skulle besøge en brasiliansk veninde lørdag eftermiddag og sagde farvel med en ytring om, at det var dejligt at se mig "sund og smuk". Sammen med Torben gik vi en tur i Frederiksberg have, som mange mennesker nød at opholde sig i denne dejlige eftermiddag. Torben kørte bilen også derfra til Amager, hvor han viste os det område ved siden af Kristiania, hvor han havde været med til at indrette en økologisk lege- og aktivitetsplads, som bliver brugt af flere institutioner i området. Vi gik også en tur over en bro til Kristiania, som vi gennem Torbens fortælling fik et indtryk af.

Han kørte os så hen til Bjarkes lejlighed i nærheden. Det var rart for mig at være fri for at køre på de ukendte steder i den stærke trafik, mens Torben let kunne finde rundt og placere sig rigtigt. Bjarke havde købt brød til os. Han var ikke hjemme, men kom ud på morgenen og sov hele formiddagen, mens vi gik en tur langs Amager strand med udsigt til mange skibe på sundet. Det var en nydelse for Ingrid. Efter frokost og en kort middagssøvn kørte vi til Højby på Sjællands Odde og besøgte moster Stinne, som havde kaffen parat, d. v. s. Birgit havde været der for at lave den og havde også købt brød. Senere kom hun med sine børn, og det var dejligt at se, hvor fint de havde indrettet lejligheden, så Stinne kunne føle sig hjemme blandt de ting, som hun har haft med fra sin lejlighed i København. Men Stinnes hukommelse bliver stadig dårligere, og hendes sygehusophold på 10 dage huskede hun kun som en dag. Hun mente, at hun sov det meste af tiden. Hun er meget glad for sine oldebørn, og de er glade for hende, ligesom hun og Birgit er glade for hinanden, så vi kan også kun være tilfredse med at det lykkedes at få hende til at bo der. Fra kl. 17 til 20 kørte vi hjem over Storebæltsbroen. Hel turen blev på 620 km. og da vi tankede benzin både før og efter, kunne vi aflæse forbruget på 40,5 l, hvilket giver tilfredsstillende godt 15 km/l trods en del motorvejskørsel.

Udenfor skinner solen og det er helt vindstille, så jeg glæder mig til at komme ud og virke i mine hjemlige omgivelser. På turen følte jeg meget, at jeg bare skulle have det overstået, men havde det jo ellers godt nok. Jeg ringede i aften til min kusine Gerda, som også gerne vil vide, hvordan hendes faster har det, og i dag vil jeg ringe til fætter Anders. Det er også hans moster Stinne, og jeg har lovet at holde ham underrettet om hendes situation.

Fredag d. 15. sept. kl. 6.44. Dagene er gået hurtigt og jeg har været så optaget af andre ting, at jeg ikke har fået skrevet til dette projekt. Tirsdag havde jeg møde i lokalarkivet med journalisten ang. billeder til den lokalhistoriske serie "Kan du huske?" Det har regnet meget af tiden i denne uge. Onsdag fik vi brev fra Jørgen Jørgensen med nye oplysninger om dele af Ingrid's slægt, så en del af dagen gik med at indtaste dem. Der var også spor deri, som jeg brugte det meste af dagen i går

til at forfølge på landsarkivet. Det tog lang tid, fordi familien flyttede rundt i Aalborg, hvor sognene er store. Til gengæld var der ualmindelig mange oplysninger ved fødselsindførelser: begge forældres fødselsdage og –steder, samt vielse.

I går fik jeg brev fra Landsarkivet med tak for aflevering af register til Ø. Brønderslev kirkebog. De disketter med registre til Jerne og Skads kirkebøger, som jeg afleverede for et par år siden, var ikke blevet modtaget af administratoren, så nu vil jeg skrive dem ud og aflevere.

En tidligere kollega på Søndermarksskolen ringede onsdag aften fra Vejle og ville have mig til at fortælle om livet på heden i gamle dage, når de på mandag besøger Grene Sande, hvilket jeg lovede at gøre.

Søndag d. 17. sept. kl. 9.06. Vi har lige set den første pighåndboldkamp fra OL i Australien, hvor Danmark spillede mod Norge med skiftende føringer gennem kampen, som endte med norsk sejr 19-17.

Efter en fredag med regnvejr var det i går igen dejligt vejr at komme en tur på marken og i haven, hvor jeg plukkede en liter brombær og trimmede noget græs, inden vi i aftes skulle til spisning hos Kirsten og Ole Vagtholm sammen med to andre ægtepar. En sammenkomst, som der længe har været lagt op til, da Ingrid og Kirsten har et godt samarbejde omkring forskellige kommunale ældrespørgsmål. Efter en god middag blev samtalen drejet ind på den forestående euroafstemning, som i flere meningsmålinger på det sidste ser ud til at blive vundet af nejsigerne. Selskabet var delt lige med 4 for og 4 imod, så der blev en livlig udveksling af synspunkter, men der blev sikkert ikke flyttet nogen overbevisning. Da vi kl. godt 2 var kommet i seng, tænkte jeg en tid på diskussionen og kom til at se på forholdet som en David – Goliat kamp, hvor Danmark er oppe imod et stort europæisk område, der har bestemt sig for euroen, som i øvrigt et stykke tid har været ude for et konstant kursfald. Som jeg fremførte i snakken er det vigtigt med det danske nej, for det hjælper svenskerne og englænderne til også at sige nej. I Tyskland har der været talt om, at en meningsmåling viser flertal mod nogle af EU's planer, men de skal ikke have nogen afstemning, hvilket forekommer mig udemokratisk. Men tilbage til billedsproget kunne det danske nej være den ”sten” som fældede kæmpen ved at sætte et stort spørgsmål ved stormagts forberedelserne.

I aftes proklamerede statsminister Poul Nyrup Rasmussen, at han ville skabe en garanti for den danske folkepension med en skriftlig formulering i regeringsgrundlaget lige efter afstemningen, men megen reaktion gik på manglende tillid til hans garantier og løfter, som man før er blevet så skuffet over, at dette fortvivlelsens udspil ikke bliver regnet for noget.

For et par dage siden kom en lærer fra den nærliggende skole med en skovdueunge, som børnene havde samlet op. Den var ude af stand til at flyve. Jeg har sat den ind i mit dueslag, hvor den spiser af kornet og er blevet i stand til at flyve op på nogle grene. Jeg tror den er kommet for tidligt af sin rede, men nu klarer den sig nok og kan få lov at flyve, hvorhen den vil, når den engang er blevet stærk nok til det.

Mandag d. 18. sept. kl. 19.49. I går gennemlæste jeg de første 30 sider af denne ”Dagbog” og udskrev dem, fordi jeg ville sikre mig at have det på papir sammen med tidligere års skriftlige fortællinger om mine oplevelser og overvejelser. Vi kørte i går eftermiddag til kirkegården med en buket blomster og til Grene Sande, hvor vi gik en tur som forberedelse til en tur med en 5. klasse fra Vejle. De kom i dag kl. 9 sammen med deres lærer, som jeg kendte fra en tid for 10 år siden, da vi arbejdede sammen på skolen her. Det blev et glædeligt gensyn og en god tur med klassen, som havde forberedt sig med en del viden om heden, som jeg fortalte noget om ud fra mit kendskab, mens vi gik en tur og de så nogle af de ting, som deres lærer gerne ville vise dem. Derefter tog jeg dem med til vores lokalhistoriske samling, hvor de fik lov at gå rundt, mens 3 mødre, som også kørte med dem, stillede medbragte boller frem til fri afhentning, og de sad ved de gamle skoleborde, mens jeg fortalte lidt om stedet. Vi havde en dejlig formiddag sammen, og jeg nød at være med til at undervise nogle flinke elever. Vejret har været noget kedeligt de sidste dage, meget overskyet med lidt regn af og til, men når man er ude i det og rører sig, er det alligevel ikke så galt.

Onsd. d. 20. sept. kl. 7.46. I går skinnede solen hele dagen, men det blæste, så det følte ret koldt, dog godt vejr til noget arbejde. Jeg gjorde rent hos duerne og flyttede en opgravet trærod fra den ene ende af haven til den anden. Den er så tung, at jeg bare kunne trille den af sted efter at have savet siderødderne af. Nu står den på hovedet og skal bruges til at plante husløg på.

Om eftermiddagen så vi i tv de danske håndboldpiger vinde over Østrig ved OL, og derefter cyklede jeg til marken og plukkede de første majs, som er store nok, men alle frø er ikke udviklede. Der synes at have været for dårlig bestøvning. Vejrvesenet har slået grøftekanter, og ved marken rev jeg noget hø sammen for at bruge det til strøelse hos høns og duer. I dag skal jeg have færdiggjort en lydavis og forberedt studier på landsarkivet i morgen. Jeg vil også på lokalarkivet for at udskrive register til en del af Jerne kirkebog.

Fredag d. 22. sept. kl. 9.48. I går var som så ofte om torsdagen i Viborg, og jeg arbejde hele dagen med Ingrid's slægt, dels kontrol af en slægtslinie, som hun har fundet på internettet i familysearch, hvor der ofte er unøjagtigheder, men også mange spor, som vi ellers ikke kunne følge, dels opfølgningen af en familie, som vi havde mangelfulde oplysninger om fra et udskifte, d. v. s. et skifte efter en ugift, hvor søskende og evt. søskendes børn nævnes, så man får mange oplysninger om navne, men uden ret mange data, som jeg så opsøgte og byggede videre på.

For ca. 14 dage kom en tidligere kollega fra Søndermarkskolen med en skovdueunge, som børnene havde fanget, da den ikke kunne flyve. Efter mit skøn var den kommet for tidligt af reden, og jeg satte den ind til mine duer, som var bange for den i begyndelsen. Den har så i mellemtiden lært at spise af det foder, som jeg giver mine høns og duer, og kan flyve rundt i dueslaget, hvor den opholder sig både dag og nat. I aftes åbnede jeg så den kunne flyve ud, men i morges gik den udenfor indhegningen og ville ind igen for at spise, så det fik den lov til.

Lørdag d. 23. sept. kl. 6.18. Vi har nogle dage med dejligt mildt sensommervejr, velegnet til have og markarbejde. I går cyklede jeg til marken og samlede på grøftekanten 2 sække hø til strøelse i duernes kasser. Naboen derude bød på eftermiddagskaffe, og vi fik en god snak. Han gav mig også nogle nedfaldsæbler, som de har mange af. Ingrid er i Kerteminde til 2 dages selvhjælpskonference sammen med Grethe Fink.

Sønd. d. 24. sept. kl. 8.36. Det blev en dejlig aktiv dag i går, hvor vejret rigtig var til udearbejde. Efter at jeg havde set de norske piger vinde håndboldkampen over de australske ved hele vejen igennem at have dobbelt så mange mål, var jeg på cykel i Netto for at købe yoghurt, mælk og mysli, ovre ved Anna med avisen, og hun bød på kaffe. Svend Nørlund kom med et gammelt skøde og fik hjælp til at tyde nogle ord og forkortelser, som ikke mere er almindelig brugt. Jeg startede havefræseren og kørte lidt rundt med den i haven for derefter at køre den op på anhænger og køre til marken, hvor jeg fræsede en times tid. Derefter var det dejligt at komme hjem og få et bad, et stykke rugbrød og en lille middagssøvn.

Da fræseren nok ikke skal bruges mere i år, gjorde jeg den grundigt ren. Der sætter sig altid en del rødde omkring akselen med knivene. Rødderne fjernes efter brug, og så blev maskinen spulet med vand. Derefter slog jeg græsplænen, som efter flere dages tør blæst var så tør, at det var let at slå den, hvilket ellers er besværligt på denne årstid. Sidst på eftermiddagen kom Ingrid hjem og fortalte om en god tur til Fyn, hvor hun havde købt en kasse æbler. Hun fortalte om en foredragsholder, der snakkede om det frivillige arbejde og lavede et ordspil på ordene villig og frivillig, idet han sagde, at han hellere ville have en villig end frivillig pige.

Mand. d. 25. sept. kl. 20.31. Vi har haft endnu et par dage med fint eftersommervejr, og jeg har arbejdet ude en del af tiden. Begge dage en times tid på marken med såning af honningurt og kultivering, så frøene kommer i jorden og let spirer, når der igen kommer regn, som nu meldes at komme i nat. I aftes lukkede jeg igen skovduen ud, da den flaksede op ad indhegningen, og den fløj fint sin vej, men har været her i eftermiddag for at få noget korn. Jeg flyttede også kyllingerne ind i duehuset i aftes, fordi de efterhånden helt fyldte den kasse, som de sad i om natten. Den er sådan, at jeg deri kan bære dem ind. Så har jeg i formiddags adskilt kyllingeburet og flyttet det ind i garagen. Derefter har jeg fra det område, som kyllingerne gik på, kørt 4 børfulde sand og jord med affaldsrester om under blommetræet, som kan få gavn af de gødningsstoffer, som er deri.

I aften har jeg i en halv time i DR4 hørt Iver Nørgaard og Mogens Lykketoft drøfte vore økonomiske forhold omkring euro-afstemningen. Det er rart med en sådan rolig debatform. I morges så jeg de danske håndboldpiger vinde over de brasilianske. Hver dag indtaster jeg 30-40 poster i kip i korte perioder på 15-20 minutter. Der har været valg / afstemninger i både Jugoslavien, Frankrig og Schweiz. Jugoslaverne ønsker en ny regering, den franske præsident skal fremover kun sidde i 5 år og schweizerne vil ikke begrænse flygtningenes antal til 18 %.

Onsdag d. 26. kl. 6.17. Det blev ikke regnvejr i går som forudsagt, men mildt overskyet vejr, som jeg benyttede til at vaske vinduer og bil. Vi læste en del korrektur på kip, og jeg cyklede ud og gik en tur på kirkegården, som ligger ca. 3 km herfra. Fra OL så jeg synkronsvømning, der var en stor æstetisk nydelse, som jeg ikke før har haft fornøjelsen af. Skovduen var her endnu i går og spiste af de bog, som drysser fra et 30 år gammelt bøgetræ ved vores østgavl. Det blev hentet i skoven, da vi havde bygget hus, og det er første gang det bærer frugt. Langt op ad stammen vokser der vedbend, som også er bunddække omkring træet. I lokalarkivet forberedte vi i aften en udstilling af billeder og tekst ved plejehjemmets 25 års jubilæum i næste uge.

Fredag d. 28. sept. kl. 7.30. Euro afstemningen blev vundet af nej siden 53,1 % imod og 46,9 % for. De første prognoser efter kl. 20 viste 51 % imod og 49 %, et stykke tid stod det 54-46, men ved 50 % optalt var det endelige resultat også synlig i optællingen. Begge parter var derefter enige om, at det nu gælder om at bygge bro over kløften mellem ja og nej ved at arbejde for mere nærdemokrati og afgrænse EU's kompetence.

Da vi kom hjem fra Viborg, så vi det sidste af kvartfinalen for de danske håndboldpiger, som i omkamp vandt en lille sejr, så de nu kl. 10 skal spille semifinalen. Efter at have læst avis og spist gik vi til Billund Centret og stemte. Her var ikke trængsel på det tidspunkt som på mange andre valgsteder, hvor man ikke nåede at blive færdig til kl. 20. I Billund er der et flertal for EURO. Efter et par dages regnvejr, klarer det nu op til en varm sensommerdag, så det skal blive dejligt at komme ud og arbejde noget af tiden.

Søndag 1. oktober kl. 9.36. Vi har lige i tv overværet overrækkelsen af guldmedaljer til de danske håndboldpiger efter en kamp mod Ungarn, hvor holdene skiftedes til at føre med op til 6 måls forskel, og først mod slutningen tog danskerne føringen. Det har været et par meget følelsesmedrivende timer ligesom semifinalen mod Korea også var spændende. Held og dygtighed skifter med uheld og ikke så overvejede handlinger. Man får også ondt af de tabende, som græder af skuffelse. Norge fik bronze og var fra begyndelsen favoritter til guld.

Både fredag og lørdag var usædvanligt dejlige sommerdage med op til 23 graders varme, så en stor del af tiden har vi tilbragt udendørs, og vi har gået ture om aftenen for at forlænge nydelsen. I dag er der endnu lidt diset. I går lavede jeg i den lokalhistoriske samling i den gamle skole en lokalhistorisk udstilling på 3 opslagssider til opstilling på plejehjemmet nogle dage i forbindelse med hjemmets 25 års jubilæum, som vi skal være med til at fejre på tirsdag.

Tirsd. d. 3. oktober kl. 7.26. I går regnede det næsten hele dagen, og jeg begyndte med at indlæse en stor del af den lydavis, som skal afleveres i morgen. Derefter var jeg et par timer sammen med Hanne i lokalarkivets kælder, hvor vi flyttede arkivæsker med mere på plads efter en tid, hvor håndværkere har arbejdet med rørgennemføring i lokalet, hvorfor arkivalierne har været sat til side. Sidst på eftermiddagen klarede det op, og jeg var ude i haven og klippede nogle buske tilbage, fordi de fyldte for meget og gjorde passage vanskelig.

Onsdag d. 4. okt. kl. 8.36. Vi fik i går brev fra en Bente Jensen, som havde fundet på internettet, at hun havde aner fælles med Ingrid, men en nærmere undersøgelse, som vi har foretaget i Hallund kirkebog i aftes og til morgen afslører, at hun har valgt et forkert forældrepar til den af sine aner, der skulle knyttet slægterne sammen. Det er noget spændende at opklare sådanne ting, men det viser også, at man skal være forsigtig med at slutte sin til et slægtskab ud fra at navne kan passe. Det er en god ide, at finde personernes dødsfald, hvor man som her får så mange oplysninger, at identiteten kan fastslås.

Vi var i går eftermiddag til et festligt 25 års jubilæum på Billund Plejehjem, og derefter kørte jeg til Fitting Landhandel efter korn til mine høns og duer. På hjemvejen kørte jeg forbi marken og tog majs og gulerødder med hjem. Vi nyder meget begge dele, men har ikke så mange af dem i år, som vi før har haft, så der bliver ikke det store vinterforråd.

Torsdag d. 5. oktober kl. 21.15. Jeg har lige set i tv, at demonstranter i Serbien har besat og ødelagt parlamentet med hærværk og brandspåsættelse, og man ved ikke, hvor Milosevic er blevet af, men han har i al fald mistet magten i dag, og dele af politiet undlader at sætte sig imod den kraftige opposition. Mange politiske ledere i andre lande opfordrer ham til at gå af nu og undgå blodudgydelser, samtidig med, at de lover hjælp til det serbiske folk efter den demokratiske magtovertagelse.

Vi har i dag været i Esbjerg, hvor Ingrid var til amtsælderådsmøde på hjælpemiddelcentralen, og imens var jeg et par timer på byhistorisk arkiv og talte med lederen af arkivets edb afdeling om anvendelse af Brother's Keeper og Kip til formidling af blandt andet vore indtastninger. Jeg havde BK5 med på 2 disketter, og han lagde programmet ind på sin pc sammen med vore data. Han vil nu afprøve systemet og forhøre sig hos DDA om kip må bruges på arkivet til søgning i Jerne og Skads sogne, som jeg har givet arkivet på diskette.

Fredag d. 6. oktober kl. 7.15. Udvikling i Serbien er gået stærkt, idet politiet har opgivet at bekæmpe demonstranterne, og hæren ikke har været indblandet. Slobodan Milosevic har forladt hovedstaden og har nok forskanset sig i sin bunker. Den nye leder Vojislav Kostunica har i nattens løb udnævnt sig selv til præsident med en forsikring om, at han ikke ønsker at sidde på livstid, sådan som hans 2 forgængere har villet. Det er meget heldigt, at forløbet blev så fredeligt, at kun nogle få kom til skade under de store demonstrationer og angrebet på parlamentet. De fleste nyhedsformidlere i landet har stillet sig på de nye magthaveres side, og fra mange landes ledere gives tilsagn om hjælp til landets økonomiske udvikling efter den demokratiske sejr og diktatorens fordrivelse.

I aftes gik vi tidligt i seng. Ingrid var meget træt efter 3 møder: amtsælderåd, ælderådsmøde med personudvalg og socialdemokratisk møde om den kommunale budgetlægning. Hun kunne ikke lige falde i søvn, så hun måtte snakke og have massage for spændinger i skuldrene, men den kontakt, som i sådan en time udviklede sig, var også dejlig.

Lørdag d. 7. oktober kl. 22.17. Det blev i går dejligt vejr, så jeg læssede nogle grene på anhængeren og kørte med dem til genbrugspladsen, hvorfra jeg tog et læs kompost med hjem, og efter et hvil kørte jeg komposten med trillebør om i haven. Om eftermiddagen cyklede jeg ud til marken efter majs og gulerødder. Jeg var inde hos Svend Aage og Inge Madsen med nogle fotokopier, som jeg havde lavet til dem og fik en kop kaffe og en hyggelig snak. I aftes drak vi kaffe hos nabokonen Anna sammen med et andet nabopar.

Bjarke kom hjem i aftes efter et kursus i Odense og bliver her et par dage. Han har i dag hjulpet mig med at omstille computeren, så jeg kunne udskrive registre til Jerne og Skads kirkebøger til aflevering på Landsarkivet ved næste besøg der. Det er det meste af dagen gået med, men jeg har da også været ude og kultivere lidt i haven for at få motion. Det var det også godt vejr til.

I nyhederne fortælles, at Serbiens nye præsident er blevet indsat efter nogle tumultagtige scener i parlamentet, hvor nogle af Milosevics tilhængere prøvede at protestere mod valgresultatet fra Kosovo.

Ingrid er i dag med på en socialdemokratisk udflugt i bus til Christiansborg, så hun kommer nok snart træt hjem. Jeg har slagtet 3 dueunger, og da både høns og duer skifter fjer før vinteren, er de uproduktive for tiden, men kyllingerne trives godt med at være kommet ud i en større del af haven, og de finder en stor del af deres føde ved at skrabe i jorden, hvor de finder orm og andre smådyr, ligesom de æder græs og får al køkkenaffald.

Mandag d. 9. oktober kl. 7.27. Søndagen gik med redigering af nogle registre, som havde et forkert format, og en del indtastninger, for tiden ca. 50 personer om dagen. Jeg var også på marken efter en spandfuld majs, som jeg i aftes gjorde klar til opbevaring i fryseren. I Serbien synes den demokratiske udviklingen at forløbe godt, og der er stor optimisme i befolkningen, som regner med, at den nu får det meget bedre. I mellemøsten er der store spændinger imellem israelere og palæstinensere, så fredsprocessen er i fare efter mange dages sammenstød mellem de 2 folk, som begge har modstandere af fred, og de synes at have taget initiativet for tiden, men FNs generalsekretær og politiske ledere fra både Rusland, England og USA prøver at mægle.

Onsdag d. 11. oktober kl. 6.35. Et par dage er gået uden særlig bemærkelsesværdige begivenheder. Ingrid har haft travlt med møder begge dage, og jeg har skiftevis indtastet kip og været lidt ude i haven, men i går regnede det en del. Da var jeg også til et møde på biblioteket med Kirstine Schultz og Axel Okholm, som lige er blevet færdig med at skære "Eventyret om Billund" ud i et udgået elmetræ ved rådhuset. Han fortalte om de forskellige motiver, Kirstine skrev ned, og jeg skal supplere med nogle årstal til en redegørelse, som dels kan tilgå pressen ved "afsløringen" af kunstværket, dels kan opbevares i arkivet og på rådhuset. Jeg vågnede kl. godt 4 i morges og kunne ikke falde i søvn igen, så jeg stod op 5.15, lavede gymnastik, læste avis og spiste. Når jeg nu har skrevet lidt, kan jeg nok sætte mig i en stol og sove en

time, før vi skal køre til Tim og besøge min bror, Gunnar, som jeg ikke har set i over 2 år, og som har overdraget vores fødehjem til sin søn. Undervejs skal vi ind i Grindsted og købe en madras og nogle rullegardiner til havestuen.

Fredag d. 13. oktober kl. 6.51. De rullegardiner, som vi købte i onsdags, satte jeg op i går. Vi var heldige med vejret til vores tur til Vestjylland, idet det kun regnede lidt mens vi kørte, og det var tørvejr, mens vi var på kirkegården i Hee for at sætte blomster på mine forældres grav. Min mor blev kun 68 år og døde af kræft i 1968. Far blev 80 år, før han døde 1973, skønt han det halve af sit liv havde været svagelig efter en rygmarvsbetændelse, der var en følgevirkning af spansk syge, som han havde, mens han var soldat i sikringsstyrken under 1. verdenskrig.

Det var et godt og praktisk hus, som min bror og hans kone var flyttet til. De har slidt på gården, som han overtog 1955 og har forøget dels ved opdyrkning af hede, dels ved opkøb af tilstødende husmandsbrug, som blev for små til en families eksistens. Det sidste år havde han sygdom i sin svinebesætning, så der var tab på ca. 1.000.000 kr. og hele besætningen blev sat ud, staldene rengjort og stod tomme ½ år, før ny besætning blev købt, inden sønnen Bjarne overtog den og har været heldig med gode afregningspriser det første år. I 1955 var generationsskiftet lettere end i 2000. Gunnar overtog gården til 70.000 kr. som far lod stå i gården til 4 % og gælden blev afdraget, så restgælden ved boopgørelsen i 1973 var næsten det samme beløb, som vi havde lånt af far til bilkøb i 1968, hvorfor der ikke var nogen pengeproblemer i arvedelingen. I øvrigt heller ingen problemer med at dele de efterladte genstande fra vort hjem.

I går fik jeg et par slægtsbøger, som jeg havde set på arkivet i Esbjerg, hjem gennem biblioteket, og deri finder jeg mange slægtninge at føje til min Spangsberg-slægt, så det brugte jeg en del tid på i går og vil nu fortsætte med.

Lørdag d. 14. oktober kl. 8.25. Det meste af formiddagen i går gik med at udskifte vore madrasser, da der skulle skrues nogle lister af sengene, som var justeret til tyndere madrasser af forskellige tykkelse, og når vi nu var i gang i soveværelset, skiftede vi sengetøj og støvsuge bag ved og under sengene. Det blev fint vejr om eftermiddagen, så der var varmt i havestuen. I aften var vi på Søndermarksskolen, hvor personalet holdt afskedsfest for skolens inspektør siden skolens start i 1977, og vi var inviteret med som tidligere ansatte. Det var en festlig aften med mange muntre indslag fra de fantasifulde lærere, men da et tilkaldt orkester spillede op ved midnatstid med den lydstyrke, som gør al samtale næsten uhørlig, gik vi 2 ”gamle” hjem.

Jeg sagde ved afskeden med inspektøren, Laurids Vemmelund, tak til ham for hans gode måde at tilrettelægge arbejdet på, specielt i den situation, hvor jeg i 1986 efter 2 år på skolen havde en vanskelig klasse, som han fandt en ny lærer til, uden at jeg følte det som et nederlag. Vi aftalte med en tidligere kollega, at hun skal med os til Viborg på torsdag, så vi kan hjælpe hende med den slægtsforskning, som hun begyndte på for godt et år siden. Vi har i forvejen aftalt med Allan at køre derop på mandag, men har heller ikke været der de sidste 2 uger.

Tirsdag d. 17. oktober kl. 8.10. I går var det fint vejr til turen til Viborg, hvor jeg afleverede registre til Jerne og Skads kirkebøger. Jeg arbejdede næsten hele dagen på et par slægtsgrene af min fars familie med lidt særprægede navne: Schjøt og Eyber, og det lykkedes at følge Eyber gennem flere generationer i Thy. Så opsøgte jeg en familie fra den slægtsbog, som jeg lige har gennemgået og indtastet mange fra, men der var ikke meget at tilføje. Ved samme lejlighed fandt jeg en anden familie, som jeg havde tabt sporet af, men også der måtte jeg nøjes med en generations tilføjelse, så jeg fandt ikke mange nye slægtsmedlemmer i går.

I søndags indlæste jeg en del af denne uges lydavis, og vi havde vore naboer, Bodil og Jørgen, indbudt til eftermiddagskaffe og hyggede os i hinandens selskab et par timer. Lørdag hentede jeg mange majs på marken og gjorde dem klar til frysning om aftenen. Nu tager Ingrid en tur i svømmebadet, og jeg vil fortsætte med lydavisen.

Onsdag d. 18. oktober kl. 15.35. I går brugte jeg megen tid på at finde ud af en gren af Ingrids slægt, som hun havde sporet til Hallund, hvorfra vi har kirkebogen herhjemme på mikrofiche, og det endte med, at vi kunne kæde grenen til en kendt familie i Ø. Brønderslev, så det var interessant. Vi cyklede en tur til kirkegården i fint efterårsvejr, som er endnu bedre i dag. Jeg har derfor også været ude meget af tiden. I morges kørte jeg Ingrid til lufthavnsbussen, som hun tog med til Odense til møde i landssammenslutningen af ældreråd.

I formiddags vaskede jeg bil, kørte derefter på genbrugspladsen med den kasserede madras og tog et læs kompost med hjem. I eftermiddag har jeg kørt komposten om i haven og plukket lidt brombær.

Fredag d. 20. oktober kl. 9.07. Dagen begynder med tåge og vi har sovet længe. Kl. var godt 7, da jeg vågnede, og Ingrid var vågen, en usædvanlig situation. Efter morgengymnastik, vejning - for første gang i lang tid er jeg lige under 73 kg. - morgenmad og indtastning af resultaterne fra besøget på landsarkivet i går, noget blev lavet i aftes. Nu er Ingrid cyklet til svømning, og jeg laver lige mine dagbogsnotater, før jeg vil ud og plante et nyt Viktoria blommetræ og et par roser, som vi fik leveret i aftes af Karsten Sølund, Annas barnebarn, som arbejder på planteskolen i Nørup.

Søndag d. 22. okt. kl. 7.16. I fredags fik jeg endnu en slægtsbog tilknyttet Spangsberg-slægten hjem fra biblioteket og har derfor brugt en del tid de sidste 2 dage til at registrere noget af den. Jeg har også været ude i haven og samle blade, som der er mange af, og som jeg udnytter til at vinterdække omkring rødderne af blandt andet de nye roser. Vejret er fortsat mildt og mange blomster som georginer og knoldbegonier står endnu fint. Ofte har de været ødelagt af frost på denne tid, men for første gang nogen sinde ser det ud til at oktober måned går uden nattefrost. På marken hentede jeg i går nogle majs og et par squash. I dag vil jeg sylte en stor squash sammen med nogle blomster, som har ligget en tid i fryseren.

Mandag d. 23. okt. kl. 19.02. Jeg har lige hørt i tv-avisen, at vi i dag har haft 17 graders varme, og det har virkelig været dejligt, også i går meget lunt.

I går gik vi en tur i Grene Sande, efter at vi havde fornyet blomsterne på kirkegården, og i dag har jeg først taget gladiolusknolde op og derefter hentet gulerødder på marken. Der var ikke mere end ca. 15 kg gulerødder tilbage og de er nu lagt i jorden herhjemme, så vi har til en tid. I formiddags kom Hanne Gosvig herover med nogle disketter, som hun ikke kunne åbne på sin computer, fordi hun har den nyeste wordversion, som kræver installations-cderen for at konvertere en tekst, men på vores bærbare har vi stadig Windows 95, som godt kan konvertere, og det var tilfredsstillende at kunne løse denne opgave, så hun får sine folketællinger lagt over på andre disketter i en læsbar version.

Onsdag d. 25. okt. kl. 8. 18. Jeg har lige undtagelsesvis set nyheder på tv om morgenen. I Israel fortsætter kampe mellem palæstinensiske drenge, der kaster med sten og skyder med slangebøsser mod de jødiske soldater, som svarer med geværskud og har dræbt mange unge palæstinensere. Uenigheden om retten til store landområder og vigtige bydele synes uløselig. Mange jøder hævder deres ret til de gamle jødiske områder, men palæstinenserne hævder med lige så stor vægt deres ret til et hjemland.

I aftes havde vi i lokalarkivet besøg af en ung mand, som jeg har slægtskab til både gennem hans far og mor, så han ville gerne have en diskette med de slægtninge, som jeg har registreret, og den har jeg lige lavet ved at udskille hans aner og deres efterslægt til et underbibliotek med 11.217 personer og tage sikkerhedskopi deraf til ham. Det er rart, at mine forskerresultater på den måde kan blive udnyttet.

Torsdag d. 26. okt. kl. 5.28. Da vi gik tidligt i seng i aftes, har jeg også tidligt udsovet og er klar til at begynde på mine aktiviteter. Det regnede meget i går og blæste en del. Det er så dejligt sådan en dag at kunne bruge bilen, når man skal rundt i byen. I går formiddag havde jeg Hanne Gosvig med i lokalarkivets kælder, hvor vi færdiggjorde oprydning efter håndværkernes arbejde i lokalet. Ingrid kørte om eftermiddagen for at ordne nogle ærinder og om aftenen til gymnastik. En lærer fra Søndermarkskolen ringede og spurgte, om han måtte komme herover med sin 1. klasse og se mine duer, hvilket jeg med glæde sagde ja til, og de kommer så i dag kl. 12. I den anledning brugte jeg noget tid i går eftermiddag til at gøre rent i duehuset. Det skulle snart gøres alligevel, og der skal nok være nogle elever, som synes, at det lugter grimt. Jeg støvsugede også noget spindelvæv væk. Jeg tror, at edderkopperne er med til at begrænse fluernes antal. Der har ikke været mange fluer i sommer. Da både duer og høns skifter fjer for tiden, kunne jeg samle en håndfuld pæne fjer, så børnene kan få dem i hænderne og både se og mærke deres opbygning.

Nu kom JydskeVestkysten, så jeg vil læse avis, før jeg spiser morgenmad.

Lørdag d. 28. okt. kl. 6.40. Det blev en god oplevelse at have en 1. kl. på besøg i torsdags. Jeg viste dem en dueunge, som var ved at kravle ud af ægget, hvilket jeg kun har set en gang før. Det var det samme duepars unge for et par år siden, da en børnehavekasse var på besøg. og jeg tog redekassen ned for at vise æg eller unger. Det er noget rørende at se dette første skridt i livet, og dejligt at kunne fortælle de

undrende børn om, hvad der er gået forud. De var også meget interesserede i at få fjer, og der var heldigvis nok til at de alle kunne få et par stykker.

I går var vi i Viborg sammen med Allan. Jeg søgte og fandt i Herning nogle børn af en familie, som også var Allans slægt. Det er langsommeligt at bladere i de store sognes kirkebøger, men jeg fandt i Herning nye oplysninger om 4 andre familier, som det var sjovt for mig at få ny viden om. Det var næsten tørvejr, mens vi kørte, og da vi i aftes havde spist, og jeg havde vasket op, trængte jeg til at komme ud og røre mig, så jeg gik ned til lokalarkivet for at se, om der lå nogle sedler på lån af billeder, da en journalist havde indtalt en forespørgsel desangående.

Mens jeg gik, tænkte jeg som så ofte på en strofe, som klinger i mit sind, når jeg let og ubesværet går en tur ”Så går vi så let gennem verden”. En anden strofe, som jeg tit har i tankerne er ”Et jævnt og muntert, *virksomt* liv på jord”. Selv om jeg ikke kan synge, kan sangstrofer godt lyde behagelige for mit indre øre, og grundstemningen er taknemmelighed for et godt liv, der for det meste føles som en leg, især i min 3. alder som pensionist, men Torben sang for mig på min 60 års fødselsdag og tillagde mig meningen ”Livet er en leg”, så jeg må også før den tid have vist den indstilling til tilværelsen, uden at det var så bevidst.

Mandag d. 30. okt. kl. 9.31. I går var det nogenlunde vejr om formiddagen og vi kørte til Lindeballe og gik en tur på vejen i skoven. Vi plejer der at gå igennem skoven, men skovvejene var opkørte med vand i sporene, så man ikke kunne færdes der med sko på. I går eftermiddag var vi til kaffe hos Per og Grethe Fink, som sammen med Ingrid bestilte en ferietur til syden i december. Både Per og jeg vil helst være hjemme, så det er godt, at de kan få deres lyst tilfredsstillet sammen. Nu er Ingrid til møde i ældrerådet, som hun bruger megen tid på.

Jeg har de sidste par dage brugt en stor del af tiden på at klarlægge en gren af Ingrids slægt i Hallund, og det er spændende at se, hvor langt man kan følge sporene. Vi har nu nogle søndag aftener set tv serien ”Rejseholdet”, og det er i hvert fald afslappende fra arbejdet ved pc og læseapparat. Noget af det interessante ved sådan en serie er, at man kommer til at kende personerne, og jeg synes, at der bliver skildret nogle menneskelige relationer, som man ellers ikke kender så meget til. Selv om det er dramatiseret, er det nok ikke så virkelighedsfjern, for som en forfatter engang sagde: ”Man kan ikke forestille sig noget, som ikke kan ske i virkeligheden.”

Tirsdag d. 31. oktober kl. 9. I går regnede det hele dagen. Regnmåleren var helt fuld, over 40 mm. Det blæste stærkt, men længere vestpå var der storm, et skib kom i havsnød ud for Hvide Sande og besætningen blev reddet i nat, men en redningsmand druknede. I England hærgede orkanen meget og dræbte mindst 6 personer. Vi har ikke haft nattefrost endnu, og det er kun sket én gang før i den tid, man har målt temperaturer systematisk, at oktober var frostfri. Der falder mange blade af træerne i disse dage, og to kloaknedløb på vendepladsen ved vores boligområde har været stoppet. Det ene fjernede jeg blade fra i aftes. Over det andet stod der meget vand til morgen, men med en kost fejede jeg blade væk over risten, og vandet fossede ned. Det jeg her kalder vores boligområde er 8 parcelhuse i en lomme på vejen,

Søndermarksvej, som består af 8 sådanne lommer, der så er nummereret, så de første 2 lommer har nr. 101-115 på den venstre side og 102-116 på højre side, o. s. v.

Det er godt i sådant vejr at have indendørs beskæftigelse. Slægtsforskningen tog en del tid endnu i går, og jeg har brugt noget tid på denne uges lydavis og lidt på kildeindtastning. Vil blev ringet op af Ingrid's tante i Ø. Brønderslev sogn. Hun har fået en diskette med mine registreringer af sognet til DDA, så de kan bruge det i den lokale slægtsforskning sammen med vore registreringer af Ingrid's slægt i sognet. Tanten fik i går både program og data lagt ind på en ny computer, som deres lokalarkiv havde fået. Det glæder mig meget, at vores arbejde på den måde kan bruges.

Onsdag d. 1. nov. kl. 19.06. Lydavisen er afleveret, i dag i bil, for det regner meget af tiden i kraftige byer. Vi kørte også i eftermiddags, da Ingrid var til foredrag, og jeg havde vagt i lokalarkivet, hvor jeg sammen med Hanne læste korrektur på en folketælling til DDA. Jeg har også både i går og i dag læst korrektur på nogle artikler, som Ingrid har skrevet til Vendsyssel årbog.

Fredag d. 3. nov. kl. 13.18. Vi havde i går fint vejr til at køre til Viborg, hvor jeg havde et godt udbytte af dagens forskning. Før at få lidt motion gik jeg en tur, før jeg begyndte at registrere, men det var koldt. I formiddag har jeg været på cykel til marken efter nogle georginer, så jeg nu har nok at gemme til næste år, og jeg har taget de sidste knoldbegonier op, selv om de stadig havde blomster og helt usædvanligt ikke havde fået frost, før de blev taget op. Der er ikke mere end 10 graders varme, så man skal være godt påklædt, når man færdes ude, men det er jo alligevel mildt efter årstiden. Nu har jeg åbnet for hønsene, så de går over hele haven, og det er en fornøjelse at se på dem. Duerne får også lov at flyve ud, som de vil. Der er mange fugle i flokke, som spiser af den overflod af frugter, der er på alle buske.

Vi fik i dag en gedcom fil med nogle slægtninge fra en forsker, Jørgen Lehmann, som har set vores hjemmeside, og det var spændende og lidt besværligt at få den åbnet, men det lykkedes, og jeg har derefter lavet en gedcom fil til ham med 2799 personer.

Søndag d. 5. nov. kl. 7.49. I går fik vi en gedcomfil fra Jørgen Lehmann, som tilføjede godt 50 personer til vort register. Det regner meget af tiden, men solen skinner også ind imellem, og jeg cyklede til marken efter nogle porrer og sellerier, som jeg satte i jorden herhjemme, så de er let tilgængelige i vinter.

I aftes ringede Birthe og spurgte, om jeg kunne se efter Anne og Kristian en times tid, mens hun hjalp sin mand med noget i det hus, som de skal flytte til, og jeg cyklede derhen og sad sammen med dem, mens de så tv, til de blev søvnige og kom i seng. Så kikkede jeg fotos og iagttog børnenes udvikling. Billederne af Kristian lige efter operationen, da han 1 ½ år gammel fik fjernet noget af leveren på grund af kræft, satte nogle tanker i gang, om den gang vores Allan var syg. Da vi ikke selv har udsigt til at få børnebørn, er det rart at være reservebedstefar for Birthes børn. Jeg kom til at tænke på, om den voldsomme oplevelse af en brors død for Bjarke som 21-årig og Torben som 14-årig, har haft indflydelse på, at de ikke sætter børn i verden.

Jeg har lige læst en artikel i søndags avisen om Søren Ryge Petersen, som fortæller om sin tilknytning til jordbruget og sin indstilling til tilværelsen på den måde, som vi kender det fra hans tv-udsendelser, og som jeg føler mig så identisk med. Jeg så for et par dage siden en udsendelse i tv6nature om insekterne guldsmede, som har levet uforandrede på jorden fra en tid, hvor fugle og pattedyr endnu ikke var fremstået. En sådan ½ time i stille beundring af et dyrs levevis fryder mig, mens megen snakke underholdning og konkurrencer i tv keder mig, og det føles som tidsspilde at se på det. Vi har i vores badeværelse nogle sølvkræ, der ligesom guldsmede har levet uforandrede i millioner af år, hvilket gør deres tilstedeværelse i vores nærhed tankevækkende, og de gør ingen skade her, men i det gamle stuehus i mit barndomshjem åd de af billederne i rammerne på væggen. Mor kaldte dem sølvfisk.

Ingrid ser sjældent tv om dyr, hun foretrækker mennesker, siger hun, og hun er mere vidtfavnende i sine interesser end jer er, så der er meget, hun gerne vil se. Der er også meget hun gerne vil med til, så hun har tit travlt: spanskundervisning om mandagen, svømning tirsdag og fredag formiddag, klaverundervisning tirsdag ved middagstid, lokalhistorisk studiekreds hveranden tirsdag eftermiddag, gymnastik torsdag aften, ældrerådsmøder både kommunalt, amtlig og på landsplan, deltagelse i selvhjælpsarbejde, møder i socialdemokratisk vælgerforening, deltagelse i kunstforening og pensionistforening. Desuden står hun for madlavning, vask og rengøring herhjemme, så det er ikke mærkeligt, at hun indimellem er meget træt. Jeg deltager selvfølgelig også i den hjemlige husførelse ved at tilberede de hjemmeavlede produkter, som at skrælle kartofler og gulerødder m. m. og det er mig der vasker op uden opvaskemaskine. Tøjvasken hænger jeg tit op og tager den ned, lægger den sammen og på plads.

Mandag d. 6. nov. kl. 12.54. I går vaskede jeg bil sidst på eftermiddagen, da vi havde været en tur i Grene Sande og på kirkegården. I går formiddag hentede jeg kålroer hjem fra marken. Dem skal hønsene spise til vinter, hvis de kommer til at stå inde i snevejr. I dag har jeg været på værksted med bilen for at få ordnet et par småting, som de ikke lige kunne lave, så jeg skal derud igen i morgen tidligt. I eftermiddag skal vi til en høring, som ældrerådet har arrangeret om fremtidens ældreforsorg.

Tirsdag d. 7. nov. kl. 21.56. Høringen i går eftermiddag forløb meget tilfredsstillende, da der kom mellem 70 og 80 personer, hvor man kun havde regnet med det halve, og der var god lyst til at give meninger tilkendte, så formålet med mødet blev opfyldt. I aften er medierne overvejende optaget af dronning Ingrid's død i eftermiddag efter nogle dages tiltagende svaghed. Folk valfarter til de steder, hvor hun har boet, og der lægges mange blomster og tændes lys i store mængder, hvilket er begunstiget af det stille, forholdsvis lune vejr. Det amerikanske præsidentvalg i dag, kom derfor ikke til at fylde så meget i de danske medier i aften. Jeg cyklede i eftermiddags til marken efter endnu nogle porrer og sellerier, så vi har vinterforråd i haven. I formiddags syltede jeg 2 kg rødbeder, som var alle dem vi avlede i år.

Onsdag d. 8. nov. kl. 19.02. En usædvanlig dag begyndte med, at vi var tidligt vågne, fordi vi gik tidligt i seng, og Ingrid hentede avisen ind i sengen, hvor vi hyggede os en tid, før vi stod op.

Ingrid havde været oppe på et tidspunkt og på tysk tv set, at vicepræsident Al Gore havde vundet det amerikanske præsidentvalg, men i morges sagde man, at Georges W. Bush havde vundet. Al Gore og flere udenlandske regeringschefer ringede og ønske han til lykke med sejren, før en ny optælling viste, at Al Gore nok alligevel havde vundet. I aften er man stadigvæk ikke sikker, men Al Gore har fået mange tusinder flere stemmer end Bush.

Vejret har i England forårsaget de værste oversvømmelser i 400 år, og mange mennesker har måttet evakueres fra deres hjem. Ledende englændere har talt om, at det er drivhuseffekten, som er skyld i ulykkerne, men vores hjemlige metrolog, Voldborg, tvivler derpå med en bemærkning om, at der ikke var nogen drivhuseffekt for 400 år siden.

En meget stor del af radio og tv programmer fyldes med mindeudsendelser og omtaler af dronning Ingrid.

Fred. d. 10. nov. kl. 11. 25. Jeg er lige blevet færdig med at indtaste de 134 nye nr. i slægtsregisteret fundet på landsarkivet i går. Det tilhørte alle en slægt i Lyngby i Vendsyssel og var udløbere af slægten, som vi fik fra Jørgen Lehmann i sidste uge. Nu skal jeg i eftermiddag passe Anne og Kristian, fordi deres mor skal til en onkels begravelse. Det er bygevejr, som det også var det i går. Ingrid skal i eftermiddag til repræsentantskabsmøde i amtsældrerådet.

Søndag d. 12. nov. kl. 15.16. Vi har i går og i dag været i Thy for at besøge Ingrids bror i anledning af, at han på tirsdag bliver 62 år. Han havde indbudt os sammen med Ingrids søstre, Bodil og Else, og deres mænd, Bjarke og Kim. Vi kørte dertil i går eftermiddag kl. 15-17 i delvis regnvejr og til sidst i mørke, så det var rart, at vi ikke skulle køre hjem før i dag, efter at vi havde spist et godt morgenmåltid fra kl. 10 til 11. Vi fik i aftes noget godt at spise og drikke og havde et hyggeligt samvær. Fra kl. 2 til 8.30 sov jeg nogenlunde, selv om det var i fremmede omgivelser. Derefter gik jeg en tur på ½ time i en frisk vind fra Limfjorden, men noget af tiden i læ, så jeg var godt tilpas til at spise morgenmad.

Vores søn, Bjarke, kom hjem direkte fra arbejde i forgårs hen på aftenen, men tog i går på besøg hos en ven og var der til i dag, så han var kommet hjem ½ time før os. Han ligger og ser sport i tv, og jeg har også set noget af en pigehåndboldkamp, men det kunne ikke holde min interesse fangen. Jeg har været ude og fodre mine dyr, som jeg har haft lys ved i nat for at forebygge, at små rovdyr gik ind i huset, da der ikke blev lukket for dem, fordi de ikke var kommet ind, da vi tog af sted i går.

Vi hørte i radioen i går og har læst i aviserne i dag om en stor togulykke i Østrig, hvor et tog med skiturister brændte i en tunnel, så næsten alle passagerer blev dræbt og kun nogle få reddede sig ud fra en brand, som ikke skulle kunne opstå, og derfor var der heller ikke noget hjælpeberedskab.

Kim havde den venstre arm i gips, fordi han for 3 uger siden havde sprængt den store muskel i overarmen ved et hårdt træk for at lukke en ladeport. Det er uforståeligt, at man kan trække så hårdt, at en stor muskel rykkes helt over. Der måtte 2 timers operation til at sy musklen sammen, og den må ikke bruges i 6 uger, hvorefter der venter et halvt års optræningen, men han udfører på trods deraf sit private social-pædagogiske arbejder med vanskelige unge.

Onsdag d. 15. nov. kl. 19.06. Tre dage er gået uden særlige begivenheder. Mandag var vi stadig lidt trætte efter søndagens køretur, og vi sov længe, men kom da op tidnok til at sige farvel til Bjarke, som skulle på kursus på Fyn. I går var det fint vejr både til en sidste cykeltur efter afgrøder på marken og til at støvsuge bilen. Nu er vi midt i november uden at det endnu har været frostvejr, og nogle sommerblomster står stadig i flor. Fra drivhuset hentede jeg i går 3 flotte roser og en buket vinterasters. I dag har vi undtagelsesvis sovet middagssøvn på samme tid, hvilket gav usædvanlig hygge. Jeg har færdiggjort en lydavis. Der var menighedsrådsvalg i går, og Ingrid stemte på en grundtvigsk liste, men jeg lod være med at stemme, da jeg ikke deltager i menighedens aktiviteter.

Torsdag d. 16. okt. kl. 13.21. I dag har jeg været på cykel til kirkegården med en buket vinterasters fra drivhuset. Jeg gik en tur og noterede nogle data fra gravsten til vores lokalhistoriske registrering. Da jeg kom hjem, gik jeg op på taget og børstede nogle alger af vores aluminiumstag, som vi fik lagt på for 2 års siden oven på et asbesttag. Kun hvor et stort bøgetræ rager ind over taget er der lidt algebelægning, som let kan børstes af. Da jeg skulle ned igen, var stigen ved at gå fra hinanden og de øverste trin sad løse, så det var med besvær, at jeg kunne nå det første faste trin.

I aftes fik vi e-mail fra en Solveig Spangsberg, som på vores hjemmeside havde set sit efternavn og gerne ville vide mere om slægten. Jeg undersøgte om hendes oplysninger kunne nå sammen med mine og lavede en formodet slutning, som i dag, da hun skrev igen, viste sig at være rigtig. Jeg har nu igen skrevet og tilbudt hende, at hun kan besøge os og få del i vores viden, men også bedt om at få mere at vide om hendes familie. Det er meget tilfredsstillende, at andre kan bruge vore resultater.

Mandag d. 20. nov. kl. 8.58. Jeg har til morgen afleveret vores bil på værkstedet for at få den undervognsbehandlet, fordi et syn under vognen viste svage rustdannelser flere steder, og da vi er indstillet på at have denne bil i mange år, kan det sikkert betale sig at forebygge at rusten breder sig. Vi har i de sidste dage været meget optaget af forskellige gøremål. Fredag var jeg med Christian Udbye og 2 andre i Viborg og arbejdede videre med Ingrids slægt, men også lidt med min egen for at opklare et par spørgsmål ang. Spangsberg slægten, som flere hurtige e-mail udvekslinger i de forløbne dage havde udløst. Jeg har også sendt en redegørelse på 8 sider til Solveig med posten, da jeg ikke kan finde ud af at overføre disse oplysninger fra Brother's Keeper til e-mail. Ingrid har på internettet fundet en ny slægtninge, som vi også har vekslet flere e-mail med. I lørdags var jeg i Esbjerg, indbudt sammen ved Bodil og Jørgen og andre nære venner til at spise til middag hos Elsa og Jørgen Muff. Jeg kørte med Bodil og Jørgen derned, men da de skulle videre til Herning, kørte jeg

med Carla og Thorkild hjem. Ingrid var med sin selvhjælpsgruppe til julefrokost i Kolding. I går var vi sammen med de samme venner til formiddagskaffe hos Carla og Thorkild i Vandel, så vi har fået snakket meget om gamle fælles oplevelser og udvekslet tanker om tidens gang, som vi, ligesom ældre folk altid har været, er noget skeptiske over for. Men vi er også enige om, at vi har det jo fantastisk godt.

Onsdag d. 22. nov. kl. 15.12. Det har i dag været en lys dag med solskin og 8-9 graders varme, så det har været dejligt at cykle et par ture i byen, i formiddags for at aflevere et par breve i postkassen og i eftermiddag til sparekasse og bibliotek efter bøger. Sparekassen uddeler den årlige "Egnsbogen" og Ingrid havde bestilt en serie af "Barn i Vendsyssel". For at være lidt mere ude har jeg også med håndkultivator pyntet lidt på rabatten ud til Kærvej. Nu skal jeg snart gå hen efter bilen, og i morgen skal vi sammen med Allan til Viborg.

Fredag d. 24. nov. kl. 6.13. Jeg stod op for godt en time siden og lavede morgengymnastik 10-15 minutter, tog bad, læste Jydske Vestkysten, som jeg får af Billund Bibliotek for at samle og indlæse lokalt stof til en kommunal lydavis, som udsendes gratis til ca. 20 abonnenter hver anden fredag. Kl. 6 hørte jeg nyheder i radioen, mens jeg spiste morgenmad bestående af ca. ¼ l. yoghurt med mysli. Nu har jeg tændt computeren for at skrive dagbog, som jeg gør hver eller hver anden dag til aflevering i projektet "Mit liv i år 2000" under Ribe Amts lokalarkiver. I dag vil jeg gøre lidt ekstra ud af det for at sende det til socialministeriet efter opfordringen "Skriv om dit liv". Jeg registrerer herefter nogle nyopdagede medlemmer af Ingrids slægt, fundet i går på landsarkivet i Viborg, som vi besøger næsten hver uge, når vi sammen med 1 eller 2 andre slægtsforskere kører de 90 km derop, hjemmefra kl. 7.40 og hjemme igen kl. 17.20. I går fandt jeg en slægtsforbindelse fra en af Ingrids aner 6 generationer og 200 år bagude til tidligere indenrigsminister Thorkild Simonsen, som jeg onsdag aften havde læst om i "Et barn af Vendsyssel" uden at vide, at der var mulighed for slægtskab.

Kl. 8 var jeg færdig med at registrere de 68 nye slægtninge, som blev resultatet af arkivbesøget i går, nogle var registreret i aftes. Derved passerede jeg 72.000 registrerede slægtninge til vores børn. Denne database danner grundlag for mange kontakter til andre slægtsforskere, så vores lystbetonede arbejder med at samle disse slægtninge gør det lettere for nogle andre at få omfattende viden om deres slægt. Så satte jeg mig i en god stol og sov 20 minutter, før jeg åbnede for mine dværghøns og duer. Det glæder mig hver dag, at se duerne boltre sig i luften og hønsene færdes ude i haven, hvor de nu i vinterperioden kan gå over det hele på 3 sider af det parcelhus, som vi byggede i 1971 for ca. 200.000 kr., senere har kostet ca. 300.000 kr. på og får vurderet til 1.300.000 kr. Her trives vi godt med vore mange aktiviteter og dyrker foruden haven ½ tdr. land mark med køkkenurter 3 km syd for byen.

Kl. 10.30 har jeg gennemlæst nogle papirer fra lokal arkivet, som jeg er leder af. Jeg skal have sendt kopier til en studerende i Aalborg, for at han kan bruge dem i en opgave, og jeg har skiftet betræk på sengene, så vi kan vaske sengetøj i dag.

Som 69-årig hører jeg til blandt de yngste ældre og begunstiget af godt helbred og en tjenestemandspension har jeg ingen øjeblikkelige problemer, men da min kone er ældrerådsformand, har jeg kendskab til mange af de problemer andre ældre har, og jeg vil opfordre ministeriet til at arbejde for, at der ydes hjælp på en sådan måde, at der bliver større tryghed, hvilket kan ske ved, at der ikke er for store enheder i ældreplejen. Lad da de ældre og personalet selv finde ud af, hvad der er vigtigst at få gjort og hav tillid til personalet, så det ikke skal bruge væsentlig tid på skemaer, der rubricerer de gamle, som om de var ting.

Kl. 13.43. Nu har jeg lige sovet 1 times middagssøvn. Kl. 11 var jeg til mit halvårslige tandlægekontrol, hvor jeg får rensset for tandsten og i dag også repareret en plombe, men jeg er heldig at have gode tænder, som der ikke har været problemer med i mange år. Jeg var inde på lokalarkivet og kopierede materiale til en student i Aalborg, hvorefter jeg sendte det fra posthuset. Hjemme igen spiste jeg til frokost 1 ½ skive rugbrød og drak 1/3 l. mælk til. Derefter hængte jeg vasketøj ud, før jeg sov.

Kl. 22.05. Efter kl. 15 at have spist en skive franskbrød med ost og drukket saftvand til, indskrev jeg i et kildeindtastningsprogram på pc en del af en kirkebog, hvilket jeg dagligt gør, når jeg ikke har andet at lave. På den måde henter jeg i fortiden ved hjælp af min kunnen - læse gotisk skrift – nogle oplysninger, som derved bliver lettere tilgængelige for fremtidens forskere, idet resultatet af indtastninger afleveres centralt til DDA, Dansk Data Arkiv i Odense. Jeg læste den anden avis, Vejle Amts Folkeblad, som jeg derefter afleverede til vores nabokone, som vi holder den sammen med. Vi spiste til aften kl. 6, ovnbagte kartofler og fiskefrikadeller, derefter vaskede jeg op uden opvaskemaskine. Vi så tv-avis kl. 18.30 og fra kl. 19.30 til 21.30 var jeg til et møde, som miljøbevidste folk havde indkaldt til for at drøfte den kommunale renovations fremtidsplaner. Jeg gik dertil af interesse for sagen. Der kom kun 9 personer, deraf 2 fra miljøbevægelsen, 3 fra kommunalbestyrelsen og 1 journalist, så jeg følte mig som en betydningsfuld repræsentant for borgerne og argumenterede for, at man betalte renovation efter vægt af affald for på den måde at formindske mængden, ligesom jeg gik ind for, at det skulle være tilladt at klunse på den containerplads, hvor vi kan aflevere mange slags affald. Jeg har lige spist mit sidste måltid i dag, et par skiver franskbrød med hjemmelavet blommarmelade og dertil en kop varmt vand. Ved 11-tiden går jeg i seng efter en god dag, som ligner mange andre dage.

Lørdag. d. 25. nov. kl. 17.03. Endnu en dejlig mild dag med lidt solskin, så det var en nydelse i formiddags at gå ned i byen sammen og handle lidt. I eftermiddag har jeg vasket vinduer, hvilket det også var fint vejr til. Nu har jeg lige skrællet kartofler og sendt ovenstående dagbog som e-mail til socialministeriet. I aftes var vi til spisning sammen med bestyrelsen for lokalhistorisk forening, som hvert år her kort før jul samles med ægtefæller til en aften med god mad og hyggeligt samvær. Vi fik spegesild, stegte sild, leverpostej, medisterpølse, skinke, ostanretning og risalamande med kirsebærsovs, senere kaffe med småkager og gik hjem kl. 23.

Mandag d. 27. nov. kl. 11.38. I går formiddag var vi i Gødding skov, hvor vi for 30 kr. kunne samle en sækfuld pyntegran. Vi havde Kristian og Anne med, hvilket vi

alle nød. Vi var så heldige med vejret, at det bare regnede lidt, mens vi kørte derud. Hjemme igen fik børnene jordbærgrød, mens vi spiste frokost. Derefter legede de, mens jeg vaskede op og vi spillede på skift UNO med dem, indtil vi kunne tage dem med hen i Den gamle Skole til julestue, hvor de kunne se mange gamle ting og hvordan man kunne lave reb af bindegarn. De fik også æbleskiver og legede på legepladsen, inden vi kørte dem hjem til deres forældre, som var ved at flytte, og det ville de også gerne være med til.

I aftes havde vi Per og Grethe Fink til spisning. Grethe havde nogle lysbilleder med, taget på Madeira for godt 30 år siden. De billeder skulle vi se som en forberedelse til, at Grethe og Ingrid rejser dertil igen 11.-18. december.

I dag skinner solen fra en næsten skyfri himmel, og jeg har været en tur på cykel til kirkegården, hvor jeg har lagt nogle grangrene på Allans grav. Ingrid er til ældrerådsmøde på rådhuset.

Tirsdag d. 28. nov. kl. 21.44. Jeg har været i lokalarkivet 2 gange i dag, idet journalisten, som et par gange om måneden bringer et lokalt billede i en serie ”Kan du huske?”, skulle have en ny håndfuld gamle billeder. Det var i formiddag, efter at jeg havde kørt Ingrid til toget i Vejle, hvorfra hun rejste til Odense for at deltage i et ældreforsorgsmøde i dag og i morgen, hvor hun rejser til Vendsyssel for at møde sine søskende, så de sammen kan gå til hendes forældres grav for at markere deres fars 90-års fødselsdag. Bagefter er de indbudt til at spise aftenmad hos Anny og Kjeld, hvilket er en overraskelse, fordi de ikke plejer at ville have noget med fødselsdage at gøre, da de er Jehovas Vidner. Men Kjeld har alligevel foreslået, at de kommer der og spiser, når de nu er samlet, og det glæder dem alle. I aften har jeg sammen med Hanne læst en del korrektur på folketælling indtastet af Linda, som også er i gang med at indtaste kirkebøger, og jeg har fået et afsnit derfra med hjem, så der er nok at gå i gang med. Det har i dag været så regnfuldt, at det er godt at være beskæftiget inde. Til aften fangede jeg et par hanekyllinger, som jeg vil slagte i morgen. De sidder natten over i et bur, så jeg ikke skal løbe efter dem i morgen, og så de får tømt tarmen og er lettere at rense, når de er slagtet.

Onsdag d. 29. nov. kl. 22.22. Det har været en travl dag med fint, mildt vejr 10-13 graders varme, så usædvanligt, at nogle planter reagerer, som om det var forår. I morges gennemsø jeg nogle udklipsmapper, hvori jeg fandt interessante lokalhistoriske oplysninger. Jeg holdt en pause og hentede et rugbrød. Posten kom med et brev, som indeholdt nye oplysninger om Ingrids slægt, som jeg derefter begyndte at registrere. Jens Kjær, som i aftes fik en diskette i lokalarkivet med nogle slægtninge kom og fortalte, at noget var galt med disketten, hvilket også kunne konstateres på vores pc, så jeg lavede en anden til ham og gik med ham hjem og indlæste uden problemer. Efter middagssøvnen slagtede jeg de 2 hanekyllinger, hvoraf jeg stegte den ene sammen med nogle kartofler, så vi har mad at varme, når vi i morgen kommer hjem fra Viborg, hvortil Ingrid bliver kørt af sin søster Else. I eftermiddag har jeg også færdiggjort en lydavis, og i aften har jeg været til arkivudvalgsmøde, som vi holder en gang om året og orienterer hinanden om vores

forbrug og planer for at få de tildelte resurser til at slå til. Vi er så heldige at have lige netop, hvad vi har brug for, så vi kan indkøbe en ny printer med tilhørende kamera.

Lørdag d. 2. dec. kl. 8.34. Torsdag kørte jeg til Viborg og Ingrid kom som aftalt fra Vendsyssel. Dagen på arkivet gik som sædvanligt hurtigt og gav et godt resultat, som blev registreret i går, hvor vi også fik et par e-mails, som vi besvarede, så nogle andre slægtsforskere fik gavn af vores søgemuligheder. Ingrid havde desuden fundet nogle oplysninger om en lærerfamilie i Hallund, og dertil kunne vi også herhjemme supplere med søgning på mikrofilm. I går eftermiddag var jeg ude og vaskede vores bil samt klippede nogle grene af dels brombær, dels af en prydbusk, som var blevet for stor, og i aften så vi de danske håndboldpiger vinde over de hollandske.

Onsdag d. 6. dec. kl. 7.44. Lørdag, søndag, mandag, tirsdag er gået meget hurtigt og hvad vi lavede er næsten glemt. Men lørdag slagtede jeg da et par kyllinger, og Ingrid lavede kranse og juledekorationer. Det var meningen, at vi ville lægge kranse på Allans grav søndag men det regnede hele dagen. For at komme ud og røre mig tog jeg sidst på eftermiddagen regntøj på og gik en tur. Mandag formiddag havde jeg en aftale med en dame, som skulle studere nogle gamle vejvisere på lokalarkivet, og mens hun gjorde det, begyndte jeg at fotokopiere en samling udklipsalbum, som vi har lånt. Det arbejde gjorde jeg færdig i går formiddag, før jeg kl. 11.15 skulle møde hos lægen, hvor jeg havde bestilt tid for at få frosset et par vorter på fingrene og få målt blodtryk. Det er en stor tilfredsstillelse at få at vide, at blodtrykket er meget fint: 130 - 80. I går eftermiddag var jeg med Ingrids studiekreds i lokalhistorie til en udstilling i Den jyske Sparekasse, hvor Linda har udstillet ting fra vores lokalhistoriske samling og billeder fra arkivet i samklang med sparekassens lokale historie. Bagefter drak vi kaffe i Billund Centrets cafeteria, og så fortalte jeg i arkivet deltagerne om de igangværende registreringer.

Fredag d. 8. dec. kl. 10.12. I dag øser regnen ned, så det er godt, at Ingrid kan køre i bil til nogle forskellige foretagender i dagen løb, mens jeg har været ved at følge op på nogle forskerresultater fra besøg på arkivet i Viborg i går, da jeg kun havde Allan med, og det var næsten tørvejr hele dagen, så da kunne Ingrid godt cykle til sine møder her i byen.

Søndag d. 10. dec. kl. 19.46. Computeren driller for en gangs skyld i dag. Den er ved at være overfyldt og har lige afsluttet programmet og ikke gemt, hvad jeg havde skrevet i 10 minutter. I fredags blev det tørvejr, så jeg cyklede til kirkegården med noget mere gran til at pynte på gravstedet, og det var helt lunt i vinden. I går cyklede jeg i byen og handlede, og jeg pudsede vinduer i stue og soveværelse. I dag har vi spadseret en tur i Grene Sande. Det var dejligt, og vi var heldige, for selv om det regnede lidt, mens vi kørte derud, var det helt tørt, mens vi gik. Det var fantastisk at se, hvor grøn græsset er på golfbanen. På hjemturen var vi inde på kirkegården, hvor der ligger mange blomster og kranse fra en del begravelser i de sidste 14 dage. Ingrid er ved at pakke, så hun kan være parat til at tage flyveren til Madeira i morgen tidligt sammen med Grethe Fink.

Mandag d. 11. dec. kl. 19.07. I dag blev jeg vækket af alarmuret kl. 4.30, fordi jeg skulle køre Ingrid og Grethe i lufthavnen kl. 5.15. Ingrid var vågen og i bad, men havde sovet nogenlunde, efter at vi var gået tidligt i seng sammen for at falde til ro og få nogenlunde udsovet. Da jeg kom hjem fra lufthavnen, spiste jeg morgenmad og læste avis, før jeg sov lidt, men var hurtigt oppe igen, fordi jeg tænkte på, hvordan jeg kunne få kildeindtastningsprogrammet til at fungere. Jeg tog nogle sikkerhedskopier og var i lokalarkivet først på eftermiddagen for at hente nogle original disketter til kip. Efter mange forsøg lykkedes det at få systemet rensset for nogle dokumentationsfiler, som doblede sig op til at fylde hele det område, som er tildelt dokumentation, og derved lammede de programmet.

Da jeg i morges stod lidt ude ved bilen og ventede på, at Ingrid skulle blive klar, var det fint fuldmåneskin med lette drivende skyer, og jeg undrede mig over, så meget lys, der kom fra den lille måne, og tænkte på, hvor lille en del af solens kolossale energi det er, som på denne måde når os. Det er ubegribeligt, at de processer i solen kan afgive så meget energi så længe, som det har været at udvikle alt liv på jorden, ja meget længere.

I formiddags ringede jeg til en slægtning i Varde og aftalte at besøge ham i morgen, så han kan få del i vores fælles slægt på 13.960 personer (Spangsbergslægten). Desuden vil jeg besøge Varde Lokalhistoriske Arkiv og aflevere en 29 sideres udskrift om "En slægt fra Varde", ligesom jeg der vil aflevere en opdatering af hele mit register, som de fik for 3 år siden, da der var 47.000, nu er der 72.000. Lidt efter ringede Ingrids søster Bodil, som ville have ønsket hende god rejse. Vi fik en god snak.

Onsdag d. 13. dec. kl. 5.37. Jeg havde en rigtig god tur til Varde i går. Det regnede lidt og jeg kørte kl. godt 8.30, så jeg havde god tid og kom også til Ejlifs hus kl. 9.25. Han var ikke hjemme, fordi han havde glemt, at han skulle have taget en blodprøve, men hans kone tog venligt imod mig og han kom lige efter med rundstykker til kaffen. Derefter gik det fint med at installere BK5, og overføre den fælles slægt. Kl. godt 11 kunne jeg køre til Varde Lokalhistorisk Arkiv, som skulle lukke kl. 12. Jeg traf der Andreas Bjerregaard, som jeg før havde talt med i telefon. Da den mand, som arbejdede med deres indtastning ikke var til stede, fik jeg lov at sætte mig ved deres computer og fandt hurtigt frem til indtastningerne fra Varde kirkebog, som jeg tog sikkerhedskopi af til vores arkiv. Derefter lagde jeg Grene sogn og vores eget register ind på deres pc. Ligesom ved mit besøg i Esbjerg for en tid siden, mislykkedes den første indkøring af vores register. Stednavnefilen manglede. Jeg hentede derfor den bærbare pc i bilen og lavede en ny sikkerhedskopi, som så fungerede. Samtidig kopierede jeg disketter med registre til Jerne og Skads kirkebøger, som jeg havde med for at give dem til Varde arkiv.

På vej hjem købte jeg benzin ved Brugsen i Grindsted, fordi den var nedsat til 7,75 kr. Det er længe siden, den har været så billig, men da jeg ville have en kvittering, beholdt maskinen mit kontokort. Et par unge mennesker, som kom for at tanke, var så flinke, at pigen gik ind i kiosken og hentede en mand, som kunne åbne automaten og jeg fik mit kort.

I aften kom Anny og Kjeld lidt før kl. 18 og jeg havde maden klar så vi kunne spise, hvilket var godt, da de ikke havde fået noget hele eftermiddagen og var sultne. De har sovet i soveværelset i nat og skal op nu kl. 6, så jeg om en time kan køre dem i lufthavnen.

Fredag d. 15. dec. kl. 8.22. Onsdag regnede det hele dagen og jeg havde tid til at færdiggøre den sidste lydavis i år da vi holder en pause i julen så der bliver 3 uger mellem 2 aviser. Det var nr. 25/2000. Jeg får 200 kr. per gang, men kommunen har ikke udbetalt noget endnu i år. Jeg hørte forleden en opfordring til at bruge en ny kommatering efter regelen: Ikke komma før, men efter bisætning, og den regel vil jeg prøve at bruge selv om den grammatiske kommatering er meget indgroet hos mig.

I går var jeg sammen med Allan i Viborg. Jeg havde taget 3 kopper kaffe med for at drikke den inden vi skulle køre hjem i håb om at det ville holde mig mere frisk for jeg følte mig noget træt sidste gang jeg kørte hjem fra Viborg. Det hjalp virkelig godt så jeg følte ikke spor træthed under hjemturen. Jeg plejer at drikke en kop varm kakao fra en automat i arkivet, men kaffen virkede altså bedre. Det var en udbytterig dag i går idet jeg både kunne følge en par grene af Ingrids slægt i Hellevad og fandt en del af mine egne slægtninge i Jerne. Det sidste var foranlediget af en dødsannonce i forgårs. Den døde Hans Lykke havde jeg registreret, men ikke hans søskende som indrykkede annoncen. Det lykkedes at finde dem og en del andre slægtninge i Jerne idet jeg havde en så ny kirkebog at jeg vist ikke før har siddet med den på studiepladsen, men stået med den ved skranken for flere år siden. Der er begge steder mere at finde ud af så jeg håber vi finder tid til at komme af sted igen i næste uge.

Ingrid har ringet hjem et par gange. Hun nyder en dejlig varme på 24 grader.

Kl. 20.34. Jeg har lige på tv6nature set en dejlig film om småfugle i Finland. De var næsten alle grå. I eftermiddag iagttog jeg en tid nogle fugle omkring et par mejsekugle jeg har hængt op i nogle buske foran vort køkkenvindue. Der var både musvitter, blåmejser, grønsisken og en sød lille rødkælk der med sine sorte øjne i kanten af det røde felt ser så venlig ud. Duerne har i dag taget nogle fine ture i et flot solskinsvejr som jeg benyttede til at rydde de afblomstrede stængler af vinterasters ud af drivhuset og vaske det både udvendigt og indvendigt hvor det mange steder var grønt af alger. Til aften blev det igen regnvejr.

Da jeg blev træt af kildeindtastning så jeg i bogreolen efter en bog som jeg kunne tænke mig at læse og er begyndt på Fay Weldons ”En hun-djævels bekendelser” i en billigbogs udgave som er fulgt med Alt for damerne en gang.

Jeg forsøgte at åbne hotmail boxen, men programmet udførte en ulovlig handling og lukkede. Det viste dog at der er 10 nye mails i inboxen. Det er nok alle eller mest som sædvanligt reklamer som vi bare klikker på og sletter med delete. – Det lykkedes i anden omgang at tømme inboxen for 10 reklamer. I går og i dag er de første julekort kommet fra 2 som også plejer at være de første nemlig en tidlige kollega i Esbjerg og en grandkusine, Ilse i London. Det sætter så også mig i gang, idet jeg begynder med at skrive til dem i morgen.

Lørdag d. 16. dec. kl. 19.12. I dag var jeg meget tidligt vågen og stod op kl. 5. Den første avis kom da jeg var kommet i tøj, og da jeg havde læst den, skrev jeg julekort til Ilse. Jeg indtastede kip og blev søvrig igen så jeg sov mellem 8 og 9. Lidt efter ringede Anna og sagde at hun ville give kaffe når jeg kom med avisen. Det er blevet fast skik når jeg er alene hjemme en lørdag. Da jeg havde fået alt hvad jeg kunne spise, cyklede jeg til lokalarkivet for at tage en fotokopi fra en avis, og da det var så dejligt stille og klart vejr at cykle i fortsatte med en tur til Plouglund og købte 10 æg hos Inge Madsen og 2 glas honning i gårdbutikken, som lige er åbnet i nyt lokale. Hjemme igen flyttede jeg knoldbegonier og nogle fuchsia fra havestuen ned i kælderen fordi der er udsigt til at vi snart får nattefrost. Under kip indtastningerne i dag har jeg fundet en del detaljer som jeg nu skal have rettet i slægtsregisteret.

Tirsdag d. 19. dec. kl. 6.38. I nat har temperaturen for første gang været nede på 0 grader her mens der har været frostgrader i østlige og nordlige dele af landet. I går skinnede solen fra en let skyet himmel og da det var vindstille ligesom i søndags, følte det meget mildt. Søndag cyklede jeg til kirkegården og i går kørte jeg i bil ned i byen da jeg skulle handle en del og købe et forråd af papir m. m. til arkivet. Ingrid kom en halv time forsinket hjem fra Madeira efter en vellykket tur i varmen. Søndag og mandag læste jeg korrektur på Grene sogns kip-indtastning så et afsnit er færdigt og jeg blev også færdig med at indtaste et afsnit af Hallund sogn.

Ind imellem læser jeg lidt i ”En hundjævels bekendelser”. Hun er et menneske som er utilfreds med sig selv og da den mand som hun ved et tilfælde er blevet gift med svigter hende med bemærkningen om at hun er en hundjævel, lader hun sine negative følelser få råderum hvilket nok kan være forståeligt. Jeg tænker at mennesker har meget forskellige muligheder ud fra anlæg og påvirkninger og det er et samspil mellem disse som skaber den enkeltes mere eller mindre vellykkede tilværelse. Om man selv kan gøre noget ved det afhænger af hvor gode vilkår man har. Jo ringere vilkår jo dårligere chancer og omvendt. Altså må man være taknemmelig for de gode vilkår man har.

Fredag d. 22. dec. kl. 4.08. Det tidlige tidspunkt skyldes at jeg lå vågen 1 ½ time fra kl. 1.30 og stod så op og indtastede resten af resultatet af forskning i Viborg i går og har lige konstateret endnu en tilvækst på godt 50. I aftes gik jeg hen på cirkuspladsen hvor kulturelt samråd arrangerede solhvervsfest med bål, varme drikke og sang. Der traf jeg nogle venner, snakkede lidt og gik hjem igen. Vi så en del tv i anledning af regeringsomdannelse som følge af at udenrigsminister Niels Helveg Pedersen har ønsket at stoppe på posten og forsvarsminister Hans Hækkerup har fået en lederstilling i Kosovo. Nogle nye meget unge kvindelige ministre er udnævnt og en del rokader er foretaget for at give regeringen større tilslutning. Vi får se om det lykkes. Man kan nok tvivle. Vi så også lidt af filmen ”Jerusalem” om religiøs fanatisme og de menneskelige omkostninger derved. Det har de sidste nætter været let frost, men i går var luften dejlig klar og der var en flot solopgang mens vi kørte til Viborg og en lige så flot nedgang da vi kørte hjem. Allan og Linda var med og hun kørte en del af hjemvejen. Ingrid blev hjemme fordi Anny og Kjeld overnattede her efter at de lige var kommet fra Grand Canaria. Nu vil jeg prøve at få sovet lidt mere.

Lørdag d. 23. dec. kl. 15.55. I går formiddag var Ingrid og jeg til juleafslutning på biblioteket i Billund Centret hvor alle ansatte og tilknyttede medarbejdere samles omkring et bord og nyder en varm drik og æbleskiver m. m. På hjemvejen købte vi julegaver til Bjarke og handlede et par steder, så jeg bare i formiddag har hentet de sidste fornødenheder som rugbrød, kaffe og leverpostej. Da jeg var ovre ved Anna med aviserne, havde jeg en pakke med til hende og hun havde også én parat til os. Derefter cyklede jeg hen til vores tidligere skoleinspektør som skal flytte fra byen og vi havde ikke været til hans afskedsreception så han skulle lige have en lille afskedshilsen for vi har været meget glade for samarbejdet med ham. Før middag var Birthe her med Anne og Louise for at ønske glædelig jul og vi hyggede os en halv times tid.

I eftermiddag har jeg været ude og hente juletræet ind i havestuen og derefter har jeg vasket vinduer og bil. Midt på dagen steg temperaturen til lige over frysepunktet så det kunne lade sig gøre.

Juledag kl. 9.30. Torben har lige ringet fra København. Han kommer til Vejle kl. 13.20 og jeg henter ham som jeg i går hentede Bjarke kl. 15.20. Det er meget lyst i vejret, let frost og stille, derfor vil jeg også ligesom i går ud og gå en lang tur for at bruge kroppen og få brugt nogle af de overflødige kalorier som det næsten ikke er til at undgå at spise i denne tid hvor traditionerne byder at der skal gøres noget ekstra ud af maden. Det er lige ved at denne overflod af mad kan gøre mig trist til mode som den af og til har gjort det ved juletid. Dengang hverdagen for de mange madmæssigt var en ringe fornøjelse var der en vis mening i at fejre julen og solhvervet med det bedste man formåede, men nu da hverdagskost er rigelig bliver det ekstra en helbredsmæssig belastning. Jeg vejede i aftes 76 kg. Det er for meget. I mange år har jeg taget lidt på ved juletid og derefter vejet 75 kg som jeg langsomt trappede lidt ned i løbet af foråret, men det bliver vanskelige efterhånden som jeg er lidt mindre fysisk aktiv.

I aftes fik vi stegt and med brun sovs, hvide og brune kartofler, tyttebærsyltetøj og rødvin til, derefter risalamande med brombærsyltetøj og madeira. Da jeg havde vasket op og tændt juletræet som i år er et ualmindelig flot nobilisgran med 6 grene i hver etage sad vi en times tid omkring træet mens lysene brændte ned og vi delte julegaver ud. Jeg havde ønsket et par morkasiner fordi jeg ofte har kolde fødder om formiddagen på grund af den hjertemedicin som nedsætter mit blodtryk. Jeg fik 3 par fordi Bjarke først havde købt et par billige og så fundet et par bedre, som han syntes jeg skulle have, og Ingrid havde købt et par på Madeira. Det er Bjarkes de billige, jeg har på og Torben kan få det par fra Madeira. Vi fik et par æsker chokolade og spiste noget af det, skulle da også lige have et par klejner. Træt og søvning gik jeg i seng kl. 22.30 og sov godt til kl. 6.30. Jeg har til morgen som hver dag indtastet lidt i kip og læst lidt i ”En hundjævels bekendelser”, som er en barsk beretning.

2. juledag kl. 10.46. Sol og stille vejr, men ned til 10 graders frost i nat, så nu bliver planterne bremset i deres forårsfornemmelser. Torben kom med boggaver til os og jeg er i gang med at læse James E. Lovelocks ”Gaia”, et nyt syn på jordens liv. Det er en redegørelse for en teori om at kloden fungerer som en levende organisme, der selv

sørger for en tilstrækkelig ligevægt i sine omgivelser så livets muligheder bevares. Når emnet straks fanger min interesse, skyldes det at jeg selv har tænkt tanken i forbindelse med opståen af nye for menneskene ødelæggende sygdomme i takt med overbefolkningen og det voldsomme forbrug af de tilgængelige resurser. Han gav mig også en flot bog om Danmarks natur og den vil jeg bruge til opslag. Torben er meget bevidst både om sin egen og naturens sundhed. Han tager i morgen til en regnbue festival i Kristiansand i Norge for at træffe ligesindede og spille musik sammen med dem. Det passer så sådan at vi kan tage ham med til Viborg så han derved kommer 1/3 af vejen til Hirtshals hvorfra han vil sejle, og vi kan komme på arkiv.

Torsdag d. 28. dec. kl. 8.16. Der var kun lidt trafik på vores vej til Viborg i går morges, og både Torben, Ingrid og Allan sov meget af tiden mens vi kørte i fint føre og jeg nød turen mens dagslyset tog til. Det er altid dejligt at opleve dagningen. Mine tanker gik tilbage til den dag i 1967, da jeg på vej hjem fra skole på cykel på et bestemt husket sted fik den tanke at Ingrids ønske om at få et barn mere jo var en såre naturlig ting som jeg ville bøje mig for skønt mit ønske om flere børn ikke var til stede. Jeg mindedes den glæde det vakte hos hende da jeg undlod prævention. Resultatet blev Torbens fødsel et års tid efter hvilket jeg i dag er meget glad for. Han har meget tilfælles med mig i sin indstilling til livet og sin tillid til selv at afgøre og gennemføre hvad han har lyst til, ja han er endog meget bedre til dette end jeg har været, men jeg genkender trangen til ikke at rette sig efter andres meninger frem for ens egne. Også hans mod til i udseende at være anderledes end flertallet. Han har et hår som ikke har været klippet i flere år og fuldkæg. Jeg følte størst overensstemmelse mellem mit ydre og indre i de år i 1970-erne hvor jeg også havde meget hår og skæg, men fjernede alligevel skægget den dag jeg blev 50 år, fordi Ingrid ikke brød sig om det.

30. dec. kl. 5.56. Vi har været vågne et par timer og er efter nogen snak stået op. Det er i dag 44 år siden vi blev gift i Ø. Brønderslev kirke og mine tanker går tilbage til nogle begivenheder deromkring. 29. december var min mors fødselsdag. Hun var født 1899 og også for 44 år siden var nogle af hendes søskende på besøg i mit hjem i Hee. De var inviteret til bryllup, men på grund af udsigt til snestorm, sagde de at de ville blive hjemme. Vi havde lejet en bil uden fører så mine forældre og min bror kunne komme med til bryllup. Snevejret blev ikke så slemt at det genere vores kørsel. Brylluppet var bestemt til juleferien fordi vi så havde ferie fra seminariet og at det blev den 30., skyldtes hensyn til Ingrids forældres andre arrangementer, blandt andet søndagsskolejulefest i missionshuset hvor også bryllupsfesten skulle holdes.

Da vi begge var vokset op i indre missionske kredse og delte disses overbevisning om at seksuelt samliv hørte ægteskabet til, var det en selvfølge at vi skulle giftes før vi kunne bo sammen hvilket vi havde fået mulighed for hos nogle venner som havde købt hus i Aarhus. Først en gang året før havde jeg læst så meget om prævention i en bog lånt på biblioteket at jeg forstod at samlivet kunne ske uden at få børn. Nogle troede nok at vi ventede et barn når vi blev gift før uddannelsen var færdig.

Vores fælles baggrund i en kristen opdragelse og i ret beskedne økonomiske forhold har sikkert været en fordel i vores samliv så vi trods store forskelle i temperament har haft et nogenlunde tilfredsstillende samspil på de fleste områder. En vis tålmodighed på den ene side og imødekommenhed på den anden side, begge dele præget af forståelse for den andens situation har gjort det muligt ikke bære at holde hinanden ud gennem de mange år, men at have godt fællesskab omkring hjem og børn med jublende lykke i perioder afbrudt af stor bekymring og dyb sorg i forbindelse med sygdom og død.

I går var vi til julefrokost hos Ingrid's søster og svoger lidt nord for Viborg hvor vi fortsatte en tradition som har stået på nogle år. 4 søskende med ægtefæller og 3 børn på 13, 15 og 39 år hyggede sig en eftermiddag sammen. Vi har tit været flere. Det var lidt dårligt vejr at køre i fordi der var kommet og kom i dagens løb noget tøsne så de mindre veje var noget glatte mens der ikke var problemer på de store. Hjemad kørte vi ad motorvejen til Vejle hvorfra Bjarke skulle med tog til København.

Ingrid har en tid haft smerter i en fod og var i forgårs hos lægen og fik konstateret en hælspele som hun får medicin for.

31. december 2000, kl. 21.13. Den sidste dag i dette år, og nogle påstår, at det er sidste dag i et årtusinde, at det nye årtusinde først begynder ved midnat, fordi det første tal i talrækken er 1, men jeg synes, det er en ulogisk påstand, fordi det første år i et barns liv er da fra det bliver født til det bliver 1 år, så er det første år i et årtusinde vel også det som ender på 0. Den første enhed i en måling er fra 0 til 1.

Vi har i dag været til fødselsdagskaffe kl. 10 hos vore naboer Jørgen og Bodil, hvis yngste søn Asger bliver 29 år i dag. Det har været tradition gennem mange år, at vi blev indbudt til denne sammenkomst med nogle naboer og nogle af sønnens venner på den sidste dag i året. Vi har været naboer i alle 29 år, da de først købte grund og byggede her ved siden af, hvorefter de opfordrede os til at købe og bygge ved siden af dem, hvilket vi kun har haft glæde af.

Mens jeg skriver dette, lyder det ene knald fra fyrværkeri efter det andet, og når jeg ser ud, glimter de flotte raketter i luften. Vi har i mange år ikke købt nytårsfyrværkeri, men har set store mængder af raketter gå i luften fra de omkringliggende villakvarterer. Jeg har i dag aflæst vores vandforbrug, som var lidt højere end sidste år, fordi jeg en dag i sommer glemte af lukke en hane, da jeg havde givet hønsene vand, og det løb hele natten, ca. 10 af i alt 114 m³, som vi også betaler vandafledningsafgift efter. Denne betaling efter forbrug er kun sket er år før. Tidligere betalte vi efter et skøn på 170 m³ per husstand.

Ligesom jeg siden 1985 har skrevet først mine erindringer om tiden før, derefter en lejlighedsvis beskrivelse af oplevelser og overvejelser vil jeg i de kommende år fortsætte med at skrive en gang imellem, for jeg kan godt lide på den måde at fastholde nogle af mine tanker og kunne efterse, hvornår noget skete.